

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, SENTJUR, SMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Ta številka po svoji vsebini ne more mimo tako svečanega dogodka kot je Dan republike. Z njo smo želeli obeležiti srčni utrip našega delovnega človeka, zdaj za hip, zdaj v daljšem obdobju. Srčni utrip poprečnega Jugoslavana, takšnega, ki je komaj pričel pisati in tega, ki je nosil bremena revolucije.

V naših reportažah in v drugih rubrikah časnika najdemo skupno, povezano nit: Tito — Zveza komunistov — bratstvo in enotnost. Eno z drugim je tako povezano, vre iz srca slehernika, ne glede na nacionalno pripadnost, kajti vsi pripadamo domovini, socialistični in samoupravni! Domovini, ki je rojena v krvi, grajena v znoju, odrekamju, a vseskozi prepojena z ljubeznijo.

In z veliko željo bodočnosti: Pozdravljena Republika!

ZA VSE VAS — UREDNIK

POZDRAV ZA PRAZNIK

DOMOVINA, TI SI KOT ZDRAVJE!

Dvaintrideset let je preteklo odkar smo na II. zasedanju AVNOJ v Jajcu tudi formalno položili temelje moji, tvoji, naši domovini — socialistični Jugoslaviji. Znanilci njenega rojstva segajo seveda nazaj v čase predvojne Jugoslavije, ko so v neprestanem boju delavskega razreda pod vodstvom Komunistične partije Jugoslavije, razredno socialna in nacionalna zavest začele dobivati novo vsebino in nove razsežnosti. Njeno rojstvo smo še močneje začutili v tistih usodnih dneh leta 1941, ko so bile izrečene usodne besede, »bolje rat nego pakt«, čemur je kmalu zatem sledil poziv na oboroženo vstajo. Poziv na oborožen odpor, v boj za drugačno domovino. V času, ko so nemške zastave zmagovito plapolale v skorajda vseh evropskih prestolnicah, je bila odločitev, na katero bodo lahko komunisti Jugoslavije vedno ponosni.

Tvojega rojstva, kot vemo, niso spremljali in naznanjali svečani banketi, fanfare, svečane koračnice, temveč rajali mitraljezov, eksplozije bomb in granat.

Beseda domovina v tistih dneh ni imela več prizvoka tronije, temveč je pomenila tisto, kar smo čutili in nosili v svojih srcih. Oprosti, v tistih dneh nismo občudovali tvojih naravnih lepot, saj so le slabi sončni žarki dali slutiti, da bo prišel čas, ko se bo nad tabo dvignila in razpršila koprena smodnikovega prahu, ko se boš vsa pozlačena od sončnih žarkov, odeta v spomladansko cvetje, pokazala v vsej svoji deviški lepoti in veličini. Tako smo te pred 30. leti sprejeli, ter kljub vsem odprtim ranam na tvojem telesu, vedno znova občudovali. Postala si lepša, saj smo tvoje njive očistili plevla. Postala si ponosnejša, saj so ti tvoji sinovi, ne na besedah, ampak z dejanji dokazali tvojo zvestobo in ljubezen. Postala si močnejša, saj smo v tvoje temelje vgradili 1.700.000 življenj, življenj polnih upov in nad.

In res, mnogo besed je ob podobnih prilikah že bilo in še bo spregovorjenih in napisanih, vendar vsi, ki smo te čase preživeli, vemo, da vsa širina in veličina našega narodnoosvobodilnega boja ne bo nikoli dorečena in nikoli do kraja izpovedana.

Ne samo verjetno, ampak gotovo, se imamo prav tej izkazani in dokazani zvestobi zahvaliti, da smo teh naših 30 let, kljub vsem nevihtam, ki so se zgrinjale nad tabo z vzhoda in zahoda, pa tudi severa in juga, preživeli v miru in svobodi.

Vsak dan v teh 30 letih smo z ustvarjalnim delom spreminjali tvojo notranjo in zunanjo podobo. Trdno smo namreč sklenili in se obvezali, da boš vsak nov rojstni

dan dočakala ne samo lepša in bogatejša, ampak tudi pravičnejša in srečnejša. Izkusnje v tem obdobju so nas naučile, da se tudi v tem boju in prizadevanjih lahko naslonimo le nate in nase, kajti vse kar je podarjenega, nima prave in stalne vrednosti in tudi svoboda in domovina ni nekaj, kar je za vedno danega. Vsem, ki so v teh povojnih letih prihajali k tebi z dobro voljo in dobrimi nameni si ponudila roko prijateljstva. To smo znali in bomo znali ceniti tudi v prihodnje. Znali pa bomo prav tako razločevati, kje in kdaj se za lepimi besedami skrivajo želje in hotenja, da se oskrni to, na kar smo vsi pošteni Jugoslavani, ne oziraje se na narodnost, najbolj ponosni in ljubosumni. To je tvoja nedotakljivost, tvoja in naša svoboda, pravica do lastne poti, ki smo si jo izbrali, to je bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti. To so stvari in vrednote, o katerih nismo in ne bomo nikdar pristajali na nikakršne kompromise.

Tako, kot te danes imamo in za kakršno smo se borili, si skupaj z nami otrok naše socialistične revolucije. Naše revolucije, ki se ni nikoli zaustavila, nikoli mirovala in bo trajala vse do tlej, dokler ne bodo uresničeni cilji, ki smo si jih ob tvojem rojstvu naložili.

JANKO ŽEVART

Dvaintridesetič slavimo obletnico ustanovitve Titove, samoupravne, demokratične in federativne republike, razglašene 29. novembra 1943 v osvobojenem bosenskem Jajcu. Danes, bi rekli, je naša republika, skupnost jugoslovanskih narodov in narodnosti, stopila v »zrela leta«, v obdobje uresničevanja najbolj dragoce njih ciljev, za sedanjost in prihodnostno rabo ...!

Je pa praznik Republike tudi dan, ko se Cicibani ogrnejo z rdečimi ruticami, se pokrijejo z modrimi titovkami in prisežejo, da bodo dobri, pridni in zvesti pionirji — takšni kot so bili njihovi očetje in matere med vojno, ko so kot kurirčki nosili resnično partizansko pošto in je marsikateri vrstnik, žal, sredi bojnega meteža, omahnil za vedno. Na teh temeljih slonijo veselejši, brezskrbnejši prazniki Republike, prazniki naših pionirjev.

SLOVENIJALES

NOVO!

DOM POHIŠTVA CELJE
ZIDANŠKOVA 10 — Telefon 23-771

ALFA —

nov ambient za nov način
življenja!

CELJE — ČUPRIJA — DOBOJ

GLOBOKE KORENINE

Pisali smo že, da so se prejšnji teden v Celju sestale družbeno politične in gospodarske delegacije treh pobratimskih občin: Celja, Čuprije in Doboj. Ob sklepu tega pomembnega razgovora smo za izjavo prosili predsednike vseh treh občinskih skupščin: KASIM OMICEVIĆ, DOBOJ: Naša dobojska delegacija je izredno zadovoljna s potekom razgovorov, saj so bili ne samo prisrčni, marveč tudi uspešni. Vse cilje, ki smo si jih zastavili ob obisku v Celju, smo uresničili. Skupaj smo ugotovili, da imamo zelo široko področje medsebojnega sodelovanja predvsem v gospodarstvu, četudi ne smemo zanemariti drugih oblik dela. To so potrdili zelo konkretni razgovori, ki smo jih imeli ne samo med člani vseh treh delegacij, ampak tudi v organizacijah združenega dela celjskega gospodarstva.

Izkoriščam priložnost, da se tudi zdaj zahvaljujem našim gostiteljem za topele in prisrčne sprejeme in za vse, kar so nam nudili v času našega bivanja v bratskem Celju. Upam, da se bomo lahko za vse to oddolžili tedaj, ko bodo naslednji razgovori pri nas, čeprav se zavedam, da bo težko povrniti vse tisto, kar smo našli v Celju.

SINIŠA ILIĆ, ČUPRIJA: Razgovori so bili zelo konstruktivni, vsebinski in podrobni. Mi smo z njimi zelo zadovoljni in jih ocenjujemo kot pomemben prispevek za nadaljnje bratsko sodelovanje. Še posebej to velja za perspektivno sodelovanje na gospodarskem področju, saj so bili ti razgovori dobro organizirani in so dali tudi natančne naloge vsem delegacijam in drugim. Moramo po-

Trije predsedniki skupščin pobratimskih občin. Od leve proti desni: Kasim Omicević (Doboj), Jože Marolt (Celje) in Siniša Ilić (Čuprija)

vedati, da so se med Celjem in Čuprijo že razvile nekatere oblike gospodarskega sodelovanja. Primer za to je sodelovanje med celjskim Aerom in Mladostjo iz Čuprije. Tu namreč že dela skupni obrat za izdelovanje samolepilnih etiket. Vrh vsega tega te dni podpisujemo sodelovanje z gospodarskimi organizacijami iz žalske in konjiške občine. Gre za žalsko Gradnjo in našim gradbenim kolektivom Ingrad za izdelovanje Schiedel dimnikov ter za sodelovanje med konjiškim Kostrom in našim Radnikom. Poleg vsega tega je na vidiku sodelovanje med vašo Zlatarno in našim trgovskim podjetjem. Zaradi vsega tega lahko rečem, da so perspektive za bodoče poslovno sodelovanje zelo lepe. Želimole to, da bi se te in druge oblike sodelovanja v resnici poglabile.

JOŽE MAROLT, CELJE: Naša občina je gnala te dni

čast, da je sprejela v goste delegacijo iz Čuprije in Doboj. Z obema občinama imamo že dolgo vrsto let zelo tesne in prijateljske odnose. Namen tega obiska je bil, da ocenimo kakšne so možnosti, da bi sodelovanje med našimi pobratimskimi občinami v prihodnje še razširili. Razgovori so bili vsebinsko zelo bogati, konstruktivni in pomenijo vseh zelo koristni. Ugotovili smo, da je dosedanje sodelovanje veliko pripomoglo k našemu medsebojnemu spoznavanju, zblizevanju, sodelovanju in k utrjevanju bratstva in enotnosti med našimi narodi in prebivalci naših občin. Sodelovanje s Čuprijo in Dobojem ima globoke korenine še iz časov naše narodnoosvobodilne borbe, ko so mnoga mesta, vasi in ljudje iz Srbije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine v najtežjih časih sprejemali naše ljudi in jim nudili vso potrebno pomoč. Tesnejši bratski

odnosi med našimi občinami so se začeli bolj krepiti okoli leta 1960, ko smo sprejeli sklep o pobratenju. Danes je to sodelovanje seglo na področje gospodarstva, kulture in družbeno političnega dela. V razgovorih smo ugotovili, da kljub vsemu nismo izkoristili vseh možnosti, da bi se sodelovanje še bolj okrepilo. Zato smo se dogovorili, da ga razširimo in poglobimo zlasti na samoupravni bazi, med delovnimi organizacijami vseh treh občin pa tudi med društvi, solami, družbeno političnimi organizacijami in seveda skupščinami. Prepričani smo, da bodo razgovori, ki smo jih imeli, spodbudno vplivali, da se bo to sodelovanje v prihodnje v resnici razširilo in poglobilo. Tako bomo izpolnjevali tudi našo skupno obveznost, da dalje krepimo bratstvo in enotnost in tesno sodelovanje med našimi narodi.

M. BOŽIĆ

PRAZNOVANJE DNEVA REPUBLIKE

CELJE — V počastitev Dneva republike in 30-letnice osvoboditve prireja občinska konferenca SZDL v Celju svečano proslavo. Na proslavi, ki bo danes v veliki dvorani Narodnega doma v Celju ob pol osmi uri zvečer bo nastopil učiteljski pevski zbor EMIL ADAMIC.

Občinska konferenca SZDL vabi na to osrednjo proslavo vse delovne ljudi in občane.

KONJICE — V vseh večjih krajih konjiške občine se temeljito pripravljajo na praznovanje dneva republike. Ob šolskih proslavah, ki bodo letos bolj skromne, bodo sprejeli celičane v pionirsko organizacijo in starejši pionirji bodo pripravili mladim tudi kulturni program.

Osrednji prireditvi ob dnevu republike pa bosta v Slovenskih Konjicah in Zrečah. Kulturno umetniško društvo Svoboda iz Slovenskih Konjic pripravljata akademijo, ki bo na predvečer praznika v Kulturnem domu v Konjicah. Na akademiji bodo sodelovali člani pevskega zbora Ivo Struc, gojenci Glasbene šole in recitatorji iz višjih razredov osnovnih šol.

Posebej slovesno pa bodo praznovali v Zrečah. Na svečani akademiji v počastitev praznika bodo sodelovali predstavniki vseh družbenopolitičnih organizacij, predstavniki Kovaške industrije in Cometa, sodelovali bodo tudi pionirji zreške gledališke skupine, člani moškega pevskega zbora in mladinci amaterskega gledališča iz Zreč. Krajevna organizacija SZDL bo zaslužnim delavcem v društvi podelila posebna priznanja za njihov trud in uspeh. Tudi prireditvi v Zrečah bo na predvečer praznika in sicer ob 17. uri v Kulturnem domu v Zrečah.

KONRAD SODIN

RADEČE — Krajevna konferenca SZDL Radeče je podelila plaketo ob 30-letnici osvoboditve delovni skupnosti Osnovne šole »Marjana Nemca«. Plaketo, ki jo podeljujejo kolektivom vsakih pet let so tokrat namenili šoli, ki je v 30 letih dosegla v učno-vzgojnem procesu izredne uspehe. V družbeno politični aktivnosti zavzeto delujejo vsi člani delovne skupnosti, izredno aktivni pa so tudi v opravljanju kulturnega in političnega poslanstva v Radečah in laški občini. Plaketa hkrati pomeni priznanje vsem poveljnim učiteljem in še posebej sedanjim radeškim prosvetnim delavcem. Drevi ob praznovanju dneva republike bo plaketo na svečanosti sprejel IVO BINDNER, predsednik sveta šole iz rok Emila Rojca, tamkajšnjega rojaka in predsednika komisije za idejna vprašanja pri predsedstvu CK Slovenije.

SEMPETER — Osrednjo proslavo ob dnevu republike 29. novembra, ki bo v Sempetru, bodo pripravili prizadevni delavci SZDL Sempeter ob pomoči osnovne šole BRATOV JUHART, ki so za to svečanost že pripravili poseben kulturni program. Svoj delež pa bo prispevalo tudi kulturno prosvetno društvo Svoboda.

PRIZNANJE RDEČEGA KRI

Skupščina RKJ je dodelila TONETU ERJAVCU medaljo za izredno prizadevanje in doseženi uspehi pri delu in uresničevanju ciljev ter nalog RKJ Jugoslavije.

Druge priznanje je skupščina RKJ dodelila MIJI HANDŽIĆ in sicer je prejela plaketo za uspeh pri delu in uresničevanju ciljev RKJ.

ŽALEC: TUDI O POSLOVA

Danes se je v Žalcu pričela 46. seja Izvršnega sveta Skupščine občine. Uvodoma bodo na seji podali poročilo o poslovanju gospodarstva žalske občine v obdobju januar-september 1975, nato pa bodo obravnavali družbeni dogovor za realizacijo zastavljenih nalog srednjeročnega načrta občine v letih 1976-1980. V nadaljevanju seje bodo podali poročilo o problematiki vzgoje in izobraževanja, poročilo o izvajanju davčne politike v letu 1975 in izhodiščih davčne politike za prihodnje leto, sejo pa bo do zaključitve z razpravo in sklepanjem o osnutku odloka o spremembi odloka o davku na promet nepremičnin.

J. V.

ŽALEC

NAČRT RAZVOJA

Akcijske naloge je treba opredeliti rokovno in po izvajalcih — Skupne naložbe tekstilne industrije — Bolje več planirati in manj doseči — Voditi temeljito razpravo o srednjeročnem načrtu razvoja občine Žalec

Pred dnevi je bila v Žalcu skupna seja komiteja Občinske konference Zveze komunistov Žalec in Občinskega sveta Zveze sindikatov.

Uvodoma so na seji govorili o srednjeročnem načrtu razvoja občine Žalec. Poudarili so, da je treba akcijske naloge opredeliti tako rokovno kot po izvajalcih. V načrtu razvoja občine je treba dati večji poudarek vprašanju nalog s področja gospodarstva ter kadrovskega vprašanja. Te naloge bo treba še dodatno opredeliti. V zvezi z integracijami žalskega gospodarstva v naslednjem obdobju bo še posebej treba upoštevati povezovanje tekstilne industrije. Gre za to, da bi se predstavniki tekstilne tovarne Prebold in tovarne nogavic Polzela končno začeli dogovarjati za nekatere skupne naložbe, če že ne more priti do fizične integracije. Sicer pa so na

seji poudarili tudi to, da bo treba začeti spreminjati strukturo gospodarstva, ki mora biti spremenjena do leta 1980.

Ob koncu prve točke dnevnega reda so sprejeli še sklep naj partija, sindikat in Socialistična zveza prevzamejo pobudo, da se bo razprava o srednjeročnem načrtu razvoja občine temeljito vodila v vseh sredinah, saj je od tega odvisen bodoči razvoj žalske občine.

V nadaljevanju skupne seje komiteja Občinske konference Zveze komunistov in občinskega sveta Zveze sindikatov Žalec so govorili še o programih samoupravnih interesnih skupnosti za leto 1976, o osnovah kadrovske politike v občini ter o predlogu samoupravnega sporazuma o ustanovitvi in delovanju kluba samoupravljalcev v občini Žalec.

JANEZ VEDENIK

CELJE

329 STANOVANJ

To je bilanca dosedanjega dela solidarnostnega stanovanjskega sklada celjske občine. 329 novih stanovanj in s tem prav toliko oziroma še nekaj več rešenih izrednih poredkih stanovanjskih problemov. In to v razmeroma kratkem času.

Samo letos je nova solidarnostna stanovanja dobilo 223 družin, oziroma 92 med njimi se bo v nove prostore, v stolpnico na Lavi, vselilo prihodnji mesec.

V vseh teh podatkih pa je razveseljiva še ena ugotovitev. Med vsemi, ki so oziroma se bo vselilo v nova stanovanja, je bilo kar 48 mladih družin. To je celo nekaj več kot so predvidevali.

Med letošnjimi prosilci za solidarnostna stanovanja je ostalo nerašanih 87 primerov, od tega 27 mladih družin, 59 družin z nizkimi povprečnimi osebnimi dohodki na člana ter en upokojenec. Po pravilniku samoupravna enota za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu vse nerešene prošnje vrača delovnim organizacijam oziroma proslcem. Kajti lahko se pripeti, da letošnji prosilci za ta stanovanja v naslednjem obdobju ne izpolnjujejo pogojev, da bi lahko kandidirali za dodelitev solidar-

nostnega stanovanja.

Sicer pa je o osnutku pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje najemnih stanovanj, zgrajenih s sredstvi za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu, beseda tekla tudi na zadnji seji izvršilnega odbora samoupravne enote za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu.

Kot je znano lahko za solidarnostna stanovanja prosijo družine in občani z nižjimi osebnimi dohodki, upoko-jenci, borci NOV, invalidi in mlade družine.

Ko so na seji razpravljali o predlogu pogojev, ki jih morajo izpolnjevati družine z nižjimi osebnimi dohodki, če želijo dobiti solidarnostno stanovanje, so se odločili za spremembo zgornje meje povprečnega osebnega dohodka na družinskega člana. Doslej se je ta meja ustavljala pri 1.100 dinarjih. Novi predlog pa predvideva mejo 45 odstotkov povprečnega osebnega dohodka v Sloveniji v preteklem letu. Ta limit pomeni 1.570 dinarjev, torej nekaj več kot je veljal za letos. Sicer pa to ni edini pogoj. Prosilci za solidarnostno stanovanja z nižjimi osebnimi dohodki so vezani tudi na določilo, da morajo v občini

prebivati najmanj pet let in ne nazadnje, da prosilec ali za delo sposoben član ožje družine ni neopravičeno nezaposlen. Pravilnik pa določa še nekatere druge pogoje za dodelitev solidarnostnih stanovanj.

Kakor koli že, solidarnostni stanovanjski sklad je upravičil svoje delo.

M. B.

ŽALEC: SEJA SINDIKATA

Včeraj je bil v Žalcu posvet predsednikov osnovnih organizacij in konference sindikata. Na seji so govorili o realizaciji pomembnih nalog v zvezi z letnimi skupščinami osnovnih organizacij, ustanavljanjem kluba samoupravljalcev ter sprejetjem družbenega dogovora o enotni organizaciji novoletnega praznovanja otrok. Ob koncu včerajšnje seje pa so govorili še o kadrovanju v izobraževalne oblike usposabljanja po programu družbenopolitičnega izobraževanja.

J. V.

KRAJEVNI PRAZNIK OBSOTELJA

NOVIM RODOVOM V ZADOLŽITEV!

Bistrica ob Sotli. Z odkritjem spominske plošče narodnemu heroju Ivanu Škvarču-Modrasu so v soboto Bistričani praznovali krajevni praznik. Na množičnem zborovanju, ki so se ga udeležili mnogi domačini, gosti in mladina iz zasavskih revirjev, so bili tudi številni borci iz Celja, Lidija Šentjurs, članica sveta federacije, narodna heroja Peter Stante-Skala in Janko Sekirnik, Janez Zahrastnik, član CK ZKS in mnogi drugi ugledni gostje.

Suh, čeprav malce hladen jesenski dan je privabil v Bistrico ob Sotli množico ljudi od blizu in daleč. Med njimi mnoge, ki so med vojno tu, na tem obsoteljskem terenu kljubovali okupatorjem z obeh strani Sotle. Privabil jih je bridek spomin na dan pred 34 leti, ko je

okupator izgnal vse prebivalce v nemška taborišča in na dan, ko je zagorela iskra upora v ogenj, ki ni prenehal goreti.

»Letošnje praznovanje 30. letnice zmage nad fašizmom,« je dejal v pozdravnem govoru Joško Lojen, predsednik občinske skupščine Šmarje

pri Jelšah, »je posvečeno odkritju spominske plošče narodnemu heroju, ki je tu v bližini padel leta 1943. Je oddolžitev velikemu borcu in vsem soborcem, ki so se takrat in pozneje tu bojevali, z rano ob rami z borci obeh strani Sotle proti skupnemu sovražniku.«

Cudno naključje je hotelo, da se je v zgodovini 370 let skoraj na istem mestu dvakrat ponovila borba naših ljudi za svoje pravice in obstoj. »Naši predniki«, je dejal bivši komisar zagorskega bataljona Milan Šepetavc, »so tu v Kmečkih puntih leta 1573 vodili težak boj proti fevdalcem za najosnovnejše pravice in mi smo tu, 370 let kasneje vodili enak in še bolj krvavi boj proti vsemu, kar je bilo mravnega v človeški zgodovini. Tokrat smo boj za staro pravdo dobojevali skupaj z vsemi jugoslovanskimi narodi pod vodstvom Partije in tovariša Tita.« Milan Šepetavc se je v imenu preživelih borcev I. udarnega bataljona II. Zagorskega partizanskega oddela Hrvatske zahvalil krajanom Bistrice ob Sotli in družbeno političnim dejavnikom šmarske občine za postavitev spominske plošče njihovemu soborcu, narodnemu heroju Ivanu Škvarču-Modrasu. V svoji besedi je

PETER STANTE — SKALA odkriva spominsko ploščo

natančneje orisal napad na Bistrico ob Sotli v noči med 19. in 20. decembrom 1943 v katerem je padel prekaljen revolucionar, predvojni komunist, borec in komandant Modras. Ta dan pa je zahteval še več žrtve. V trdnem boju je nekaj ur pozneje padel tudi politični komisar kozjanske enote Planinc Kostja ob Sulčevi hiši na Preseki, kjer je bil rojen narodni heroj Preskar Josip Boltek, padel v borbi z ustaši v Zagrebu. Pozval je domačine, da v spomin bodočim rodovom z opornikom obeležijo borbene dogodke in velike žrtve, ki so jih naši narodi žrtvovali za svojo svobodo.

O svojem soborcu Modrasu je nato spregovoril narodni heroj Peter Stante-Skala. Njegovi spomini nanj so segali tja v zgodnjo mladost, v zasavske revirje, kjer je pričela njegova pot komuniste in revolucionarja pa v dogodke med narodnoosvobodilno vojno. Ivan Škvarča je bil neizprosni borec, junak o katerem so borci govorili, čeprav ga mnogi osebno niti poznali

niso. Njegova zaobljuba, da bo modras, ki bo s smrtonosnim pikom redčil sovražnikove vrste je simbolizirana tudi v partizanskem imenu, ki si ga je nadel Modras.

Peter Stante-Skala se je v svojem govoru obrnil neposredno na mladino, ki je bila tu zbrana v velikem številu. »Zakaj vam danes govorimo? Ne zato, da bi se hvalili, da bi se pred vami postavljali s tem kar smo prispevali v vojni in revoluciji. Predvsem zato, da bi nadaljevali revolucijo, ki smo jo mi pričeli, ki še vedno traja in ki jo boste vi jutri nadaljevali.«

Zdaj si je peščica renegatov, je dejal Stante, omislila neko novo partijo in se proglasila za vodstvo partije. Kakšne partije se sprašujemo? Navznoter ne pomenijo nikakršne pomembnejše sile s katero ne bi mogli obračunati. To znoreto storiti tiste naši pionirji, ki so danes tu zbrani, kajti njihova ljubezen do domovine, do Tita, do naše Partije je tolikšna, da se lahko postavijo po robu tudi tej peščici garjavcev. Želijo

nas hraniti z borščem, zelenjavno juho, nam pa je golaš bolj pri srcu, je slikovito zavrnil vmešavanje od zunaj v našo samostojno pot izgradnje socialistične samoupravne družbe. Te naše pravice si ne dovolimo kratiti, je sklenil svoje besede slavnostni govornik Peter Stante — Skala ob splošnem pritrdjevanju zbrane množice.

Peter Stante — Skala je nato odkril spominsko ploščo narodnemu heroju Ivanu Škvarču-Modrasu na zadruženem domu Bistrica ob Sotli. Sledil je kulturni program, ki so ga izvajali mladina in godba na pihala iz Zagorja ob Savi.

In ljudje so potlej sedli za mize v zadruženem domu, kjer so jim postregli — ne z borščem — s pravim partizanskim golašem. Simbolično, ki jo je Peter Stante — Skala omenil, da bi izrazil nemajhnost naše poti in naše pravice na samostojno urejanje lastnega razvoja in napredka. Pravice, ki si je ne dovolimo odvzeti in, ki je bodočim rodovom revolucionarji puščajo v zadolžitve.

Tekst: BOJAN VOLJK
Foto: DRAGO MEDVED

teden domačega filma

V času TEDNA DOMAČEGA FILMA v Celju, ki ga organizirata NOVI TEDNIK IN RADIO CELJE

RAZPISUJE

tri nagrade za najboljši spis na sledeče teme:

- Rad imam domači film
- Slovenski film in moj svet
- Teden domačega filma

I. KNJIŽNA NAGRADA (vrednost 500,00 din) — Odbor za filmsko vzgojo pri Občinskem svetu ZKPO Celje

II. KNJIŽNA NAGRADA (vrednost 400,00 din) — Novi tednik in Radio Celje

III. KNJIŽNA NAGRADA (vrednost 300,00 din) — Odbor za filmsko vzgojo pri Občinskem svetu ZKPO Celje

V nagradnem razpisu lahko sodelujejo vsi učenci osnovnih in dijaki srednjih šol.

Zadnji rok sprejema spisov je 20. december 1975. Dolžina spisa: največ tri tipkane strani. Prijave in besedila je treba poslati (v treh izvodih) na naslov: Občinski svet ZKPO Celje, Gregorčičeva 6, p. p. 65 s pripisom »Za razpis Tedna domačega filma«. Komisijo bodo sestavljali člani odbora za filmsko vzgojo pri Občinskem svetu ZKPO Celje (mentorji za filmsko vzgojo) in predstavniki Novega tednika in Radia Celje.

Nagrajeni spisi bodo objavljeni v Novem tedniku oziroma v Radiu Celje.

Sekretariat za organizacijo
TEDNA DOMAČEGA FILMA

SPREJEM MLADIH V SZDL

Doslej dogodkov, ko je mlad človek dosegel 18. leto starosti in s tem postal član SZDL, nismo posebej beležili in tudi ne počastili.

Verjetno to ni bilo prav.

Zato se je občinska konferenca SZDL v Celju odločila, da v celjski občini za dan republike pripravi leto prvi slavnostni sprejem mladih v SZDL.

Sprejem mladih v SZDL je bil včeraj (sreda, 26. novembra) zvečer v dvorani Narodnega doma. Občinska konferenca SZDL Celje je na sprejem povabila 450 mladink in mladincev, ki so v letošnjem letu dopolnili 18. leto starosti in postali člani SZDL. Slavnostni sprejem v SZDL pa je bil tudi iskrena čestitka k dosegu njihove polnoletnosti v tem letu.

Po krajšem uvodnem govoru je sledil kulturni program, v katerem so sodelovali dijaki dramskega krožka Gimnazije z recitalom »Uporna lirika«, Glasbena šola Celje in gimnazijski pevski zbor pod vodstvom Cirila Vrtačnika.

SZDL je z novo ustavo postala še pomembnejši družbeno-politični prostor, kjer se delavci in občani dogovarjamo o različnih življenjskih in delovnih vprašanjih. In kakšno je mesto mladega človeka v SZDL?

O tem pa se bodo pogovorili na sestankih krajevnih konferenc SZDL v vseh krajevnih skupnostih, kamor bodo vse novo sprejete mlade članke SZDL povabili na razgovor.

Na teh sestankih bodo mlade seznanili z delom SZDL na terenu, njihovi vključitvi v družbeno-politično delo in jim podelili članske izkaznice in brošure o delovanju SZDL.

VIKI KRANJC

OBMOČJE

IZ PRAVOSODJA

V petek je bilo priokrožnem sodišču v Celju posvetovanje o problemih v zvezi s kršitvami družbene discipline na davčnem področju, med drugim tudi v zvezi s kaznivimi dejanji davčnih zatajitev. Udeležili so se ga: kazenski sodniki občinskega sodišča in okrožnega sodišča v Celju, občinskih sodišč iz Slov. Konjice, Šmarje pri Jelšah, Velenja, Zalca, občinski in okrožni javni tožilci iz Celja, za davčno področje odgovorni delavci področnih občinskih davčnih uprav in predstavniki UJV Celje. Posvetovanje je obravnavalo te probleme po vsebini v izčrpnih širini in s temeljito pravno strokovnostjo, za kar sta po-

skrbela sodnika vrhovnega sodišča SR Slovenije Sinkovec Janez in Zupančič Pavle. Živahna in vsestranska razprava je pokazala, kako potrebno in koristno je bilo posvetovanje. Bogata praksa vrhovnega sodišča SR Slovenije je pomagala razjasniti probleme predvsem v zvezi z nalogami sodišč in davčnih uprav pri vzpostavljanju na davčnem področju kršnih zakonitosti. Soglasno je bilo ugotovljeno, da je posvetovanje dalo poseben koristen prispevek k izboljšanju učinkovitosti dela za utrjevanje družbene discipline občanov na davčnem področju.

V ponedeljek je bil koordinacijski sestanek. Udeležili

si so se ga predsedniki občinskih sodišč s območja okrožnega sodišča Celje, vodje kazenskih oddelkov okrožnega sodišča in predsednik okrožnega gospodarskega sodišča v Celju, okrožni javni tožilec in občinski javni tožilec iz Celja ter načelnik UJV in direktor podružnice SDK. Izmenjane so bile izkušnje glede na medsebojno sodelovanje zadnjih treh mesecev. Udeleženci so dali vrsto koristnih pobud za izboljšanje dela sodišč, javnega tožilstva in organov UJV. Navznoter so se odločili, da postanejo taki posveti trajna oblika koordinacije dela, ki bodo sklicani vsako četrtletje.

LAŠKO

34 ODLIKOVANCEV

V petek na predvečer praznika Republike bosta v Laškem dve svečanosti, na katerih bodo podelili odlikovanja občanom, ki jih je ob 30. obletnici osvoboditve odlikoval predsednik Tito. Prva svečana podelitev bo v Domu upokojencev, kjer bo odlikovanih 16 občanov, predvsem bivših borcev in aktivistov NOV. Druga podelitev pa bo v popoldanskem času v Zdravilišču, kjer je na sezna-

mu odlikovancev 18 članov tega prizadetnega delovnega kolektiva, ki bi bil seveda še mnogo bolj zadovoljen, če bi bilo manj ovir pri investiciji in bi novo zdraviliško hotelsko stavbo z bazenom odprli ob prazniku, tako kot so želeli.

SEMINAR ZA DELEGATE

Delavska univerza je v sodelovanju s skupščino, samoupravnimi interesnimi skupnostmi, sindikatom in SZDL pripravila v Rimskih Toplicah seminar za vodje delegacij. Potreba po takšnem informativnem seminarju so se

ponujale že ves čas. Tako bodo na seminarju, ki se danes zaključuje, proučili, kaj je družbeno bistvo delegatskih razmerij ter o družbenih dogovorih ter samoupravnem sporazumevanju. Da bi boljše razumevanje stopnjo demokratičnosti delegatskega sistema, so se ozrli tudi nazaj na prehojeno pot, na razvoj samoupravljanja in hkrati proučili organiziranost samouprave v TOZD in OZD. Seznanili so se tudi o gospodarstvu v občini ter o pomenu samoupravnih interesnih skupnostih.

KOMUNISTI

DOGOVOR ZA NAPREJ

Sekretariat medobčinskega sveta ZKS Celje je na nedavni seji obravnaval in ocenil uresničevanje sklepov Zveze komunistov v delu okrožnega javnega tožilstva in okrožnega gospodarskega sodišča v Celju. V zavzeti razpravi je bilo čutili, da delo teh institucij odgovorno poteka, da pa se borijo s številnimi težavami, predvsem s pomanjkanjem kadra. Sekretariat je pozitivno ocenil njihovo dosedanje delo, hkrati pa je sklenil, da bo s to prakso nadaljeval. V prihodnje nameravajo člani sekretariata zato obravnavati tudi delo enote Zavoda za šolstvo v Celju in drugih. Na seji so obravnavali še program obiska delegacije mestnega komiteja ZKS iz Beograda, ki bo v decembru vrnila obisk celjskemu območju. Odločili so se tudi, da bodo sklicali razširjeno sejo medobčinskega sveta, ki bo v decembru. Na njej bodo obravnavali problematiko družbene samosaščite in ocenili potek priprav na volilne konference.

ŽELEZARNA ŠTORE

OD KOVAČNICE DO GIGANTA!

Letos je minilo 130 let, odkar je v Štoreh zrasla prva kovačnica, ki se je v teh desetletjih razvila v enega izmed največjih delovnih kolektivov v celjski regiji, saj je v Železarni Štore danes zaposlenih že preko 3000 delavcev. V tem obdobju je štorski železar postal pojem, njegovi izdelki pa so danes znani po kakovosti tako doma kot po svetu. Njihovo jeklo je pomagalo obnoviti porušeno domovino. Njihovi uspehi pa so danes prav tako eden izmed pogojev za nadaljnji razvoj gospodarstva, še zlasti črne metalurgije. Verjetno ni treba posebej poudarjati, da od razvoja Železarne Štore danes eksistenčno zavisi tudi življenje mnogih delavcev in njihovih družin, prebivalcev Štor, Celja in Kozjanskega, saj v splošni skrb za človeka ne pozabljajo na skrb za razvoj manj razvitih krajev iz katerih prihaja na delo v železarno vsak dan veliko delavcev.

V pozdravnem pismu tovarišu Titu ob praznovanju svojih pomembnih jubilejev v septembru so napisali:

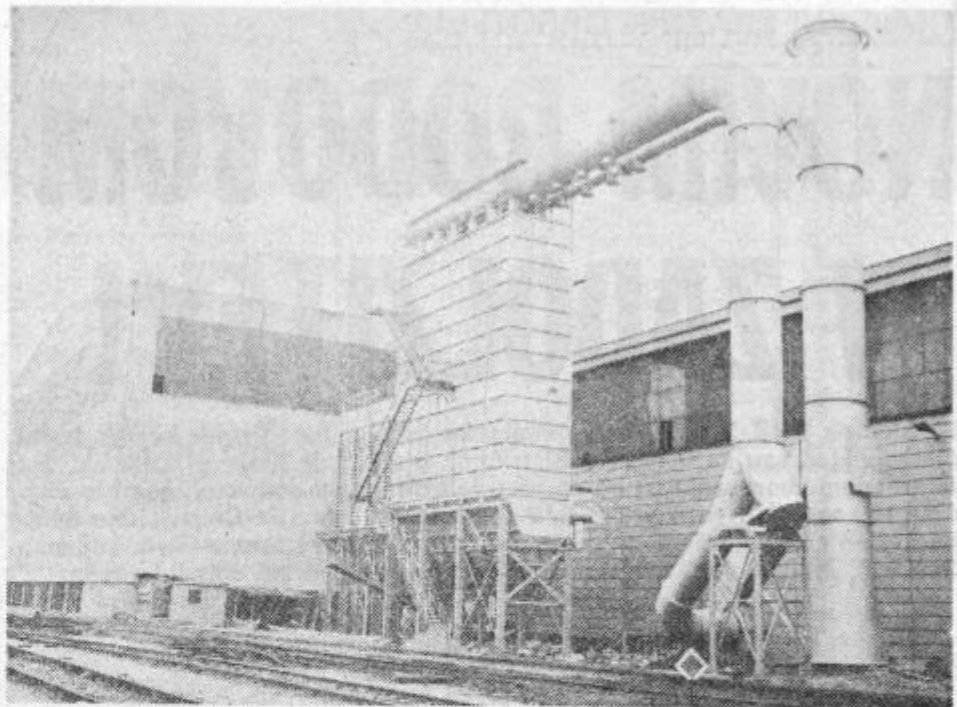
»Ob 130-letnici rojstva naše tovarne, 40-letnici štrajka v šamotarni, 30-letnici osvoboditve in 25-letnici delavskega samoupravljanja nas ponosno preveva misel o globokem pomenu s krvjo in znojem pridobljenih vrednot socialistične revolucije. To so danes tiste vrednote, ki so se nam z našim jeklom zašle v srca in ni ga, ki bi mu dovolili iztrgati jih iz njih. Zavedamo se, da naša socialistična revolucija še traja in da sta nam nova ustava in delegatski sistem dala dovolj delovnega, strokovnega in samoupravnega navdiha, da vztrajamo na poti poglobljenega samoupravnega socializma.«

In, če štorski železarji tako napišejo, potem tudi tako mislijo in delajo pa naj gre za že dosežene dobre stabilizacijske rezultate gospodarjenja, uveljavljanja delegatskega sistema, oblikovanje informacijskega sistema in poglobljeno neposredno samoupravljanje združenih delavcev, ki ima svojo največjo težo na živi dejavnosti samoupravnih delovnih skupin.

Železarno Štore danes sestavlja 6 temeljnih organiza-

cij združenega dela, v ustanavljanju pa poleg nove tovarne traktorjev še sedma TOZD.

Doseženi proizvodni rezultati: 46.000 ton železa, 74.000 ton surovega jekla, 102.000 ton jeklenih proizvodov, 26.000 ton vseh vrst litin in 2.500 ton obdelanih valjev v letu 1974 upravičeno uvrščajo železarno med pomembne proizvajalce jekla, predvsem valjev in ulitkov. Izdelki jekla so vgrajeni v mnoge proizvode naše industrije, izredno pomemben pa je tudi njihov izvoz. V železarni se namreč vse bolj usmerjajo na izvoz v države SEV in v države v razvoju. Visoko kvalitetne valje vseh vrst (železarna je danes namreč največji proizvajalec obdelanih litoželeznih valjev za potrebe črne in barvaste metalurgije, gumarsko in drugo industrijo), obdelane na najbolj sodobnih strojih, ki smo jih morali še pred nekaj leti uvažati, uporabljajo valjarke proge vseh naših valjarn pa tudi mnoga druga tuja podjetja. Ulivki sive in nodularne litine so vgrajeni v motorna vozila, traktorje, ladje.

Štorski železarji pa so si smelo zastavili tudi razvojni program za prihodnje petletno obdobje. Glavni poudarek njihovega srednjeročnega programa je usmerjenost v proizvodnjo kvalitetnih in plemenitih jekel, njihove finalizacije ter povečano stopnjo obdelave drugih proizvodov.

Zaokrožiti morajo proizvodne in predelovalne zmogljivosti na področju jekla na takšne optimalne pogoje, ki bodo zmanjšali potrebno dobavo surovega jekla iz domačih ali tujih virov na minimum ter jo v celoti odpravili. Osvojiti kvaliteto in dimenzijsko najkvalitetnejši in najbolj rentabilni proizvodni program valjanega jekla s širitvijo asortimanov vzmetnih jekel, specialnih gradbenih profilov in drugih

profilov s povečanjem deleža vlečnega in brušenega jekla.

Prav tako predvidevajo razširitev livarske proizvodne zmogljivosti na podlagi lastne surovinske baze z uporabo tekočega surovega železa z uvajanjem sodobnejših tehnoloških procesov in povečanjem deleža nodularne litine. Prav tako si bodo prizadevali zadržati ugoden trend mednarodne blagovne menjave ter si prizadevali za še večje sodelovanje z deželami v razvoju. Tudi v naslednjem petletnem obdobju ne bodo zanemarjali skrbi za delavcev družbeni standard, vso skrb pa bodo posvečali tudi varstvu narave in zaščiti okolja kot pomembnima pogojema za zdravo življenje in delo.

Proizvodnjo naj bi povečali na 210.000 ton surovega jekla in 59.000 ton različnih ulitkov. Predvidevajo, da se bo celotni dohodek v tem obdobju povečal od 1.091 milijonov dinarjev na 3.115 milijonov dinarjev v letu 1980, kjer je vključena tudi proizvodnja traktorjev. Že v letu 1978 naj bi se delež izvoza v celotni realizaciji povečal na 18,3 odstotka, medtem ko nanj odpade sedaj 15,5 odstotka na leto, kar je nižje od republiške stopnje.

Štorski železarji se ob letošnjem Dnevu republike pridružujejo s svojimi čestitkami vsem ostalim občanom v naši socialistični skupnosti in jim kličejo svoj delavski: SREČNO!

U. M.

ODGOVORNE NALOGE

VSESTRANSKO O DOHODKU

Letos vse kaže, da bo razprava o splošni in skupni porabi za prihodnje leto stekla pravočasno pa tudi, da bodo delavci sočasno odločali o delitvi dohodka in načrtovali svoj nadaljnji družbeno ekonomski razvoj.

Ko so na seji predsedstva občinske konference SZDL in predsedstva občinskega sveta Zveze sindikatov v Celju obravnavali idejno-politična izhodišča za razpravo o predlogu skupne in splošne porabe v letu 1976 so poudarili, da gre za odgovorno družbeno politično in samoupravno akcijo katere nosilci so splošne delegacije v temeljnih organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih. To seveda ne pomeni, da ta akcija ne potrebuje konkretnih pomoči družbeno političnih dejavnikov.

Letos so delovni ljudje v položaju, da celoviteje odločajo o delitvi dohodka, oblikovanju ravni skupne in splošne porabe in o delovnem načrtu. Na to so na seji predsedstva posebej opozorili in poudarili, da sočasna in celovita razprava o zagotavljanju pogojev in interesov nadaljnjega razvoja, tako ekonomskega kot družbenega že v tej fazi pomeni usklajevanje potreb in možnosti. Temeljna značilnost predlogov skupne in splošne porabe v prihodnjem letu je v stabilizacijskem obnašanju saj bo na temelju dogovorov v širši družbeno politični skupnosti osebna, splošna in skupna poraba v prihodnjem letu morala rasti počasneje, za 20 % zaostajati za rastjo družbenega proizvoda. S počasnejšo rastjo skupne in splošne porabe se bo povečala skumulativna sposobnost gospodarstva. Pred osebno in splošno porabo, da bi kljub počasnejši rasti le nekoliko hitreje naraščal družbeni standard.

Tokrat bodo delovni ljudje na zborih govorili tudi o drugih vidikih de-

litve dohodka in zagotavljanja nadaljnjega razvoja. Dogovoriti se bo treba o zagotavljanju sredstev za skladnejši razvoj v elektro-gospodarstvu in železniškem prometu, odločiti pa se bo treba tudi o zagotovitvi sredstev za nadaljevanje del pri graditvi cestnega omrežja, za kar bo potrebno spregovoriti o posojilu za ceste. Tako postaja skupna poraba sestavni del družbeno-ekonomske politike o kateri bodo delavci in delovni ljudje letos prvič pravočasno razpravljali in se dogovorili še pred začetkom njene porabe.

Na seji so spregovorili še o osnutku tez za reorganizacijo občinskih upravnih organov in občinskega izvršnega sveta. Menili so, da osnutek tez za organizacijo s katero želijo predlagati doseči uveljavitev ustavne vloge izvršnega organa občinske skupščine in preoblikovanja občinskih upravnih organov v sodobnejšo organizacijo izvrševanja zakonov in predpisov zasluzi podporo, da pa je v nadaljnjih pripravah sočasno z organizacijskimi spremembami delovanja občinskih upravnih organov potrebno primerno pozornost posvetiti tudi vprašanju poenostavitve upravnih postopkov in sprostitev drugih upravnih opravil.

Predsedstvo je tudi soglašalo z zasnovano samoupravno in poslovno preobnovo Zavoda za napredek gospodarstva v Celju s katero bi tako po organizacijski kot po poslovni plati zadovoljili zahtevam, ki mu jih postavlja zlasti združeno delo s širšega celjskega območja. Zavod za napredek gospodarstva se bo namreč vsebinsko preusmeril v razvojni center in bo tvoril strokovno središče za gospodarsko in socialno iniciativo, vključeval pa se bo v vse faze načrtovanja in spremljanja razvojnih tokov na širšem celjskem območju.

Prema, ki ostane

jubilejna kava merz

PRIZADEVNE TURISTIČNE LUČE

RADI IMAJO SVOJ KRAJ

»Veste, vse to, kar smo napravili že doslej in kar še bomo, ne delamo zaradi pokalov, priznanj in podobnih reči. Delamo zaradi nas samih, ki tu živimo. In ker smo radi v urejenem, lepem okolju, se zavzemamo, da bi takšno tudi v resnici bilo.« je povedala predsednica turističnega društva v Lučah, Olga Šiljar na vprašanje, kako se bo končalo letošnje območno tekmovanje za najlepši turistični kraj.

Luče pa so se hočeš nočeš v tem tekmovanju doslej odlično držale. Ne samo v regijskem merilu. Tudi v slovenskem. Celjska turistična zveza je temu kraju doslej že dvakrat prisodila prvo mesto. V slovenskem merilu so bile Luče lani prve, letos pa tretje! Zaenkrat je samo še odprto vprašanje, kako bo z letošnjo razvrstitvijo v regijskem merilu. Bodo Luče spet zmagale? Že tretjič po vrsti? Če bo tako, bo prehodni pokal tokrat prvič prešel v trajno last.

Naj bo tako ali drugače, v Lučah so se v tej akciji izkazali in hkrati pokazali, kaj lahko napravijo, če je delo dobro organizirano, če v vasi ali kraju združijo vse sile.

In tu so jih. Na pobudo turističnega društva. V akcijo je stopila tudi krajevna skupnost s svojim štabom za varstvo okolja. V akcijo pa so šli domačini. Vsi ljudje. Ali skoraj vsi. Zato so uspeli. Ne glede na počtale, priznanja, diplome...

Zanimivo. Na čelu tega društva je že šest let Olga Šiljar. Pred leti je bila hkrati tudi predsednica sveta krajevne skupnosti. V turistični organizaciji ji je kot tajnica ob stra-

ni prizadevna Ema Selšnik.

»Naše delo teče po naprej sprejetem načrtu. Ni slučajnega. V akcijo smo stopili precej pred prvim majem. Tedaj smo se s posebnim pismom obrnili na vse prebivalce Luč. Opozorili smo jih na bližnji praznik in hkrati pozvali, naj poskrbijo za ureditev okolij. V akciji vedno sodeluje tudi šola. Tako smo tudi letos do-

Olga Šiljar

prvega maja opravili prvo delo. Za praznik dela je bila vas lepa, urejena, čista... In poslej vse dni,« je pripovedovala Olga Šiljar.

Cvetice na oknih, balkonih, vrtovih... so posebnost in okras Luč. Samo letos so v Lučah nabavili 1.200 novih sadik. Na novo so uredili nasad v parku. In še marsikaj. Ljudje, domačini, pri tem niso zaostajali. Med seboj so tekmovali.

In ne pozabimo. V času glavne turistične sezone poti in ceste v Lučah pometejo dvakrat na teden!

Precej skrbi pa tudi ne- snage jim prinaša Savinja. Sledovi in ostanke raznih pilnikov priplavajo tudi v Luče in bržčas še naprej. Polivinilaste vrečke, skatle, takšne in drugačne in drugi odpadki... vse zrcalo današnje- ga modernega človeka in njegovega brezbriznega od- nosa do okolja. Na srečo, si miso vsi ljudje enaki.

Turistično društvo v Lučah ima na svojem se- znamu 125 članov. Še pred letom, dve nazaj, jih je bilo samo okoli šestdeset. Torej velik skok naprej. Skoraj četrtina prebival- cev Luč je v turističnem društvu!

Aktivnost te organizaci- je pa se ne kaže samo v varstvu okolja, v urejvan- ju kraja. Dejavnost ima večje razsežnosti. Zlasti ponosni so na svojo tra- dicionalno prireditev »Tu- ristično rajanje«, ki je le- tos prvič dobila svojo zna-čilno narodopisno obelež- je. Predice. Njihovo delo bodo zadržali tudi na pri- hodnjih prireditvah, ne- koliko drugače pa bo z drugimi, kot z razstava- mi in podobno. Vsako le- to nekaj novega.

Luče doživljajo svoj po- porod tudi v turističnem gospodarstvu v pravem pomenu besede. Četudi so v pobudi in zlasti v pro- pagandnih akcijah ostali osamljeni, nekaj hvaležne pomoči je nudila le Tu- ristična zveza Slovenije, so letos zabeležili rekor- dno sezono. Doslej nekaj nad 3.300 nočitev. Tu pa še ni podatkov za sep- tember.

Letošnji uspeh je dal novih pobud. Šli bodo sami v propagandne akci- je.

V Lučah je na voljo

okoli 130 ležišč v ureje- nih sobah. Imeli pa bi jih še več, če bi tudi spo- razumi in dogovori o kre- ditiranju domačega turiz- ma bili kaj več kot samo na papirju. Ljudje so pri- pravljeno narediti nekaj več. Toda, potrebujejo us- trezno finančno pomoč. Posojila.

Vse turistične sobe v Lučah so pri privatnikih. In ko so letos za vse goste pripravili dva uspe- la piknika, prvega v Pod- volovjeku, drugega pa v Matkovem kotu, so se gostje gledali med seboj in ugotavljali: četudi ho- dimo v ta kraj že dolgo vrsto let, se ne poznamo. In tako je padla sponta- na zahteva po zgraditvi večjega restavracijskega prostora, morda še z dru- gimni ustreznimi sobami, kjer bi se turisti lahko tudi srečavali, posedeli, pokramljali... V glav- nem so to le starejši ljudje, ki ne iščejo hrup- nih zabav.

Lučam pa se odpira tu- di zimska sezona. Letos bosta delali že dve smu- čarski vlečnici. Odprte in na voljo bodo tudi turis- tične sobe pri zasebnikih. Sicer pa je mala vlečnica že pred leti pri- vabila prve zimske goste. V Lučah bi radi šli na- prej, ker imajo za to vse pogoje. Zlasti ugodne za ureditev smučišč tudi v slabih vremenskih razme- rah.

Majhne so te Luče pa vendar velike. Velike po dejavnosti. Ljudje skrom- ni in delavni. Zato priča- kujejo polno pomoč in razumevanje pri vseh, ki tako ali drugače krojijo pota turističnega gospo- darstva v dolini ob gor- njem toku Savinje.

M. BOŽIČ

Luče — vabljive tudi v pozni jeseni

ZIMSKE CENE

Zima trka na vrata. Tudi prvi sneg, ki je pobelil Golte, Pohorje, je vili upanje, da bo letošnja smučar- ska sezona boljša od lanske.

Priprave na zimsko sezono so pravzaprav končane. Na Golteh se je prejšnji teden začela v nekoliko zmanj- šanem obsegu. Pa nič zato. V Moravi so se še smučali, drugod pa lahko vsaj hodili po snegu.

V kolikor so v priprave na sezono posegli turistični in športni delavci, so jih sklenili pravočasno. To velja tako za ureditev smučišč, vlečnic kot tudi za vse dru- go.

Na celjskem območju bo v letošnji zimi obratovalo okoli dvajset vlečnic. To je že kar lepo. Seveda bo glavna pozornost veljala Goltem, Rogli, Libojam, Celjski koči pa tudi nekateri kraji v Gornji Savinjski dolini ne zaostajajo v prizadevnosti.

Priprave na zimsko sezono so zajele tudi gostince, ki so tudi letos pravočasno objavili cenike svojih us- lug. Če na splošno primerjamo letošnje cene z lanskimi, ki so veljale v zimskem času, je treba povedati, da so za malenkost višje. Navzlic temu pa niso nikjer preti- ravali.

V manjših turističnih krajih se cene penzijskih storitev v zimskem času sučejo od 95 do 120, v večjih pa tudi v hotelih od 120 do 160 din.

Tudi zdravilišča so v tem času mikavna s svojimi cenami. V glavnem se sučejo od 90 do 120 din, seveda pa so nekoliko večje v hotelih višje kategorije.

LOKA PRI ŽUSMU

POBRATENJE KMETIJCEV

Nedavno pobratenje dveh kmetijskih krajevnih skupno- sti Loka pri Žusmu in Rače pri Mariboru je v Sloveniji izjemno, ker ne zajema so- delovanja samo na kulturnem in družbenem področju, am- pak vključuje tudi gospodar- sko sodelovanje, s posebnim poudarkom na izmenjavi kme- tijskih izkušenj. Pobuda za tako pobratenje je vzklija pri krajanah obeh krajevnih skupnosti, pokroviteljstvo nad pobratenjem pa je prevzela tovarna kemičnih izdelkov Pi- nus Rače.

Slavnostno listino pobrate- nja so v prisotnosti delega- cij obeh krajevnih skupnosti, delegacije pokrovitelja ter predstavnikov šentjurske ob- čine, podpisali za KS Rače Boris Jarc, za KS Loka pri Žusmu pa ing. Melita Kolar.

Ob tej priložnosti so pred- stavniki vseh treh delegacij

povedali, da to pobratenje ni običajno, ker ima tudi go- spodarsko ozadje in se vklju- čuje v manj razvita območ- ja. Izražena je bila misel, da bi v Loka pri Žusmu prišel obratovati obrat tovarne Pi- nus Rače, kar je bilo še po- sebej sprejeto pri domačinih. Tak obrat bi prav gotovo po- spešil razvojne možnosti kra- ja, ki je bil ob zadnjem po- tresu tudi močno prizadet.

Pripravljenost organizacije združenega dela Pinus Rače pri postavitvi njihovega obra- ta v Loka pri Žusmu bo ve- liko pripomogla pri krepitvi prijateljskih stikov in sode- lovanju obeh pobratenih kra- jevnih skupnosti. Kraj sam — Loka bo dobil razvitejšo podobo, ljudje bodo lepše ži- veli, še zlasti potem, ko bodo naslednje leto dobili asfalti- rano cesto Slivnica—Loka—Podčetrtek.

M. S.

NADJA BEVC

Nadja ni edina žen- ska, ki je bila skupaj z moškimi tovariši pred kratkim sprejeta v šen- tjurski občini v zvezo komunistov. Še dve

gimnazijski sta bili isto- časno sprejeti z njo.

Za pogovor smo jo izbrali zato, ker je kljub letom, ki jih ni veliko (zakoračila je v tretje desetletje), izredno zre- la.

Nadja je zaposlena kot referent v upravi Merzove TOZD v Šen- tjurju. Doma je iz Sliv- nice, kjer je pognala korenine tako močno, da ji še na misel ne pride, da bi zapustila kraj. Še več — živi s krajem in z njim pove- zuje tudi osebna nag- njenja. Prepričana je, da se mora vzgojni sistem v domačem kraju ures- ničiti do tolikšne me- re, da bodo ljudje za- dovoljni. Ker živi v ne- razvitem predelu, pozna pa tudi razvite kraje, bi rada, da bi se stop- nje razvoja vskladile.

Kakšno je delo žen- ske v krajevni skupno- sti? »Če ženska zastavi besedo, ponavadi bolj drži, ker spregovori le

takrat, kadar ima kon- kretne predloge. Pravi- ce, ki si jih je pridobi- la skozi stoletja, lah-ko izkorišča v pozitiv- nem smislu. Trezna že- na pri nas veliko velja.« je poudarila Nadja, ki si je prostor v krajevni skupnosti že »pribori- la«. Sicer pa je za ena- kopravnost žensk le to- liko časa, dokler je ne začno žene izkoriščati. Rada bi študirala, rada bi napredovala, ker mo- ra ujeti korak z mošcem in bratom, ki je bil na isti dan sprejet v zvezo komunistov kot ona.

»Pravzaprav se mi ni zdelo to nič posebnega. Rastla sem v zavedni družini in doma smo se o tem večkrat pogovar- jali. Nisem pa hotela vstopiti kar tako, ker sem morala najprej do- zoreti. Mislim, da sem zrelostni izpit že napra- vila, čaka me še veliko dela, lastnega dela, predvsem pa izobraže- vanja.«

OBRAZI

Nadja Bevcova iz Slivnice je tudi mati tn v zvezi s tem ve pove- dati, da smo za varstvo otrok na podeželju že premalo naredili. Njej pomaga mož, kadar pač najde drobec časa za naraščaj, ki ga oba pri- srčno ljubita.

Biti sprejet v zvezo komunistov je čast, ki je zvezana z dejavnost- jo na delovnem mestu ali v domačem kraju. Pomeni tudi trdno za- koreninjenost v času, ki mu gremo naproti. Pomeni, dalje, biti po- šten do drugih in do samega sebe.

Nadja Bevcova se te- ga dobro zaveda. Ne bo ji težko hoditi po poti, ki jo je ubrala, kajti zrelo je za tak korak.

ZDENKA STOPAR

MOZIRJE

MLADI SO PRIDNI

Mladina v mozirski občini je v zadnjih dvih letih dosegla uspehe, na katere je lahko upravičeno ponosna. To je tudi ugotovitev pred dnevi izvedene seje konference občinske organizacije ZSMS Mozirje.

Spremembe so nastale tako v organiziranosti mladih med osnovnimi organizacijami in v okviru občinske konference, kot v vsebini dela. Seveda pa je treba v isti sapi dodati, da se je zboljšalo tudi stanje za delo.

V organiziranosti so pravzaprav že dosegli tisto, kar so si zastavili pred dvema

letoma. Razporednost osnovnih mladinskih organizacij v krajevnih skupnostih je izvedena do konca, nekaj nalog ostane le še v delovnih organizacijah, zlasti večjih, kjer bi naj iz ene dobili več osnovnih organizacij. To še posebej velja za GLIN v Nazarjih, kjer bi naj osnovne mladinske organizacije zaživele v okviru temeljnih organizacij združenega dela. Isto velja za ljubenski Gradbenik.

Delo mladih in aktivnost mladinskih organizacij je dobro zaznati na terenu pa tudi v delovnih organizacijah. Tu di v mozirski občini se mladi ljudje vse bolj uveljavljajo znotraj svojih delovnih sredin, v krajevnih skupnostih itd. Tu in tam so bili tudi nosilci določenih akcij. Razumljivo je, da sta v tem pogledu kulturno in športno

področje najbolj hvaležni obliki. V Nazarjih na primer, je bila mladina tista, ki se je zavzela za ponovno oživitve kulturno prosvetnega dela. Prav tako je v Mozirju, kjer so dali pobudo za ustanovitve aktivna mladih gledališčnikov. In tako so po dolgem času spet zaživele odrske deske. Po zaslugi mladine!

Mladi v delovnih kolektivih pa so se v zadnjem obdobju predvsem oprijeli stabilizacijskih naporov. Zato organizirajo najrazličnejša tekmovanja, iščejo najboljšega mladega delavca — samoupravljalca in podobno. Skratka, mladi imajo v mnogih delovnih sredinah pobudo v svojih rokah, kar ni slučaj, saj v nekaterih kolektivih prednjačijo tudi po številu zaposlenih. Tako tudi v Elkreju.

Delo mladih je čutiti v partizanskih in športnih organizacijah. Vendar je zdaj usmerjeno v to, da bi v večji meri kot doslej posegli tudi v kreiranje športne politike.

Ob analizi dosedanjega dela so na seji konference opozorili tudi na nekatere naloge. Predvsem jih v nekaterih krajevnih skupnostih čaka rešitev nekaterih materialnih in prostorskih vprašanj v zvezi z delom osnovnih organizacij. Tudi področje splošnega ljudskega odpora terja še nove napore in nove uspehe, čeprav dosedanjih ne kaže prezreti. Družbena samozaščita bo terjala posledje večjo aktivnost zlasti v krajevnih skupnostih, delovnih organizacijah in šolah. Aktivnost mladih namreč.

MB

ŽALEC: O
DRUŽBENI
SAMOZAŠČITI

Prejšnji teden je bila v Žalcu seja koordinacijskega odbora za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito pri Občinski konferenci SZDL Žalec. Osrednja točka dnevnega reda na tej seji je bila ocena družbene samozaščite v občini in nadaljne naloge pri uresničevanju družbene samozaščite v občini. V zvezi s tem so poudarili, da s sprejetimi nalogami preveč kasni in jih premalo dosledno izvajajo. Potrebno bo poskrbeti za vzgojo prebivalstva na področju družbene samozaščite in v ta namen bo treba pripraviti več tečajev in seminarjev. Za vzgojo s področja družbene samozaščite bo treba poskrbeti že v osnovni šoli, v sam proces vzgoje pa se bo morala vključiti tudi delavska univerza iz Žalca. Na seji Koordinacijskega odbora so sprejeli tudi sklep, da pripravijo v okviru Socialistične zveze do konca tega leta problemsko konferenco v družbeni samozaščiti.

JANEZ VEDENIK

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

AVTO CELJE

PRIZNANJA

Kolektiv Avto Celje je letošnjo proslavo v počastitev praznika republike povezal s poudarkom na nekatera pomembna dogajanja v lastni sredini. In zato ni naključje, da je na slavnostnem zboru postavil v ospredje tudi prizadevanja za uresničevanje stabilizacijskega načrta. In prav tu so ubrali pot, ki je morda edinstvena pri nas, če že ne redka. Tako so med drugim izrekli javno pohvalo dvainšestdesetim članom kolektiva, ki so že dosegli letošnji operativni plan. Vrh tega so dvaindvajset posebnih priznanj izročili članom, ki so presegli svoje lastne planske obveznosti preko vseh kriterijev in končno so pet priznanj podelili članom, ki so se uveljavili na področju tehničnih izboljšav.

V kolektivu so namreč uveljavili letne planske naloge za slehernega delavca. Izpolnjevanje teh obveznosti pa so prikazali oziroma kažejo javno za vsakega člana posebej. Povsem razumljivo je, da so se kmalu pokazale razlike med delavci. V njih pa so tičali tudi vzroki. In rezultat — tisti, ki so zaostajali na začetku, so »pritisnili«, kajti capljati na repu jim ni bilo v čast in ponos. Zato tudi tolikšno število posebnih priznanj. In to v kolektivu, ki šteje 278 članov brez vajencev in štipendistov.

Slavnostni zbor so izkoristili še za to, da so nagradili

trinaest članov, ki so v kolektivu že deset in 4, ki so v njem dvajset let. Po besedah predsednika delavskega sveta Stanka Zatljerja, ki se mu je pridružil v imenu družbeno političnih organizacij v podjetju še Slavko Podplatan ter zastopnikov Crvene zastave, TAM in občinske konference ZK Celje so se zahvalili še svojemu dosedanjemu direktorju Stanku Klemencu, ki po triindvajsetih letih nadvse uspešnega vodenja podjetja odhaja s prvim decembrom letos v pokoj.

M. B.

CELJE:
POBRATENJE
ŠOL

V počastitev dneva republike ter v imenu bratstva in enotnosti naših narodov, je bilo v Celju med dvema pionirskima odredoma svečano pobratenje. Pobratili sta se osnovna šola Djuro Jakšič iz Cuprije in odred osnovne šole Franjo Vranč na Hudinji.

Ob tej priložnosti sta odreda izmenjala svoji odredni imeni, pionirji iz Cuprije pa so kot gostje Celja ostali neka dni pri nas.

Z. S.

SREČANJE
GASILSKIH
VETERANOV

V soboto so se v samopostrežni restavraciji v Gaberju zbrali na I. tovariškem srečanju veterani občinske gasilske zveze Celje. V 17 gasilskih društvih je 105 članov, ki so stari nad 60 let, od katerih se je 75 udeležilo srečanja. Na tovariško srečanje so prišli osiveli možje, ki so mnogo let s svojim humanim delom požrtvovalno in nesebično delovali v gasilski organizaciji.

fm

SPREMLJAJTE
TV
PROGRAM
Z REVIJO
STOP
V ROKI

Ljubljanska banka

podružnica Celje

s svojimi poslovnimi enotami:

Vodnikova 2, Celje
Celjska mestna hranilnica
Trg V. kongresa, Celje
Na Otoku, Celje
Vruncova 1, Celje

Radeče
Žalec
Prebold
Polzela
Braslovče
Vransko

Mozirje
Ljubno ob Savinji
Gornji grad

Vojnik
Šentjur pri Celju
Šmarje pri Jelšah
Bistrica ob Sotli
Kozje
Rogaška Slatina
Slovenske Konjice
Laško (na sliki)

iskreno čestita vsem delovnim ljudem, poslovnim prijateljem in občanom ob dnevu republike — 29. novembru

Teden domačega filma

I. 30 LET JUGOSLOVANSKEGA FILMA

Ob 30. obletnici jugoslovanskega igranega in dokumentarnega filma, bomo letos v Celju v okviru Tedna domačega filma pripravili tudi razstavo »30 let jugoslovanskega filma«, ki nam jo je posredoval Festival jugoslovanskega igranega filma iz Pule. Razstava bo na tridesetih panojih s slikovnim materialom dokumentirala filmsko produkcijo v vsakem od teh tridesetih let in nudila kolikor toliko zaokrožen vpogled v bero naše povojne kinematografije.

Razstavo bomo v sodelovanju z Domom JLA v Celju pripravili v dvorani Doma JLA in bo odprta vsak dan od 10. do 18. ure, od 3. do 14. decembra. Otvoritev bo v sredo, 3. decembra ob 17. uri in z njo bomo tudi uvedli Teden domačega filma v Celju. Slavnostni govornik na otvoritvi bo predsednik društva slovenskih filmskih delavcev France Stiglic, razstavo pa bo uvedel predsednik delavskega sveta pokrovitelja razstave Kovinotehne iz Celja.

Razstava bo razporejena kronološko in panoji bodo nosili letnici od 1945, ko smo v letu končane druge svetovne vojne posneli samo sedem kratkometražnih filmov, do leta 1975, ko so števil-

ke narasle na 203 dokumentarne filme in 17 igranih filmov. Čeprav v skopih in morda ne povsem dognanih obrisih, bo razstava vendarle nudila osnovno informacijo o razvoju jugoslovanske povojne kinematografije.

II. RAZSTAVA POVOJNE JUGOSLOVANSKE LITERATURE O FILMU 1945—1975

Od 4. do 16. decembra bo ob Tednu domačega filma v Celju odprta tudi razstava pod naslovom Jugoslovanska literatura o filmu 1945—1975. Razstava bo v avli pred čitalnico oddelka za študij Osrednje knjižnice v Celju odprta vsak delavnik od 8. do 18. ure, ob sobotah pa med 8. in 12. uro.

Prikaz literature in periodike o filmu bo razdeljen v dva dela. V vitrinah bodo razstavljene knjige in revije, last študijske knjižnice, ki strokovno oziroma znanstveno teoretično ali pa na publicistični način obravnavajo probleme filma kot ene najpomembnejših zvrsti sodobne umetnosti, ki izredno močno vpliva na oblikovanje sodobnega človeka in njegove družbene zavesti. Na ta način bo knjižnica seznanila občane in delovne ljudi z deli iz te stroke, ki so jim v

knjižnici na voljo skozi vse leto.

Drugi del razstave bodo predstavljali primeri, ki jih je ob Tednu domačega filma dala na razpolago Filmska knjižara iz Beograda in jih je še mogoče dobiti na jugoslovanskem trgu. Te publikacije si bodo zainteresirani obiskovalci razstave lahko še podrobneje ogledali in jih tudi kupili oziroma naročili na sami razstavi. Priporočamo jih zlasti učiteljem in vzgojiteljem, mentorjem filmskih krožkov, pa šolam in kulturno prosvetnim društvom, saj bodo tako njihovi člani lahko še aktivneje sodelovali v razgovorih o vsebini in umetniški vrednosti filmov, ki si jih prej skupno ogledajo.

Slovesna otvoritev razstave povojne jugoslovanske literature in periodike o filmu bo 4. decembra ob 17. uri v avli Osrednje knjižnice v Celju.

III. RAZSTAVA FILMSKEGA PLAKATA

Kot zadnji izmed treh razstav ob Tednu domačega filma v Celju, bomo odprli pregled povojnega jugoslovanskega filmskega plakata z izborom poljskega filmskega plakata. Iz prispelega materiala bo strokovna tričlanska žirija izbrala okoli 45 primerkov najboljših jugoslovanskih tovrstnih plakatov po drugi svetovni vojni, ki jih bomo od 9. do 16. decembra razstavili v celjskem Muzeju revolucije. Razstavišče bo odprto vsak dan od 10. do 19. ure, slovesna otvoritev pa bo 9. decembra ob 17. uri v Muzeju revolucije v Celju.

SVEČANE PREMIERE NA CELJSKEM OBMOČJU

V letošnjem vsebinskem načrtu Tedna domačega

filma so tudi premiere filmov izven Celja. Razlog je preprost: omogočiti čimvečjemu številu gledalcev, da se seznanijo z najnovejšo jugoslovansko filmsko proizvodnjo in da spoznajo jugoslovanske filmske ustvarjalce. Zato bodo tudi v nekaterih krajih izven Celja (tam, kjer bodo svečane premiere) igralci obiskali tudi šole ali delovne organizacije. Urniki predstav je naslednji:

9. december: Slovenske Konjice: CUDOVITI PRAH predstava ob 16. uri v Kulturnem domu

10. december: Kozje: POVEST O DOBRIH LJUDEH; predstava ob 16. uri v kinodvorani

11. december: Store: HITLER IZ NAŠE ULICE; predstava ob 16. uri v Kulturnem domu

15. december: Velenje: PREZIMOVANJE V JAKOBSPOLJU; predstava ob 16. uri v Kulturnem domu

16. december: Polzele: MED STRAHOM IN DOLŽNOSTJO; predstava ob 16. uri v Kulturnem domu

Predvidevamo obiske filmskih ekip v naslednjih krajih: v Slovenskih Konjicah ogled tovarne Konus, v Kozjem srečanje z učenci osnovne šole ali obisk Metke ali Steklarne — brusilnice. V Stori se bo možen ogled Zvezarne, v Velenju srečanje v eni od šol. Na Polzele je možen ogled Tovarne nogavic in razgovor z delavci. Vse pogovore in obiske na šolah in v delovnih kolektivih so usklajili na petkovi seji, dne 21. 11. ko se je sestel ves organizacijski odbor. Pripravljen je tudi reklamni material za vse kraje izven Celja. Predstavniki prosvetnih društev so v dogovoru s trgovskimi podjetji, da primerno uredijo izložbe trgovin in čim bolj poskrbijo za reklamo in vzdušje ob Tednu domačega filma.

ETOL CELJE

VEČ PRODAJE

izvažamo v Čehoslovaško predvsem gotove izdelke.

Se do nedavnega smo bili edini proizvajalci arom za jugoslovansko prehrabeno in milno kozmetično industrijo, zdaj pa delajo na tem področju že tri delovne organizacije. Domača prodaja je letos za planom zaradi znanih težav v slaščičarski in industriji pi-jac. V obeh in še nekaterih drugih se je proizvodnja občutno zmanjšala, kar je seveda vplivalo na našo prodajo.

Pomembno za nas pa je to, da stalno delamo na novostih, kar pogojuje moderno organiziran laboratorij. Zato dnevno spremljamo razmere na trgu, da lahko takoj ponudimo potrebno. S tem smo nekakšni svetovalci industriji.

Na področju organiziranosti nas čaka predvsem oživitve samoupravnih enot, ki jih imamo štiri. V tako majhnem kolektivu (146) tudi ne moremo govoriti o neobveščenosti, zato lahko rečemo, da delo poteka skladno in da zaposleni takoj reagiramo, še posebej, če gre za razrešitev problemov. Ugotovili smo, da delavska kontrola dela aktivneje kot smo mislili, pravzaprav je v njej vsakdo od zaposlenih, saj se vsi čutimo odgovorne za izvedbo stabilizacijskih ukrepov in ni nikogar, ki se ne bi prizadeval za odpravo pomanjkljivosti. Če bo delo v Etolu IFF potekalo še naprej tako, bomo lahko konec leta zadovoljni. M. S.

Etol sodi med srednje celjske delovne organizacije, zaradi široke izbire izdelkov in njihove kvalitete na področju arom in eteričnih olj pa sodi med najbolj znane kolektive pri nas. O gospodarskem trenutku in samoupravljanju smo govorili s predsednikom delavskega sveta inž. Dušanom Prihovcem.

»Po devetmesečnem obračunu ocenjujemo stanje pri nas — glede na razmere na svetovnem tržišču in v industriji, kateri prodajamo izdelke — pozitivno. Količinsko in vrednostno je prodaja večja od lanske, zaostajamo pa še za planom zaradi domače prodaje, medtem ko smo plan izvoza presegli. Ta predstavlja približno 15 odst. celokupne proizvodnje. Asortiman izdelkov je zelo pester, saj izdelujemo od nekaterih surovin do finalnih izdelkov, ki so Etolova specialiteta. Tako

UČITELJSKI PEVSKI ZBOR SLOVENIJE

50-LETNICA ZBORA „E. ADAMIČ“

Veličasten jubilej, veličastnejši še bolj, ko začnemo razmišljati, koliko malih osebnih trenutkov, veselja, entuzijazma, ljubezni do petja, je živelo in še živi od 1. novembra leta 1925, ko je bil zbor ustanovljen. Ustanovitelja zbora sta bila člana društva učiteljev glasbe: Emil Adamič in Srečko Kumar. Ze v začetku naslednjega leta je zbor zaživel polno življenje pod vodstvom Srečka Kumarja ter tako do leta 1930 priredil vrsto uspešnih koncertov v Ljubljani, Mariboru, Ptuj, Celju, Jesenicah, Trbovljah in v Zagre-

bu, kjer je doživel največjo do takratno afirmacijo. Sledile so velike turneje zbora po Češkoslovaški, leta 1931 po Jugoslaviji, leta 1935 po Bolgariji, leta 1937 po vzhodnih delih Jugoslavije in leta 1939 po Bosni in Hercegovini. Do začetka vojne je zbor nastopil 100 krat doma in v tujini, ter prekinil predvojno delo z zadnjim pevskim tečajem v Ljubljani, 2. februarja 1941. Po vojni je zbor na predlog skladatelja Radovana Gobca ponovno zaživel pod vodstvom Rada Simonitija. Pričelo se je drugo obdobje učiteljskega pev-

skega zbora Slovenije. Uspehi širom po naši domovini, uspehi po številnih evropskih državah. V povojnem obdobju do danes je zbor nastopil nad 150-krat. Zveza kulturno prosvetnih organizacij je zboru podelila za dolgoletno uspešno glasbeno delo, Gallusovo plaketo, ob 45. letnici zbora, pa je zbor odlikoval tovariš Josip Broz Tito, z redom zaslug za narod s srebrnimi žarki.

Do danes so zbor vodili: Adolf Groebming, Srečko Kumar, Milan Pertot, Pavel Simic, Drago Sijanec, Rado Simoniti, Jože Gregorc, Jože

Hanc, Marko Munih in Branko Rajšter, ki zbor vodi še danes. Od leta 1967 pa je predsednik zbora Jaka Majcen.

Člani zbora so v letu 1974 vadili 98 zborov po Sloveniji, kar predstavlja okrog 6000 pevcev različne starosti, ter še s tem kaže izredno pomembnost za slovensko pevsko kulturo.

27. novembra, danes ob 19.30 uri bo zbor imel koncert v Narodnem domu v Celju v počastitev dneva republike in v čast 30-letnice osvoboditve. V programu bodo narodne pesmi.

L. DOLINAR V ŽALCU

V petek so v Savinovem razstavnem salonu odprli razstavo kiparskih in grafičnih del Ljuzeta Dolinarja. Razstava bo odprta vsak dan od devete do dvanajste in od šestnajste do devetnajste ure in to vključno do prvega decembra.

J. V.

JAKI V RADEČAH

Delovni kolektiv Tovarne papirja Radeče in krajevna konferenca SZDL sta se odločila, da letos popestrita praznovanje dneva republike. Med drugimi prireditvami sta pripravili razstavo znanega jugoslovanskega umetnika Jožeta Horvata-Jakija. Umetnik se je vabilu rad odzval še posebej zato, ker veliko večino svojih umetniških stvaritev prenaša prav na specialni papir radeške tovarne. Razstava, ki bo drevi v dvorani Jadran v Radečah bo za delovne ljudi širšega radeškega območja, zlasti pa za delovni kolektiv tovarne papirja enkratno kulturno doživetje. Otvoritveni slovesnosti bo prisostvoval tudi Jože Horvat-Jaki, povabili pa so tudi pisatelja Toneta Svetina in Emila Rojca, predsednika komisije za idejna vprašanja pri predsedstvu CK ZKS, ki bosta razstavo tudi odprla.

100-LETNICA CANKARJA

Na zadnji seji predsedstva občinske konference SZDL v Celju so imenovali koordinacijski odbor za proslavo 100-letnice Cankarjevega rojstva. V odboru so delegati posameznih organizacij in to: Aškerc Anton, Erklavec Janez, Jekl Sandi, Jošt Darinka, Lah Franc, Lampret Igor, Lukman Božo, Medved Drago, Mele Stane, Obrez Stanka, Peršak Anton, Rožman Tone, Seničar Ivan, Salamon Bojan, Videčnik Aleksander, Volfand Jože, Zalezina Venčeslav, Zupan Iva in Zveplan Franc.

Naloga odbora bo voditi in usklajevati proslavljanje 100-letnice Cankarjevega rojstva na območju občine. V načrtu je, da bodo krajevne skupnosti, delovne organizacije, šole, družbene organizacije, Zveze kulturno prosvetnih organizacij, društva in druge organizacije v svojih delovnih in kulturnih programih obeležile z vrsto akcij in kulturnih srečanj 100-letnico rojstva velikega slovenskega pisatelja.

SLEDVI JUNAKOV PELJEJO V ULICE

TATIJEVI SPOMINSKI DNEVI

ZAKAJ IMAMO V CELJU ULICO BRATOV KRESNIKOV?

Spomini na junake bledijo. Ob spominskih obletnicah se spominimo herojev, podučimo otroke in že je konec našega obujanja spominov na čase, ki bodo trajno zapisani v naši zgodovini. Tudi po zaslugi junakov, katerih sledi peljejo morda samo še v ulice.

V Celju imamo ulico Bratov Frečetov, ulico bratov Kolškov, ulico Ivanke Uranjekove, itd. Za vsakim takim poimenovanjem pa se skriva usoda človeka, ki je bila njegova lastna in tudi usoda celotne družine. Nekateri sorodniki teh pozabljenih junakov še živijo. Ob obisku so razgrnili pred nas življenja svojih najbližjih ter jih osvetlili s tako toplino kot so jo umrli junaki vredni. In končno — o njih je faktografsko spregovorila že zgodovina, zato bomo zabeležili spomine, občutja.

Za začetek smo izbrali dva junaka, po katerih se imenuje Ulica Bratov Kresnikov, ki se odcepi od Teharske ceste in pelje skozi nekdanji Cret. Imenuje se po bratih: MIRKU IN RAJKU KRESNIKU. O sinovih je obujal spomine njun oče JAKOB KRESNIK ali kot sta ga fanta ljubkovalno klicala — TATI.

Mlajši sin Rajko Kresnik

Prvorojenec Mirko

Osem križev in dve leti si je nadel JAKOB KRESNIK, ki je v spominskih tako natančen, da ne zgreši nobenega datuma. Še vedno hitre hoje in bistrega duha se vrača v obdobje, ko se je rodil kot zadnji in peti otrok tovarniškega delavca v Cretu, delavski četrti Celja.

Da je bilo življenje takrat težko, ne pove, ker misli, da je to samo po sebi umljivo. Mladi Jakec pa se je le prebil v šole in jih toliko opravi, da je postal uradnik na sodišču. Tudi, ko se je oženil in mu je žena Marija rodila hčerko in dva sinova, Mirka in Rajka, je ostal Cretu zvest. Otroke sta vzgajala v naprednem duhu in ko se je pričela vojna, sta imela njuna sinova skupaj 45 let. Mirko je bil star 25 let, Rajko pa 20.

Medtem, v obdobju dvajsetih let, pa je njun »tati« služil v 87. regimentu, kjer so bili zbrani pretežno slovenski fantje. Borili so se v Galiciji, Karpatih, na soški fronti. Tedaj mladi Jaka Kresnik je bil dodeljen v jurišni bataljon soške armade. Novembra meseca 1919 se je odzval Malgačev poslanec in stal v vrstah Maistrovih borcev. Bil je tudi član narodnih socialistov, ki so izdajali list Jugoslavija.

Fanta — Mirko in Rajko — sta sledila očetovemu naprednemu življenju. Vsrkavala sta sok, ki ga je »tati« medil najprej v sebi, potem pa še v sinovih. Prepojena sta bila z vonjem, ki ga je oče prinesel z daljnih slovanskih Karpatov in misel o slovanski pripadnosti je bila v družini prisotna na vsakem koraku.

25-letni Mirko Kresnik je bil ob začetku vojne električar Rajko pa je delal v kleparskem oddelku

podjetja EMO. »Mirko se je največ družil pred vojno s Šlandrovo družino in Jožetom Turkom ter je bil pripravnik za KP,« ve povedati njegov oče. Fante so zbirali orožje ter imeli skritega v Hudičevem grabnu. Orožje je bilo namenjeno I. Celjski četi.

»Zanimivo je to, da so fantje bili takoj ob začetku vojne pripravljeni. Moja sta se družila še s Kolškovima in Golobovima fantoma, vsi skupaj pa so bili organizirani pod vodstvom Petra Staneta.

za deset tisoč mark izdal kriminalistični policijski kraj sestanka. Udeleženci so se razbežali, na begu pa so ujeli ranjenega Smerca. Rešili so se Ivan Skvarča, Peter Staneta in Hermina Seničar. Nemci pa so s hajko za pobeglimi ilegalci nadaljevali ter jih večino ujeli. Med njimi sta bila tudi brata Mirko in Rajko Kresnik. Odpeljali so jih v Stari pisker ter jih s transportom in priklje-njene k verigi odpeljali 26. oktobra v Maribor. Čez štiri dni je oče Jaka Kresnik na razglasni de-

ka, že je sledila Mirkova smrt. Kako sem novico sprejel, ko sem jo prebral, se danes ne spominjam. Živo pa mi je ostala v spominu ženina reakcija ob smrti obeh sinov. Jokati ni mogla, ker je bilo prehudo. Se zavedla se nisva, ko sva se znašla na seznamu osumjenih. Pa to je že druga zgodba... V tem mesecu praznujem spominske dneve. Več kot trideset let je preteklo od smrti, jaz pa se vsako leto v tem mesecu spominim smrti in rojstva. Mirko je imel novembra

inger Weismann na Bavarskem. Ko sta zvedela eden za drugega, sta si začela dopisovati. Brai je pravzaprav samo mož Jaka, ker je lahko sprejel mal pisma. Pisala mu je, da sta umrli obe Kolškovi, da komaj čaka, da se vidita... Pisma so bila strogo cenzurirana, a Jaka jih je bil vesel. Ko mu je uspelo dobiti ženino na slovo, ji je pisal. Pismo pa je bilo zavrženo in to je bil dokaz, da nje gove »ženke«, kot jo še danes kliče, ni bilo več. Po dokumentih je kasneje izvedel, da so jo sežgali v krematoriju 18. decembra 1943. leta.

»To je bil moj četrti nadarec, ki mi ga je življenje namenilo. V petih letih sem izgubil pet najbližjih ljudi. Začelo se je osemindesetega leta, ko mi je umrla hči zaradi zastrupitve. Zaradi neznahtne ranice, ki jo ni nihče jemal resno. Potem sta bila ustreljena moja dva sinova. V tem času mi je umrla še mama in Nemci so zažgali ženko. Ničkolikokrat smo se sešli. Zdaj nama je z mojo drugo ženko lepo. Starost je lepa, če jo znaš uživati, predvsem pa se ne smeš zameriti.«

Poduhovljeni obraz Jakoba Kresnika izžareva moč. Ni težko uganiti, kje si jo je nabral. »Po vojni sem veliko delal, moral sem, saj je bilo potrebno povsod poprijeti. Postal sem prvi predsednik krajevnega odbora v Cretu, bil pa sem tudi v službi na sodišču. Teh let se spominjam zelo dobro, ker so bila to leta obnove in obdobje neprecenljivega entuziazma. Gradi-li smo, pozabljali. Pa nikoli vsega pozabili. Leta 1958 so ulico, ki pelje iz Teharske ceste proti Zavodnji, imenovali po mojih sinovih. Ponosen sem na to in vesel, da zdaj

obujate spomine. Prav se mi to zdi, ker na te čase se ne bi smeli nikoli pozabiti. Tudi jaz ne pozabljam. V Mirkov spomin sem začel gojiti čebele. Mirko jih je imel zelo rad. Ko sem se vrnil iz taborišča, sta me čakala doma dva panja. Bila sta Mirkova in dober so sed mi jih je ohranil.«

Jaka Kresnik se je s čebelarstvom začel ukvarjati zelo resno. Nabavljal je strokovno literaturo in se v stroki izpopolnjeval iz dneva v dan. Predaval je na celjskem območju in povrh je bil še 19 let tajnik čebelarskega društva v Celju. Še danes ima čebele v Lemberku pri Dobrni, dva panja pa se spreletavata po terasi skromnega stanovanja v Jenkovi ulici. Še vedno je z literaturo o čebelicah na tekočem, pravi pa tudi, da bo zdrav toliko časa, dokler ga bodo pikale.

Ko je bil mlad, je podučeval citre. Sedanja žena se je kot dekletce učila pri njem. Zgrešil jo je in po vojni sta si sedla nasproti za pisalno mizo. Gledala sta se in zagledala in nekdanji mojster — citraš je dobil drugo »ženko«. Lepo živita, ker je znala sprejeti tudi možovo trpljenje in njegov ponos. To pa sta njegova umrla junaka Mirko in Rajko.

Ulica bratov Kresnikov je dobila človeško razsežnost. Če nas bo pot zanesla kdaj tja, bomo vedeli, kaj se skriva za suhoparnim imenom, ki piše na tabli v začetku ulice. Videli smo, da so spomini pri sorodnikih še živi in prisotni na vsakem koraku. Spoznali pa smo tudi, da nas junastvo ljudi, ki so pustili sledove v imenih ulic, notranje bogastvo, zato se bomo k njim še povrnili.

ZDENKA STOPAR

Njun tati

Oktobra meseca 1941. leta so se pripravljali na ustanovitev II. Celjske čete, ki naj bi se pridružila I. Štajerskemu bataljonu.

Ustanovni sestanek naj bi bil na Dobrovijah.

V svojih vrstah pa so imeli mladi fante in nosilci osvobodilnega gibanja izdajalca in vohuna Alberta Cerkovnika, ki je

ski prebral, da je bil obsojen na smrt z ustrelitvijo sin Rajko. Bandit je pisalo na plakatih, kjer so bila zapisana imena tridesetih ustreljenih.

Petnajstega novembra so Nemci spet razobesili plakat. Na njem je »tati« našel ime svojega prvorojenca — Mirka.

»Z ženko še nisva prišla k sebi od smrti Raj-

rojstni dan.«

Kresnikova fanta sta s klicami napredne misli okužila tudi starše. Oče je izgubil službo in ob prvem transportu za koncentracijska taborišča sta se znašla na seznamu. Avgusta 1942 so ju prignali v takratno Okoliško šolo. »Ženka« Marija je bila odpeljana v Auschwitz, mož pa v koncentracijski

ŠENTJUR

PRED NOVO ODLOČITVIJO

Smo v začetku priprav za izvedbo glasovanja za novi krajevni samoprispevek v obdobju naslednjih 5 let. Vse krajevne skupnosti, ki jih je v občini 11 so si že pripravile programe, katere bodo izvedle z delom denarja iz samoprispevka. Zavedati se moramo, da je krajevni samoprispevek vedno le del vsote, ki ga prebivalstvo vlagaja v neko investicijo vseno ali je to cesta, šola, vodovod ali kaj drugega.

Dosedanji načrti krajevnih skupnosti so finančno zelo zahtevni in jih bo mogoče uresničiti le s pomočjo Temeljnih organizacij združenega dela v in izven občine ter dolgoročnimi bančnimi krediti ter direktni pomoči širše

družbene skupnosti nerazvitemu področju.

Morda bi se v tem sestavku omejili le na prikaz uspehov doseženih z dosedanjim 4-letnim samoprispevkom, ki je bil namensko izglasovan 19. dec. 1971. za gradnjo šole v šentjurskem šolskem okolišju. Reči moramo, da je bil uspeh izreden. Na glasovanje je prišlo takrat 92,7 odstotka prebivalstva in kar 88,9 odstotka od teh je glasovalo za samoprispevek.

V začetku leta 72. je bil imenovan gradbeni odbor, ki je gradnjo šole razdelil na dve fazi. Republiška izobraževalna skupnost je na osnovi izglasovanega samoprispevka odobrila kredit v višini dveh milijonov. Pričeli smo z gradnjo telovadnice, ki je

zvezni element med staro in novo šolo in je bila dana v uporabo na jesen 1973. Celotna investicija je stala 3,45 milijona novih din, od tega je 2 milijona kredita rep. izobraževalne skupnosti in 1,45 milijona iz samoprispevka. Šola je s tem pridobila izredno lepo in prostorno telovadnico v velikosti 32 m krat 16 m, kar pomeni 512 kvadratnih metrov koristne telovadne površine.

Po skoraj enoletnem premoru, ko smo čakali, da se je od samoprispevka zbralo dovolj denarja smo pričeli z gradnjo druge faze, ki obsega 16 učilnic z istim številom kabinetov, večnamenski prostor, prostori za posebno šolo itd. Predračunska vsota po

sedanjih cenah znaša 17 milijonov din kar seveda ni malo. Dosedanja dela z načrti vred so veljala 2,80 milijonov din, kar je izključno denar iz samoprispevka. Pred tedni je bila gradnja ustavljena, ker ni celotnega finančnega pokritja. Krediti Ljubljanske banke in republiške izobraževalne skupnosti bodo dosegli le, če bo krajevni samoprispevek za obdobje naslednjih 5 let izglasovan. S čimer seveda računamo. Življenjski prostor učencev na šentjurski šoli se od leta 1909., ko je bila zgrajena sedanja šola ni povečal, od takrat pa je minilo že 66 let in šentjur z okolico se je do danes tudi bistveno spremenil.

ERNEST REČNIK

KRAJEVNE SKUPNOSTI IN TOZD

SODELOVANJE

Krajevna skupnost, v kateri delovni ljudje uresničujejo vrsto življenjskih vprašanj in potreb, se v praksi zaenkrat še premalo uveljavlja. TOZD še ne pojmujejo v zadostni meri ta odnos kot temelj družbeno-ekonomskega sistema, v katerem delovni ljudje zadovoljujejo osebne interese, interese družin in družb, razvijajo delovno sposobnost in lastno osebnost. Osnovni vir sredstev za uresničevanje z ustavo novo postavljenega družbeno-ekonomskega razvoja krajevnih skupnosti, so rezultati dela delovnih ljudi in drugih, ki živijo v krajevni skupnosti. Zato bodo morali delavci TOZD odvajati del sredstev za zadovoljevanje potreb krajevnih skupnosti. To pa bo močno doseči le s samoupravnim dogovarjanjem med delovnimi ljudmi in občani ter to sprejeti kot medsebojno obveznost.

V Celju poteka sedaj razprava o financiranju krajevnih skupnosti. Na podlagi razpoložljivih podatkov iz razgovorov, ki jih je vodila občinska konferenca SZDL, lahko ugotovimo sledeče. Večina delavcev v TOZD je za samoupravni način vzpostavljanja odnosov med TOZD in krajevnimi skupnostmi. Vendar se pri tem pojavljajo različne težave in zato so storjeni še prvi koraki in graditvi teh odnosov. Ponekod še vladajo preživela pojmovanja o dvojnosti interesov: delavec kot delavec v TOZD in delavec kot občan v krajevni skupnosti. Za urejanje teh vprašanj se še vedno ponujajo rešitve po administrativni poti. To pa je vsekakor posledica še nepremaganih grupno-lastniških odnosov do družbene lastnine, kar zavira razvoj vzajemnosti in solidarnosti.

Da bodo odnosi med TOZD in krajevnimi skupnostmi zaživi tako, kot narekuje ustava, bodo morale osnovne organizacije sindikata biti iniciator pri uresničevanju teh odnosov in samoupravnih vezi med TOZD in krajevnimi skupnostmi. Sindikati morajo prevzeti svoj del politične odgovornosti, da se krajevna skupnost uveljavi kot temeljna samoupravna celica, v kateri delavci z vsemi občani oblikujejo in sprejemajo dogovore o vprašanih družbenega življenja. Še vse preveč je obračanja in iskanja pomoči, s strani TOZD in krajevnih skupnosti, od širše družbenopolitične skupnosti, zaradi urejanja njihovih skupnih zadev in medsebojnih odnosov.

VIKI KRAJNC

ŽALEC

LOČENE SEJE

Osrednja točka Razprava in sklepanje o srednje-ročnem programu razvoja občine Zalec. — Realna rast družbenega proizvoda 10,2 odstotka — Največja rast kovinske in kemične industrije — Družbeni proizvod na zaposlenega enak slovenskemu — Racionalna uporaba in gospodarjenje s prostorom — Vpliv hitre ceste, daljnovodov in plinovoda — 80 odstotkov učencev v srednje šole — Tudi o delu komisije za verska vprašanja.

Minuli teden so bile v Zalcu ločene seje zborov Skupščine občine. Osrednja točka dnevnega reda vseh sej je bila razprava in sklepanje o osnutku srednjeročnega načrta razvoja občine Zalec 1976—1980. V zvezi s tem so poudarili, naj bi realna letna rast družbenega proizvoda znašala 10,2 odstotka. Naslednje petletno obdobje ne bo pomenilo začrtane pospešene industrializacije, saj se bo udeležba industrije v družbenem proizvodu gospodarstva povečala le od 67,1 odstotka v letu 1975 na 67,8 odstotka v letu 1980. V okviru razvoja industrije naj bi največjo rast dosegli kovinska in kemična industrija in to predvsem zaradi občutnega povišanja števila zaposlenih, predvsem moških, in ne toliko zaradi višje akumulativnosti. Udeležbo v strukturi gospodarstva bodo povečale še panoge gradbeništva, trgovine in gostinstva ter komunale, kmetijstvo, obrt, promet in komunala pa bodo svoj delež do leta 1980 rahlo zmanjšali. V naslednjih petih letih torej v žalski občini ne bo bistvenih sprememb gospodarstva.

Dinamična rast družbenega proizvoda na zaposlenega iz obdobja 1971—1975, ko se je gospodarska moč občine Zalec že skoraj izenačila z republiko, se bo nadaljevala tudi v naslednjem petletnem obdobju. Največje povečanje produktivnosti dela bo dosegla komunala, pa tudi trgovina in gostinstvo.

Drugi del osnutka srednjeročnega razvoja občine Zalec govori o uporabi in gospodarjenju s prostorom. Prva naloga je vsekakor smotrno izkoriščanje površin, saj vemo, da je območje občine Zalec agrarnega značaja ter vozlišče pomembnejših regionalnih objektov. Na bodoči razvoj ter prostorsko kreiranje pa bodo vplivali brez dvoma tudi hitra cesta, daljnovodi visoke napetosti ter mednarodni plinovod, poleg tega pa še izgradnja vodovodov, glavnega dolinskega zbirnika za odpadne vode

in centralne čistilne naprave. Treba pa bo upoštevati tudi tako imenovane rezerve za industrijo v Zalcu, Preboldu, na Polzeli, Sempetru, Petrovčah in na Vranskem.

Večji poseg v prostor bodo napravili tudi z izgradnjo novih sosesk. V stanovanjski izgradnji je v naslednjem obdobju predvidena kot prioriteta blokovna gradnja, individualna pa naj bi se razvijala predvsem na območjih, urejenih z zazidalnimi načrti ter kot dopolnitev v strnjene naseljih. V obdobju 1976—1980 bo po predvidevanjih zgrajenih povprečno 180 stanovanj na leto od tega približno 120 družbenih in 50 zasebnih.

Tretji del osnutka načrta srednjeročnega razvoja občine Zalec pa obravnava načrt razvoja družbenih služb. V zvezi s šolstvom bodo vsa prizadevanja usmerjena v to, da bodo vsi učenci končali osnovno šolo, 80 odstotkov pa naj bi se jih vpisalo v srednje šole. Sicer pa naj bi v naslednjem obdobju odprli v žalski občini oddelke srednjih šol, o tem pa so obširneje govorili v tretji točki dnevnega reda, ko so obravnavali prvi osnutek programa za uvedbo gospodarskega šolskega centra v občini Zalec. Gre namreč za to, da so kapacitete celjskih srednjih šol preskromne za vpis vseh dijakov iz žalskih osnovnih šol, navsezadnje pa se pripravlja tudi nov zakon o srednjem šolstvu, ki predvideva, naj bi vsi učenci po končani osnovni šoli obiskovali enotne dvolatne srednje šole.

V nadaljevanju ločenih sej vseh treh zborov žalske občinske skupščine so delegati govorili še o osnutku družbenega dogovora o osnovnih kadrovske politike v žalski občini, o delu komisije za verska vprašanja, o devetmesečni realizaciji programov občinskih interesnih skupnosti, o izhodiščih za skupno porabo v letu 1976 ter o problematiki stanovanjske izgradnje v občini Zalec.

JANEZ VEDENIK

MARIBORSKI BALET PRVIČ PRI NAS

Koncertna poslovalnica je že v svojem srednjeročnem planu leta 1974 programirala za leto 1976 baletne predstave v Celju. Posrečen uvod v razumevanje baleta pa bodo BALETNI ČEVELJČKI, ki nam jih bodo 3. decembra pripravili baletniki, mariborske opere in nam bodo pripovedovali mnogo zanimivega in novega o baletu. Prva točka BALETNI EXERCISE nam opiše in demonstira vaje, ki jih mora plesalec delati vsak dan, da ostane v kondiciji, razvoj korakov od enostavnih do kompliciranih, pozicija nog in rok, cela noga, polprsti, prsti, itd. FARANDOLA je ljudski ples iz srednjega veka — eden od elementov, iz katerega se je razvil balet. Naslednja točka SUITA V STAREM SLOGU opisuje nastanek plemiških plesov, ki so se zelo razlikovali od tlačanskih. Značilna so težka oblačila. LES PETITS RIENS je lahki pastoralni balet, v katerem nastopajo amor, pastirice in kavalirji kot porcelanaste figure iz rokokoja. GISELLE predstavlja enega najlepših in najstarejših klasičnih baletov. Iz čudovitega LABODJEGA JEZERA bomo uživali ob plesu malih labodkov. Istotako bo zanimiv ruski ples iz drugega dejanja baleta HRESTAČ. DEKLICA IN METULJ je remišiscenca na Isodoro Duncan in začetke modernega izraznega plesa. ALLEGRO BARBARO pa je primer evropskega ekspresionističnega plesa, polnega grobosti, erotičnosti in golote. UMIRAOCI LABOD je ena najlepših miniatur klasičnega baleta, s katero je zaslovela Ana Pavlova. V zadnji točki HOE DOWN bomo spoznali ameriški stil plesa — brezskrbno zgodbo o kavbojih in dekletih. Ker bo vse točke komentiral koreograf IKO OTRIN, bomo poleg čisto umetniškega užitka tudi globlje spoznali umetnost baleta. Baletni čeveljčki bodo 3. XII. v celjskem gledališču.

V. JCE

MODNA REVIIJA V SLG

DVOJNI USPEH

Nedvomno je petkova modna revija kreatorke Staše Gorenšek med odmorom gledališke predstave Zojkino stanovanje, odlično uspela. Odlično uspela zaradi tega, ker smo bili priča kulturnemu dogodku, kakršnega (te vrste) v Celju še nismo doživeli, ker smo videli odlične modele večernih oblek iz istoimenske kolekcije, ki bo naprodaj v novem prvem celjskem »Boutiqu Staša« in zaradi tega, ker je bila postavitev modne revije v odmor predstave na sceno omenjenega gledališkega dela režijsko odlično in dosledno izpeljana. Srečali sta se torej dve kulturi in številno občinstvo v dvorani je navdušeno pozdravilo petkov večer.

Staša Gorenšek se nam je tokrat drugače predstavila, kot je to delala doslej. Poznali smo jo sicer kot stalno sodelavko našega časnika in radia, samostojno je razstavljala svoje kreacije in modne dodatke v foyerju celjskega gledališča, sodelovala na skupinskih razstavah društva oblikovalcev Celje, toda modna revija je zahtevala vse kaj več. Tisto »več« pa smo videli v petek zvečer. Med poglavitve nosilce uspešnosti revije vsekakor sodijo izvrstno in s polno mero okusa in znanja oblikovane obleke, ki so jih manekenke suvereno predstavile. Toda vzdušja gledališkega odra in scene ne bi moglo v bistvu nadomestiti nič drugega. Janez Bermež je igral naprej, na klavirju se je izkazal igralec Miro Podjed, vse je bilo povezano s potekom predstave.

Videli smo torej dobro modno revijo. O samih modelih Staše Gorenšek bo kdaj še izrečena bolj strokovna beseda. Toda v tem trenutku gre poudariti njeno kreativ-

nost in ambicijo — prinesli v naše mesto nekaj novega, smelega, elegantnega in vsakdanje uporabnega. Roko, ki jo je ponudilo ob sodelovanju celjsko gledališče pa smo tisti večer začutili vsi. Večnamensko gledališče hiše se je pokazala že v omenjeni izpeljanki. Prav gotovo so še druge. Bil je to zanimiv poskus, ki se je obnesel. Morda bi lahko služil za primer, kako se dajo odpirati gledališka vrata različnim dejavnostim, ne da bi krnili osnovno poslanstvo hiše, ki nas uči zmeraj in predvsem o lepem, čeprav pri tem ne pozablja tudi na razgaljanje človeških slabosti.

DRAGO MEDVED

Komisija za imenovanje in ponovno imenovanje vodilnih delavcev

SPLOŠNE BOLNICE CELJE, TOZD »Nevropsihiatrija« Vojnik-Ravne

razpisuje
prosto delovno mesto

predstojnika psihiatričnega oddelka

POGOJI: medicinska fakulteta in specializacija iz psihiatrije, najmanj 5 let delovnih izkušenj, ki se štejejo od položenega specialističnega izpita dalje in ustrezne organizacijske in moralno politične sposobnosti za vodenje in organizacijo oddelka.

Pismene ponudbe sprejema komisija za imenovanje vodilnih delavcev Splošne bolnice Celje, TOZD »Nevropsihiatrija« Vojnik, 15 dni po objavi oglasa.

MERNIKOVI FANTJE S POHORJA

V SRCIH JE RESNICA...!

Pohorje. Zeleno in temačno s svojimi globokimi gozdovi, s svojimi tihimi fratami, z vrhovi in globelmi, je bilo v času med vojno kaj pripravno za razvoj partizanskega gibanja. Kot da bi jih želelo obvarovati je zagrinjalo široke veje nad borce in domačine. A nikdar, nikdar se ne bi moglo partizansko gibanje na Pohorju v tolikšni meri razmahniti, če ne bi našlo zves tih in predanih sodelavcev v Pohorcih, ki so dajali partizanski vojski borce in obveščevalce, pa tudi svoj skop kruh. Le koliko resnic skriva v svojem zelenju Pohorje? Resnic o nadčloveških naporih borcev, o trpljenju pohorskih ljudi, resnic o neukonljivosti in neizprosni borbi Pohorskega bataljona. V liste Pohorja je zavita tudi resnica o Mernikovih fantih.

Mernikova, ali po domače Ramšakova kmetija leži na zadnjih obronkih Pohorja, tam pod Padeškimi vrhom. Skrta v travnati globeli že leta kljubuje ledenim pohorskim vetrovom in vzravnana pozdravlja nove pomladi. Ramšakovim se je rodilo devet otrok, pet fantov in

enajst deklet. Jožef je bil povezan tudi z Antonovima bratoma Jurijem in Francetom, ki sta živela v bližnji Koroški vasi in Božjem.

Anton je od vsega začetka aktivno sodeloval z borci Pohorskega bataljona, leta 1943 pa je postal

ga brata Franceta, nato pa še Jurija. Ko je v sodni dvorani mariborskega sodišča sodnik objavil Antonu Merniku smrtno obsodbo, je ta s prezirnim odvrnil: Kakor so drugi borci in talci junaško umrli, tako bomo tudi mi! Sledil je usodni 9. marec 1944.

Jurij Mernik

Talci so padli, toda Tone še ni bil mrtev. Gestapovski zdravnik ga je še trikrat ustrelil v tičnik. Domačini so nemo in s stlenjenimi pestmi zrlji proti kraju, kjer so gestapovci uprizorili svoj krvavi ples.

Anton Mernik

halnik. Puljo nam nohte s prstov. Dobro mi vzgajaj sina in hčerko, če se ne bova več videla. Tebe, oba otroka in vse domače iskreno pozdravlja tvoj mož Franček.

Frančka Mernika so Nemci ustrelili 16. junija v Framu.

Franc Mernik

Hitlerjeva slika. Ko je Jurij pogledal na koledar, je vzel v roko mojo kvačko za volno ter jo zapil v Hitlerjevo sliko in jo sčefral. Pri tem me je pomenljivo pogledal. Ko je videl v mojih očeh odobravanje, sva se tiho sporazumela in najino sodelovanje v borbi proti okupatorju je bilo tako dogovorjeno.

Nemci so Jurija prišli, ko je prišel k bratom v mariborske zapore. Tam so mu tudi sodili, skupaj z bratom Antonom in Jožefom Kropcem. Pretepali so ga in mučili, toda najhuje je bilo, ko je nekaj minut pred smrtjo zagledal v množico ljudi, ki so jih Nemci prignali pred zreško cerkev, tudi obraz svojega starega očeta. Nemo je stal stavec tam ob robu in gledal, kako Nemci pobijajo njegova dva sinova.

»TOLIKO KRVI MI JE STEKLO...«

Franček Mernik se je pred vojno priženil v vas Božje k Sevkovi Lojzki. Tudi on se je kmalu povezal s pohorskim borci ter jim pomagal pri preskrbi s hrano in obleko. V tistih januarjskih dneh leta 1944 so ga skupaj z bratom Antonom aretirali Nemci. Obsodili so ga, da sodeluje s partizani in da jim je nekoč podaril kar celo kravo. Zaprl so ga v vitanjske zapore. Tam je na stenah zapisal: »Toliko krvi mi je že steklo od mučenja...« Iz Vitanja so ga gestapovci odpeljali v Maribor. In ko je nekega dne prišla v zapore njegova žena Lojzka, da bi mu oddala sveže perilo, ji je v hlačni pas zataknil listek. Napisal je:

»Draga žena! Ti ne veš, kako zelo nas mučijo. Na golih prsih nam utrinjajo goreče cigarete in dan za dnem nam pri zaslišanjih z žarečimi kleščami vlečejo prste na razgret ku-

ZAGLEDAL JE OČETOV OBRAZ

Vse tri Mernikove brate je izdal gestapovec, ki je preoblečen v partizansko uniformo hodil v tistih usodnih dneh po vaseh zreškega Pohorja. Bil je tudi pri Juriju, ki je živel s svojo družino v Koroški vasi. Ovadil ga je Nemcem, da se pri njem večkrat ustavljajo in sestajajo partizani.

Mernikovega Jurija se spominja tudi Julka Tajnikarjeva iz Slovenskih Konjic.

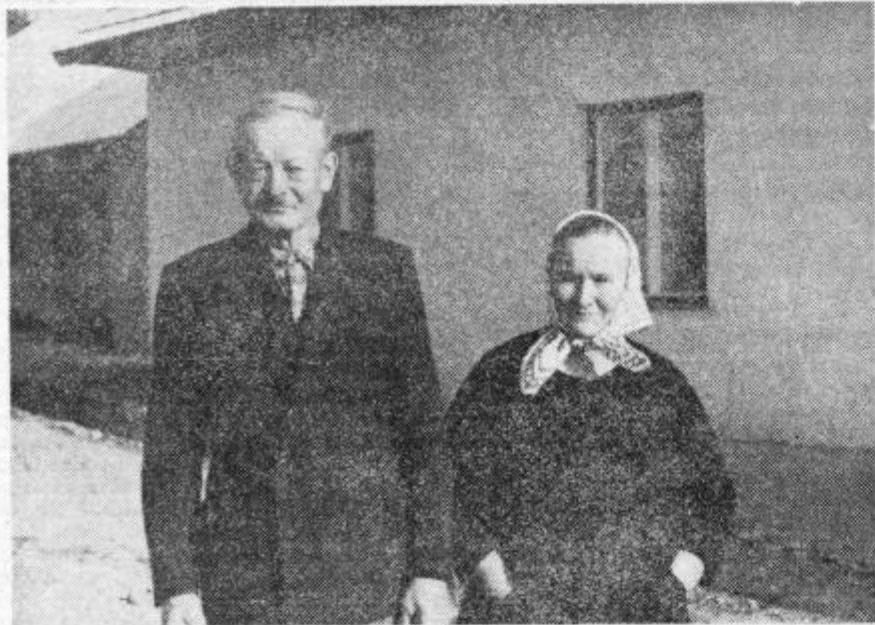
»Najstarejši Mernikov sin Jurij je živel na kmetiji v Koroški vasi. K njim sem večkrat hodila delat na njive, pozimi pa sem za njihovo družino napolnila pušoverjev in nogavic iz domače volne. Tako se spominjam, da sva v zimski leta 1941-1942 sedela na kmečki peči. Jaz sem pletla, Jurij pa je nekaj bral. Na peči je ležal štajerski koledar, kjer je bila na prvi strani seveda

NAŠA RESNICA

Tudi danes Pohorje tiho razpenja zelene veje nad raztresenimi kmetijami in srka v zelene liste resnico o ljudeh. Njegovo resnico. A naša resnica je drugačna. Nosimo jo globoko v srcih in pomeni ljubezen, ponos in zahvalo vsem tistim, ki so umrli hrepeneč po soncu.

Tekst: DAMJANA STAMEJCIC

Foto: DRAGO MEDVED

Lojze in Lojzka Mernik

štiri dekleta. Že pred drugo vojno se je večina njih poročila in odšla od doma, ob starem očetu in materi je ostal le starejši sin Lojze, ki še danes gospodari tam na padeškem kottišču trde pohorske zemlje. Med tistimi, ki so odšli od doma, so bili tudi sinovi Tone, Jurij in Franc. Vse tri so zaradi sodelovanja s partizani Nemci aretirali ter jih leta 1944 ustrelili kot talce.

tudi prvi sekretar krajevnega odbora Osvobodilne fronte v Gorenju. Delo sekretarja pa je opravljal le nekaj mesecev. Januarja 1944 so ga Nemci kot aktivista OF aretirali in odpeljali v mariborske zapore.

ANTON SADEK, nečak Antona Mernika, pripoveduje:

»Zaradi sodelovanja z okupatorjem so partizani drugega Pohorskega bataljona ustrelili 9. novembra 1943 znanega zreškega kulturbundovca Avgusta Pukla in njegovo ženo Eriko. Iz maščevanja so pričeli Nemci iskati po vaseh Osvobodilni fronti naklonjene ljudi. Sredi januarja 1944 so tako pridržali iz Maribora nemški gestapovci ter polni besa pričeli pretepati moške v hribovski vasi Kungunda nad Zrečami. Pretepali so Jožefa Kropca, nato pa so vdrli še k aktivistu Osvobodilne fronte Antonu Merniku, ga zvezali ter ga skupaj s Kropcem pretepali. Oba so gestapovci odpeljali v mariborske zapore. Kmalu so zaprl tudi Antono-

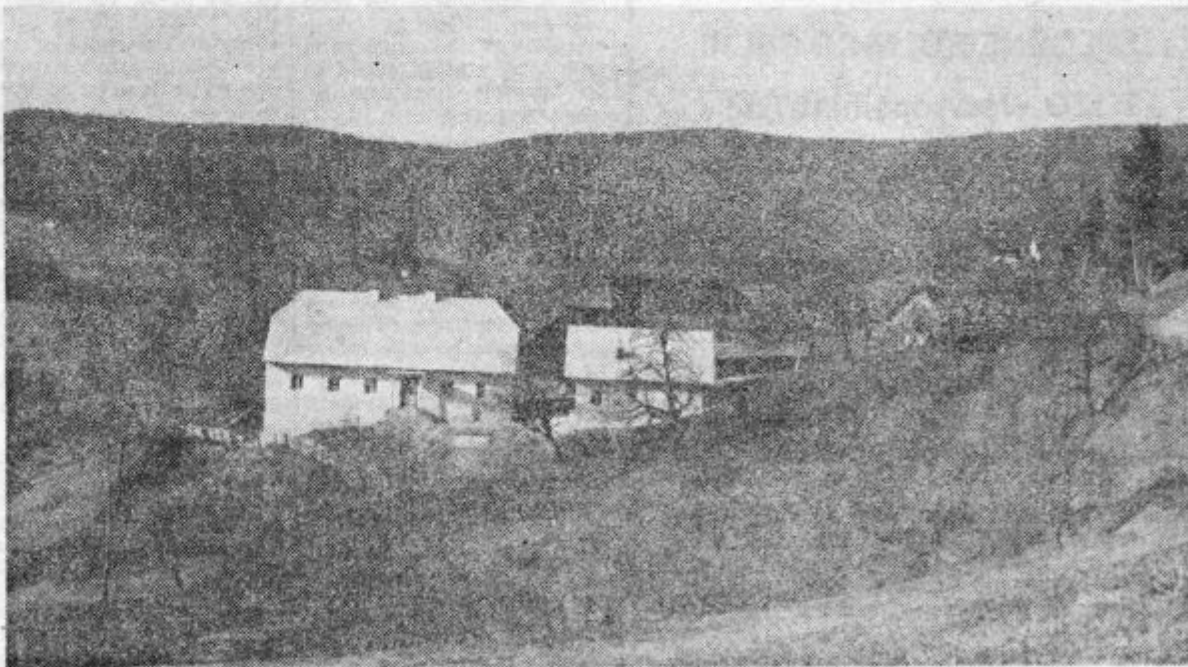
Dvajset obsojencev so v zgodnjih jutranjih urah uklenili v lisice in jih odpeljali v Zreče. Pred cerkvijo so jim zavezali oči. Tone Mernik pa je obvezo strgal in vzdihnil: Živela nova Jugoslavija!

Mernikova (Ramšakova) domačija

»KRVAVI PLES«

Anton Mernik je bil poročen v Gorenju, kjer je imel pred vojno tudi gostilno. Solan človek je bil, saj je v Celju absolvirал nižjo gimnazijo, končal pa je tudi kmetijsko šolo v Sentjurju. Bil je eden prvih in najizrazitejših aktivistov zreškega Pohorja. Pri njem so se na sestankih zbirali ostali terenci in somišljeniki pa tudi možje, ki so se želeli aktivno vključiti v partizanske enote. Pri ilegalnem delu je Antonu pomagal sosed Jožef Kropca, v čigar hiši so se večkrat zdravili partizanski ra-

pisma

ALI JE TO MOGOČE?

Ob koncu oktobra sem na postaji Šmarje pri Jelšah prislusnil kritiki delavcev splošnega gradbenega podjetja Rogaška Slatina. Ker je bilo do odhoda avtobusa malo časa, sem stopil mednje in beseda je dala besedo. Pa je nekdo zagodrnjal, češ, vozimo se po 30 km pa nam podjetje ne povrne stroškov. Pravijo namreč, če imaš terenski dodatek, ne plačamo petnih stroškov.

Pa sem jim povedal, da tako ni mogoče in da vsako podjetje plačuje svojim delavcem potne stroške. Zraven tega so se prižigali, da je najnižji osebni dohodek za nekvalificiranega delavca 180 starih tisočakov. Kako naj po vsem tem tak delavec preživlja sebe, ženo in dva otroka?

Kako je vse to mogoče? J. O., MESTINJE
ODGOVOR: Da bi pismo J. O. iz Mestinja osvetlilo tudi z druge strani, smo prosili sekretarja SGP

Rogaška Slatina, da ga pojasni: Tako je napisal:

»Med delavci vozači na gradbišču v Smarju pri Jelšah ni primere, da bi bil kdorkoli razporejen na delo kot nekvalificirani delavec. Kot nekvalificirani so uvrščeni le tisti do šest mesecev zaposlitve, ki prvič in seveda brez kvalifikacije stopijo na delo v gradbeništvu. Zato v tem primeru ne moremo govoriti o osebnem dohodku 1.800 din na mesec, kar je po družbenem sporazumu v gradbeništvu najnižji osebni dohodek v letu 1975. Vsi delavci, ki se vozijo na delo v Smarje pri Jelšah, so polkvalificirani delavci in prejemajo pri 182-urnem režimskem delu brez učinka akorda najmanj 2.000 din in tudi več osebnega dohodka.

Tak zaslužek je možen le pri spoštovanju polnega delovnega časa, ki delavca obvezuje, da dela na delovnem mestu. Pri obračunu ur, opravljenih v mesecu oktobru 1975 smo ugotovili, da nekateri delavci — vozači prav s tega gradbišča ne spoštu-

jejo delovnega časa, saj so primeri, ko so prebili na delu le 109 ali 136 delovnih ur brez opravičila izostanka do 184 ur, kar je po prerazporeditvi delovnega časa za ta mesec poln delovni čas. Prav na tem gradbišču pa sta bila dva primera, ko sta bila delavca — vozača zaradi vinjenosti na delu odstranjena z dela, kar je hujša kršitev delovne dolžnosti.

Terenski dodatek prejemajo vsi člani kolektiva, ki delajo na gradbiščih. Medtem ko delavci uprave in stalnih obratov — delavnic skladišča terenskega dodatka ne prejemajo, Terenski dodatek je nadomestilo za povečane materialne stroške na terenu. Glede na to, imamo v delovni organizaciji tri kategorije terenskega dodatka za vse kvalifikacije enake. Na gradbišču v Smarju pri Jelšah je organizirana prehrana in bivanje, zato je terenski dodatek 18 din na delovni dan, s pogojem, da delavec opravi določeno število ur na gradbišču vsak dan. Delavci, ki se s tega gradbišča vračajo vsak dan v kraj svojega bivanja nad 20 km, kljub temu, da je ta organizirano bivanje in prehrana, prejemajo nadomestilo v povečanem terenskem dodatku 23 din na delovni dan ali 520 din na mesec.

Na povračilo stroškov za prevoz na delo so torej upravičeni člani kolektiva, ki ne prejemajo terenskega dodatka in se

vsakodnevno vračajo z delovnega mesta iz kraja v kraj stalnega bivanja. Ti delavci so upravičeni do povračila stroškov za prevoz na delo in z dela v višini stroškov javnih prevoznih sredstev s tem, da delavec krije sam najmanj 30 din na mesec.

GLASBENA URA

V šoli imamo učenec zelo radi glasbeno vzgojo. Ko smo zvedeli, da nas bo obiskala tovarišica iz Maribora, ki nas bo poučevala eno uro, smo bili zelo veseli.

Prišel je trenutek, ko smo odšli v glasbeni kabinet. Tam nas je pričakala tovarišica Korošičeva, profesorica Pedagoške akademije iz Maribora. Poslušali so nas tudi učitelji in učiteljice z osnovne šole Kozje in Lestenege. Dopoldne je poučevala 1. in 2. razred, popoldne pa 3. in 4. razred.

Pogovarjali smo se o Je. seni. Tovarišica nas je narela naučila pesem Jesensko listje, ki jo je napisal Josef Haydn. To pesem smo nareli ritmizirali s ploskanjem. Tovarišica je igrala na harmoniko, mi smo pa peli. Pri povedovanju nam je o Josefu Haydnu in njegovem učencu Mozartu.

Čas je zelo hitro minil in želeli smo si, da bi nas tovarišica Korošičeva spet kmalu obiskala.

DEJAN KRESNIK,
4. razred
Osnovna šola Kozje

NA RAZSTAVI 116 PTIC PEVK — Na zadnji razstavi v Velenju, ki je bila istočasno tekmovanje za najlepše ptice pevke, je sodelovalo več članov društva s 116 primerki. Da sta bila tekmovanje in razstava na visoki kvalitetni ravni dokazuje tudi sodelovanje mednarodnega sodnika za to področje Marina Castellania iz Pulja, ki je pri nas najboljši strokovnjak za to področje. Omenjeni je povedal, da lahko vsi najboljši primerki iz razstave v Velenju sodelujejo na državnem prvenstvu, ki bo ob koncu novembra v Zagrebu. Na posnetku je Jože Volk, ki je letos prvič razstavljal in to štiri kanarčke, pobral drugo nagrado in upanje, da bodo leti do razstave oz. tekmovanja v Zagrebu toliko dorasli, da bodo tudi tam dosegli velik uspeh.

Foto: LOJZE UJSTERŠEK

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA

59

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

NAPREDNI UČITELJI

Za področje Radmirja in Ljubnega moramo vsekakor omeniti, da so se tu, kot po celotnem predvojnem gornegrajskem srezu, še v letih okupacije ugodno odražali vplivi tistih učiteljev, ki so službovali v teh krajih pred vojno in delovali v napredni smeri. Nikdo izmed njih ni mogel dolgo vzdržati pod okupatorjevim režimom in ostati na svojem mestu. Nekateri so bili zaradi svoje izpričane naprednosti že pred začetkom vojne premeščeni drugam, drugi so bili v prvih tednih vojne izgnani ali se sami umaknili okupatorjevemu nasilju. Toda tudi potem, ko jih že ni bilo več v teh krajih, se je poznal njihov vpliv. Njihove napredne misli, izražene besede, so kot dobro seme obrodilo vzorani brazdi. In ko se je bilo treba odločevati ljudem za sodelovanje v osvobodilnem gibanju, se je najbrž marsikdo spomnil na svojega učitelja ali učiteljico, bodisi iz časov na osnovni šoli ali na stike z njimi v pošolski dobi, ko so z njimi sodelovali v pevskih, dramskih, telovadnih in drugih društvih.

Med napredne učitelje predvojne dobe v Zg. Savinjski dolini lahko prištevamo določeno število

posameznikov, toda gradivo v tej smeri je še premalo popolno in zato navedbe v tem sestavku ne smemo jemati za dokončne. V Mozirju sta v naprednosti izstopala, kot je poznano, šolski ravnatelj Drago Predan in učitelj Dušan Spindler. Toda Spindlerja, ki je dobil prvo namestitev po končanem učiteljskem v Mariboru na gornegrajski šoli v jeseni 1934 leta, ga decembra premestili v Mozirje, so že v maju 1937 leta odstranili od tukaj. Bil je skoraj dve leti v disciplinski, to je v šolski in v sodni preiskavi. Koncem septembra 1936 se je udeležil političnega zborovanja v Mozirju. Sklicala ga je stranka, ki je bila na oblasti, torej JRZ. Poslanec Rudolf Pevec, bivši trgovec — spomnimo se, da je tudi krojaški pomočnik Jože Borštner iz Nizke moral vzeti pot pod noge zaradi njega — je govoril o vsem mogočem. Spindler se še danes spominja, da je tedaj Pevec »vezel otrobe«, napadal pa je tudi tiste učitelje, za katere danes ugotavljamo, da so bili napredni. Na sodišču je Spindler prejel koncem koncem zadoščeno, a službeno so ga premestili na Dolenjsko. O tem procesu je poročal tudi tedanji liberalni ča-

Sestanek pristašev OF in sodelavcev Boža Mravljaka-Francea, biv. španskega borca in v tistem času organizatorja odporne gibanja v Zg. Savinjski dolini. — Slika je nastala v septembru 1941 ob koči na Smrekovcu, kjer se je v poletju in v jeseni 1941 pogosto zadrževal Mravljak, imel sestanke s sodelavci, a v obdobju oktober — november tukaj takorekoč svoj »štabor«, saj se je skozi tri tedne stalno zadrževal v koči. Na sliki so upravnica koč Ana Poprask, njena hčerka Anica (od sredine junija 1942 sta bili partizanki v Saleški četni in padli kot borki v ženskem voduh Pohorskega bataljona 8. januarja 1943.), nadalje nekaka zimenom še neugotovljena tovarišica, Franček Kolenc iz Ljubnega (s harmoniko) in Minko Stermec iz Radmirja.

snik »Jutro« 6. februarja 1937, a strokovni list »Učiteljski tovariš« je povzel po »Jutru« sestavek pod naslovom »Zadoščeno je za grde žalitve učitelstva«. Spindler je bil še dolge mesece brez službe in mu je pripadala le polovica mesečnih prejemkov (400-

din st.). Šele na jesen 1939 leta je bil nameščen v šoli v Podgradu, deset kilometrov od Novega mesta oddaljeni vasi pod Gorjanci.

V šoli na Lepi njeni je službovala več let pred vojno napredna učiteljica Malči Beranič, v šmihelu

nad Mozirjem učitelj Stane Gerkman in učiteljice Znidaršičeva. V Radmirju je dolga leta pred vojno poučeval na šoli Miroslav Počkaj, ki je bil poznan po svojem naprednem udejstvovanju tudi izven šolskega okoliša.

Kot povsod, tako so imeli tudi učitelji gornegrajskega sreza svoje »Učiteljsko društvo«. Na skupščini društva koncem oktobra 1936 so prevzeli napredni učitelji vodstvo društva v svoje roke. Pomni, da so šli po poti in direktivah komunistične partije, da je koristno in potrebno zavzemati položaje v vseh kulturnih, prosvetnih in tudi strokovnih društvih, torej delati na široki fronti, posebno tam, kjer so ogroženi socialni in nacionalni interesi posameznikov, skupine ali množic. Tako je postal učitelj Oskar Hudales iz Smartnega ob Paki — ta kraj je spadal pred vojno v gornjegrajski srez — predsednik »Učiteljskega društva«, podpredsednik Miroslav Počkaj, učitelj iz Radmirja, a Jadviga Golež, učiteljica iz Smartnega ob P., tajnica društva.

Ti učitelji so, v kolikor se je le dalo, vplivali na du-

ševni razvoj osnovnošolskih otrok, predvsem v višjih razredih, v smeri prikazovanja krivično urejene družbe. Nakazovali so mladini, da bi veljalo družbo urediti bolje, če bi svet ne vlekl nazaj in zavirali družbenega razvoja tisti, ki posedujejo vse dobrine sveta in imajo v rokah »so politično oblast. Seveda se je dalo odraslim v raznih oblikah in prilikah družbenega sodelovanja odločneje dopovedati in vplivati nanje. Tako so ljudje samozvestneje pričeli razmišljati o vzrokih socialnih krivic. Dotaknili so se nalahno tudi nazadnjaških tendenc nekaterih veroučiteljev. V zadnjih letih pred vojno so na veliko opozarjali na pretečo nevarnost nacionalsocializma, ki je onkraj Kamniških planin pričel po 1938 letu, ko je bila Avstrija priključena tretjemu Rajhu, že stegovati svoje roke proti vzhodu in jugu. Tedaj so postali ljudje enotnejši v svojem pogledu na svet in domače razmere, ne oziraje se na svoje versko in politično prepričanje. Le redki so ostali taven zavednega slovenskega kroga, se pritažili in šli potihoma v drugo smer.

O „KOMUNISTU“ IN KOMUNISTI

Po vsem celjskem območju so v minulih tednih potekale prireditve posvečene 50-letnici izhajanja časopisa »Komunist«. Na sklepnih prireditvah so ponekod brali svoje šolske spise na to temo. Na stotine mladih je zastavilo svoja peresa in napisalo kaj mislijo o komunistih, o Zvezi komunistov in časniku »Komunist«.

KDO JE KOMUNIST?

V počastitev 30-letnice naše osvoboditve in 50-letnice izhajanja časopisa Komunist, so nam na šoli, ki jo obiskujem, zadali nalogo, da napišemo spis o liku komunista. Takoj potem sem se pri sebi vprašala, kdo je komunist. Katere so tiste značilnosti, ki nam povedo, ali je ta delavec, kmet ali intelektualci komunist ali ne? Ali je komunist tisti, ki nosi člansko izkaz-

ne samoupravne ureditve? Prav gotovo ne.

Komunist je uslužbenec, ki ve in pozna svoje delovne naloge, se zaveda, da ne koristi samo sebi, ampak tudi drugim. Saj človek je naše največje bogastvo in zato mora upoštevati želje in pripombe delovnih ljudi in občanov.

Zgoraj navedena vprašanja in odgovori, so me prepričali, da odgovor na vprašanje, kdo je komunist, ni preprosto niti enostaven, ker je potrebno dobro poznati človeka in vedeti kako živi in dela. Kljub temu pa mislim, da so komunisti po zavesti tisti delovni ljudje, ki so se med NOB borili za svobodo naših narodov, njihovo enakopravnost, delovni ljudje in občani, ki se na vseh področjih našega življenja zavzemajo za hitrejši napredek v izgradnji socializma. Pri vsem tem pa svoje vsakodnevne delovne in druge naloge vestno in pošteno opravljajo. Delovni ljudje in občani, ki so pripravljeni vsak čas braniti tisto, kar smo do sedaj ustvarili in kar ustvarjamo. Biti komunist končno pomeni biti pošten, odkrit in samokritičen, aktiven v borbi za naš boljši jutri. Naša družba potrebuje veliko takšnih ljudi.

IRMA PROSEN

8. a
Osnovna šola Primoža Trubarja
Laško

MOJE PRVO SREČANJE S „KOMUNISTOM“

Nekega dne sem v poštarjevih rokah opazila časopis. Zbodel me je v oči, kajti bil je delavnik in tudi prazniki so bili še daleč, naslovna stran časopisa pa je bila natisnjena v rdeči, praznični barvi.

»Čuden časopis!« sem si rekla in stvar razpredala dalje. Radovedno, kot skoraj vsaka predstavnica ženskega spola, sem se pričela zanimati za čuden časopis.

»Ali je pred vrati kakšen praznik?« sem se spraševala, a če sem pogledala na koledar, o praznikih ne duha ne sluha.

»To je pa že preveč! Mi bo vendar kdo povedal, kaj je s tem časopisom?« sem se prav po odraslo razhudila. Vprašala sem mamico, atija, celo staro mamo, a nihče ni vedel, kakšen časopis imam v mislih.

Bilo mi je žal, da ga nisem malo bolj pogledala, a kdo bi se na to spomnil, saj misliš, da če opišeš njegovo barvo, bodo drugi takoj vedeli, kakšne vrste je. Pa ni tako. Užaljena zaradi nevednosti odraslih sem zapustila stanovanje in si skušala izbiti iz misli ta »nesrečni« časopis. To pa mi ni uspelo niti na igrišču. Vseskozi me je spremljala misel nanj. In če sem za trenutek pozabila, že se je kje našla kakšna rdeča barva in še podžgala mojo radovednost.

Cel dan mi ni hotel iti iz glave. Tudi pri prijateljih sem se zanimala za rdečo obarvan časopis, a so me vsi le čudno gledali čes, kje pa si pobrala to novico o dnevniku, ki je praznično obarvan med tednom. Pustila sem jih v njihovem prepričanju in sklenila potisniti ga v pozabo, a še vedno oprezati, da bi kje zasledila kaj o njem.

Pazljivost se mi je splačala. Kmalu sem ta časopis dobila v roke in ga z velikim zanimanjem odprla. Vame so zabolšale velike, rdeče tiskane črke. »Komunist« je pisalo na prvi strani zgoraj, pod tem pa z manjšimi črkami geslo: »Proletarci vseh dežel, združite se!« Ta poziv mi ni bil neznani, saj sem zanj slišala že v šoli in tudi v drugih časopisih. Preletela sem vsebinsko prvo stran, ki pa je skoraj cela obsegala fotografijo tovariša Tita, njegove soproje in spremljevalcev med obiskom na Hrvaškem. Postopoma sem odkrivala vsebinsko in namen časopisa, ki izhaja v vseh republikah.

Novice o obisku našega predsednika Tita na Hrvaškem; samoupravljanje v Sloveniji; odprta je bila nova slovenska univerza v Mariboru; kulturne vesti, veliko zanimivega tudi o šoli. Na zadnji strani pa sem opazila »koledar revolucije«. Veliko zanimivega iz vse Slovenije, Jugoslavije.

Končno sem našla dolgo iskani časopis. Prebrala sem ga in vseč mi je bil. V meni je zapustil dober vtis in mislim, da tudi v tistih, ki so ga prebirali, ga prebirajo ali ga bodo prebirali ali pa se vsaj seznanili z njim. Dobili bodo pogled na samoupravljanje, kulturo iz čisto drugačnega zornega kota, čisto novo jim bo vse in mislim, da jim bo tudi vseč, kakor je meni.

TATJANA ZERDONER,
8.c, osnovna šola Mozirje

MOJ ATI JE KOMUNIST

Moj ati je komunist. Vsak teden dobi časopis, ki se imenuje »KOMUNIST«. V njem je veliko zanimivega. Komuniste vodi tovariš Tito.

(Takole; nič več in nič manj ni zapisala Sandra Uršič, učenka 1. razreda osnovne šole v Bistrici ob Sotli)

KOMUNISTI V BOJU ZA ČLOVEŠTVO

Napisal sem naslov tegale spisa in potem se je zataknilo. Grenko je bilo spoznanje, da vse premalo vem o delu komunistične partije, oziroma o zmagi komunizma, čeprav se z njo srečujem vsak dan, na vsakem koraku. Toda ali nismo vsi mladi premalo seznanjeni

z njenim delom? Želim, da bi nas šola in mladinska organizacija bolj seznanjala z vlogo komunistične partije oziroma zveze komunistov v naši samoupravni družbi.

Nekoč je Marx dejal, da je najlepša služba, služba človeštvu. In takšno je tudi delo komunistične partije, ki vodi boj za osvoboditev človeštva, boj za enakopravnost in napredek družbe. Ko je kralj Peter med drugo svetovno vojno strahopetno izdal Jugoslavijo, je bila prav Komunistična partija Jugoslavije s Titom na čelu tista, ki je postala idejni pobudnik in organizator narodnosvobodilnega boja in revolucije. Več kot milijon ljudi je podarilo svoja življenja svobodi. Da, bilo je ogromno žrtv, saj smo bili

po številu le-teh v tej vojni tretji na svetu — za Sovjetsko zvezo ter Poljsko. In priborili smo si zmago. Toda danes se pojavljajo ljudje, ki neupravičeno napadajo komunistično partijo in sprašujejo, ali so bile te žrtve sploh potrebne: »Saj bi nas osvobodile telesile,« govorijo. Morda bi nas res. Toda ali bi bili v tem primeru res svobodni tako kot danes? Prepričan sem, da ne bi bili in da je pod vodstvom Komunistične partije Jugoslavije in tovariša Tita edina pravilna pot v svobodo, pot v socializem. Moji generaciji in nam mladim se zdi danes naša svoboda kot nekaj samo po sebi umeznega, kajti ne poznamo tiranstva, kakršnega izvaja Franco v Spaniji, ne poznamo trpljenja čilskih otrok, ki jim zapirajo očete in matere, ker le-ti hočejo priboriti pravičnejše življenje, nismo videli umirati otrok v Vietnamu in prav zato ne znamo dovolj ceniti dela komunistične partije, kot bi ga morali. Komunistična partija je nastala iz potrebe ljudstva po enakopravni brezrazredni družbi in izpolnjuje svoje poslanstvo pod njenim vodstvom in gradimo samoupravljanje v naši socialistični družbi. Seveda se tudi naša ZK srečuje s problemi, ki pa jih pod vodstvom tovariša Tita zelo uspešno in v dobro delovnim ljudem rešuje. V mnogih drugih deželah preganjajo delo komunistov ljudje, ki hočejo z nasiljem ohraniti kapitalizem, katerega stebri so vedno bolj majavi. Vendar komunistična partija povsod postaja iz dneva v dan močnejša in uživa vse večjo podporo ljudstva in prihaja do spoznanja, da ga lahko le ona pripelje v družbo brez izkoriščanja.

In takrat, ko bodo vse partije tega sveta na krmilu svojega naroda, ne bodo več milijoni ljudi umirali zaradi vojne in lakote. Niti v sanjah se jim ne bodo prikazovali več štirje jezdec Apokalipse, ki jim sedaj predstavljajo vsakdanjost.

ANTON PLOSTAJNER,
8. a, osnovna šola Sentjur

ZAKLJUČEK

Tako o »KOMUNISTU« in komunistih Sandra, Tatjana, Irma in Anton. Spisi so iz mozirske, šmarske, šentjurske in laške občine. Prihodnjik bodo na vrsti še najboljši spisi iz Celja, Zalea in Slovenskih Konjic.

DR. NADA STERLE: »Doma sem iz Zrenjanina, šolala sem se na Hrvaškem, v Sloveniji pa živim že petnajst let. Morda je že ta moja pot nekakšna izkaznica jugoslovanskega bratstva in enotnosti vseh narodov. Če sem odkrita, sem začela mojo zdravniško službo pred leti v celjski bolnici, ne da bi znala besedico slovensko. Niti enkrat nisem občutila zaradi tega kakšnega podcenjevanja ali kaj podobnega. Moj mož je Slovenec. Ob svojem zdravniškem delu prihajam v stik z različnimi ljudmi. Z vsemi se dobro razumem, v Celju imam veliko prijateljev, tu sem kot doma, čeprav se razume, da nisem pozabila svoje ravne Vojvodine. Težko bi še kaj rekla o bratstvu in enotnosti naših narodov. Človek niti ne misli na to, saj navsezadnje je to samo po sebi umevno, da smo kot velika družina. To je velika pridobitev zadnje revolucije in mi jo živimo in ustvarjamo naprej, z vsakodnevnim družbenim in političnim delom.«

ŠEST PLAMENIC V SRCU JUGOSLAVIJE

Poiskali smo šest občanov iz bratskih jugoslovanskih republik in enega iz Slovenije, točneje dijakinjo, ki je bila na zvezni mladinski delovni akciji. Vsem smo zastavili enako vprašanje: »Kaj je to bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov?« Odgovori so bili preprosti in vzpodbudni. Vzpodbudni zaradi tega, ker nihče ni poveljeval bratstva in enotnosti zaradi besede, ampak zaradi življenja, ki ga v tem duhu živimo in razvijamo. Tako tisti, ki so med NOV iz krvi gradili temelje zanj, kakor tudi mladi, ki se bore danes z učencem, s povzemanjem pridobitev NOV in pridobitev samoupravne socialistične družbene ureditve. Vsem se samo po sebi zdi umevno, da živi takšno življenje, saj se vsi, ne glede od koder so prišli, v Celju počutijo kot doma in s svojim delom ustvarjajo in poglobljajo odnose, ki jih nosi v sebi misel o bratstvu in enotnosti naših narodov.

SLAVKO ŽELJEZIĆ, iz Jerovca pri Varaždinu, vojaški starešina pri pokrajinskem štabu SLO Celje: »Že sama beseda bratstvo pomeni nekaj vzvišenega. To pomeni biti združen in preživljati skupaj dobro in slabo. Pri mojem delu sem imel v življenju nešteto konkretnih primerov, ko so ljudje dokazovali, da bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov in narodnosti ni prazna beseda. Lahko bi navedel kakšen primer, a jih je bilo toliko, da ne bi hotel nobenega izdvajati, ker se mi vsi zdijo enako pomembni. Morda drugje v svetu ne razumejo dovolj dobro, kaj to pri nas pomeni. Toda če bi vsi tako drago plačali to ceno za svobodo in za pridobljene vrednote zadnje revolucije, bi tudi bolje razumeli, kaj pomeni bratstvo in enotnost in bi se tudi v odnosih do drugih narodov drugače obnašali. Osebnostno mislim, da kdor ne dela za krepitev bratskih odnosov med našimi narodi, je navaden izdajalec.«

VASKO ČETKOVIĆ, Lepanac pri Bijelom polju: »Kaj bi rekel o bratstvu in enotnosti jugoslovanskih narodov. Nikoli ne razmišljam o tem. Prišel sem iz Črne gore, živel sem v Vojvodini, šolal sem se v Splitu in v Ljubljani, v Celju, kjer sem se tudi poročil in imam družino, živim in delam že več kot deset let. Imam veliko prijateljev, vsi govorimo enak jezik, pa čeprav nismo vsi ene narodnosti. Tudi moje umetniško delo je vezano na idejo enotnosti. Umetniki presegamo z deli sploh vse meje in se v idejah povezujemo v mednarodnem merilu, če govorimo o razvoju humanistične misli. S svojim ustvarjanjem moramo človeka plemenititi in ga nadgrajevati. Umetnost je vedno bila in bo v službi tiste vezi, ki druži narode. Naše tembolj, ker vemo, kako je ta vez nastala in kako smo jo plačali. Mislim, da ne bomo nikoli dovolj znali izpovedati to svetlo idejo bratstva in enotnosti, brez katere ne bi bilo Jugoslavije.«

VASO STAROVIĆ, iz BiH, družbeno politični delavec: »Ponosen sem, da sem bil borec naše slavne NOV. Posebno sem ponosen, da sem bil borec I. proletarske brigade, simbola bratstva in enotnosti naših narodov. Bili so to težki dnevi, bratomornega klanja, izdaj in boj z okupatorjem. Utrujeni, lačni, izčrpani smo borci v vsaki hiši v odmorih med boji razvijali bratstvo in enotnost narodov Jugoslavije. To je tudi naša največja pridobitev iz zadnje vojne. Posebno sem vesel, da sem v Celju, daleč od svojih in svojega doma, bil sprejet bratsko in se z delom vključil v vsakdanje družbeno in politično življenje. V Celju sem doma! Zato tudi z veseljem delam in želim mestu Celju napredek v vsakem pogledu.«

ŽIVKO NIKOLOV, starejši vodnik I. razreda iz Strumice: »Nikoli pravzaprav nisem veliko razmišljal o bratstvu in enotnosti naših narodov. Preprosto zaradi tega, ker živim in delam v vojašnici, vsaka naša vojašnica pa je Jugoslavija v malem, kjer smo vsi enaki — pri delu in zabavi. Letos sem na dopustu ob Ohridu srečal znanca iz Celja — kot da sem srečal nekoga iz svoje družine. To je tako, kakor če brat sreča brata. Imam svojo enoto, kjer so vse narodnosti. Nikomur ne piše na čelu kaj je in od kod je. Vsi smo mi eno, včeraj danes in jutri. V Celju živim že dolga leta. Od doma sem šel mlad. Tu se počutim kot doma in že od nekdaj se mi zdi, kot da je cela Jugoslavija moja.«

ZLATKA PLOŠTAJNER, dijakinja celjske gimnazije, udeleženka zvezne mladinske delovne akcije »Kozara«: »Bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov je nekaj tako enkratnega, da mislim, ni nikogar med nami, ki se ne bi zavedal kaj to pomeni. Ko sem bila v brigadi je bil z nami tudi moj znanec, delavec, ki si prej ni točno predstavljal teh vezi, dokler jih ni doživel v brigadi, kjer se je vaskodnevno dogajalo, da smo si pomagali, skupaj delali, se veselili, zabavali in učili. Bratstvo in enotnost je za nas mlade življenje, ki ga živimo, zato ga bomo tudi ohranjali v krepitvi odnosov med narodi in narodnostmi Jugoslavije. Mislim, da povem dovolj, če rečem, da smo se vsi, kar nas je bilo v brigadi, imeli radi in nihče ni nikogar vprašal od kod je. Samo po sebi je bilo umevno, da smo vsi iz ene same velike družine.«

OD VSEPOVSOD

POT PRIJATELJSTVA V SLIKI IN BESEDI NA RESEVNI

Planinsko društvo Sentjur pri Celju je eno manjših društev v okviru Planinske zveze Slovenije. Čeprav se dosti ne pojavlja na straneh časopisov pa je zelo delovno. Člani se udeležujejo številnih izletov, nekaj prostega časa pa uporabljajo za urejanje in dograjevanje planinskega doma na Resevni, ki so ga zgradili in ga še vedno dograjujejo predvsem na bazi prostovoljnega dela planinski entuziasti, predvsem mladi. Odlika društva je da se ukvarja po zaslugi predsednika Jožeta Gaberška predvsem z mladimi. Izleti, ki jih je vsako leto okrog 10 so namenjeni predvsem šolarjem in mladini. To pa je dobra investicija, ki se vedno bolj kaže v večjih planinskih aktivnostih in ambicijah nekaterih starejših mladincev oziroma članov.

Tako nam je eden med njimi Jože Zupanc prejšnjo soboto pripravil v našem domu na Resevni prijeten planinski večer. Povabil je Primožič Toneta iz Celja, ki je med prvimi prehodil pot prijateljstva, da nam je z izredno lepimi barvnimi diapozitivi in jednatim predavanjem prikazal to zanimivo pot. Pot prijateljstva je zelo dobra ideja našega predsednika Planinske zveze dr. Mihe Potočnika in vključuje po 10 vrhov v avstrijski Koroški, italijanski Furlaniji-Juljski Krajini in naši Sloveniji. Namen poti je medsebojno spoznavanje in gojiti prijateljstvo in tovarništvo med prebivalci na obmejnem področju. Nekaj poslušalcev se nas je kar navdušilo, da jo tudi sami prehodimo.

Za zaključek pa smo videli tudi lep uspeh mini odprave na Matterhorn 4478 m, katere se je udeležil tudi naš član Jože Zupanc. Zaradi neugodnih vremenskih razmer cilj ni bil dostopen, zato pa sta se Jože Zupanc in Tone Primožič povzpela na Monte Rosa 4683 m. Zaradi novo zapadlega snega pa je tudi to bil lep podvig, za katerega smo jima navzoči čestitali.

Udeležba je bila kar dobra, lahko pa bi bila še boljša. Če še bo kdaj kaj takega se spleča potruditi na Resevni! Planinci si takšnih večerov še želimo.

Z. F.

PLANINA: NOVA BENCINSKA ČRPALKA

Ceprav se cesta, ki pelje iz Sentjurja proti Planini gradi po polje in tudi letos ji je odmerjen za asfaltiranje le kratek kos, pa so ljudje v Planini do bre volje. V preteklem tednu so dobili v Planini novo bencinsko črpalko, ki bo premostila slabo voljo krajanov. Do zdaj v kraju samem ni bilo nobene bencinske črpalke, zato so imeli lastniki železnih konjčkov bencin kar doma.

ŠEMPETER: POSTRANSKI ZASLUŽEK

Pri prenekesteri hiši v Šempetru je v teh dneh zbrano okoli mize nekaj domačih, včasih tudi vsa družina pa še mogoče kdo.

Kaj delajo ti ljudje?

V tovarni Aero so delavci dobili možnost, da si čez zimo prislužijo nekaj denarja s pakiranjem nalepk, ki jih izdeluje tovarna za beograjsko podjetje Jež. Delo je zelo lahko in če pogledamo podatek, da je neka družina v tednu dni spakirala več kot 50.000 vrečic, vrečka pa velja pet par, potem vidimo, da tudi zaslužek ni slab.

Za koristno akcijo velja v obratu Aera v Šempetru veliko zanimanje, saj se z malo truda in potrpljenja v teh dolgih zimskih večerih, lahko še dobro zasluži.

ŽALEC: SEJA PREDSEDSTVA OK SZDL

V Zalcu bo druga seja predsedstva Občinske konference Socialistične zveze. Uvodoma bodo na seji govorili o vsebini osnutka resolucije o družbenoekonomski politiki in razvoju Slovenije ter neposrednih nalogah v letu 1976, zatem pa bodo obravnavali še osnutek srednjeročnega razvojnega načrta občine Zalec. V nadaljevanju seje bodo obravnavali osnutek programa uvedbe gospodarskega šolskega centra v žalski občini, sprejeli navodila za izvajanje občinskega odloka o pogrebnem obredu ter podali oceno izvajanja koncepta družbene samozasčite v občini.

Ob koncu današnje druge seje predsedstva Občinske konference Socialistične zveze delovnih ljudi bodo izrekli še politično oceno predlogov programov samoupravnih interesnih skupnosti za prihodnje leto.

J. V.

VOJNIK: OTVORITEV PRIZIDKA

Na nevropsihiatričnem oddelku splošne bolnice Celje, v Vojniku, so praznovali v tem tednu otvoritev prizidka kuhinje, ki je bila nujno potrebna razširitve in adaptacije. Ob tej priložnosti so razstavili tudi izdelke pacientov, ki so jih naredili v času delovne terapije.

Z. S.

LIBOJE

ZARES ZDRUŽENI V GLASBI

Malo krajev poznam, kjer bi bili ljudje tako navdušeni nad neko kulturno prireditvijo, kot so to v Libojah. Naselje z nekaj hišami, tovarno, trgovino, gostilno in bližnjim Mirosanom je takšno, da je med visokimi bregi razpotegnjeno kot kača. Sonce v tisti konec redko posije, zlasti še zdaj pozimi, ko kar »skoči« čez cesto in je že za drugim hribom.

Zadnjo nedeljo je bilo v Libojah bolj živahno, kot če bi bili na sejmu. Mešetarilo pa se je prav tako, kot na sejmu, če ne še huje. Za spremembo so mešetarili z vstopnicami, da bi si lahko ogledali tretjo revijo narodno zabavnih ansamblov, ki sta jo pripravila DPD Svoboda s svojo sekcijo VESELI LIBOJČANI, ki letos praznujejo 20-letnico obstoja in pod pokroviteljstvom nepogrešljive keramične. Seveda so sodelovali tudi ostali. Vstopnice je enostavno zmanjkalo in ljudje so bentili okoli kulturnega doma, češ dajemo za kulturo, vstopnice pa ne moremo dobiti! Dvorana je bila enostavno dvakrat premajhna in zato organizator ni mogel drugega, kot da je popustil pred navalom ljudi in jih spustil v vse stranske prostore pa še za odrom se jih je zbralo več, kot je bilo nastopajočih. Teh pa je bilo okoli sedemdeset.

Ansambli so bili zbrani z vseh vetrov, največ pa iz Savinjske doline, Celja pa tudi Vojnika in Frankolovega ter kot gostje ansambel Toneta Kmetca iz Ptujja. Vsi so igrali tako, da je v dvorani takoj postalo toplo, za kar pa so še posebej poskrbeli vrli fantje iz Frankolovega, ki so vskočili zadnji trenutek namesto Celjskega instrumentalnega kvinteta (vzrok bolezni). Njihove tri narodne pesmi so pomenile pravo osvežitev med množico narodno zabavnih ansamblov. Seveda se je prireditvi pridružil tudi celjski Poldek, ki je s sebi lastnim humorjem samo še podžgal že tako prijetno vzdušje.

Od ansamblov so nastopili:

ansambel Borisa Teržava, Trio Stef, Griški kvintet, Fantje štirih vasi iz Galicije, Veseli hmeljarji, ansambel Vikijski Ašiči, Trio Franca Zemeta s pevci in ansambel Toneta Kmetca. Seveda pa ne smemo pozabiti še domačinov, Veselih Libojčanov, ki jih vodi Heri Kuzma. Letos praznujejo dvajsetletnico obstoja, kar je vsekakor dolga doba, če pomislimo, da celo mnogi zakoni tako dolgo skupaj ne ostanejo. Tudi njim se je pred dnevi zgodila nesreča, ko se je poškodoval vendar so kljub temu vztrajali in nastopili. Istočasno so člani ansambla pripravili tudi posebna priznanja za tiste, ki so v teh dvajsetih letih igrali pri njih. To so Miran Padar, Franc Zupanc, Egon Vočko, Jernej Koštomaj, Feliks Srebot, Darko Mastnak in Marjan Pirnat. Še posebej pa so se spomnili Franca Kovača, znanega glasbenega entuziasta v Libojah, pri katerem so se vsi naučili glasbene abecede.

Verjetno vrhunec vsega pa je bil zaključek tretje revije

narodno zabavnih ansamblov, ko so vsi ansambli skupaj zaigrali pod taktirko Franca Kovača znano Avsenikovo melodijo Na Golici. Verjemite, vzdušje v dvorani in okoli nje je bilo več kot samo pristno.

Seveda so takoj po reviji še stekli razgovori o prihodnji reviji, ki jo je treba obdržati, razširiti in nekoliko spremeniti. Ena je jasno: ostati pa mora revija, ne pa se spremeniti v tekmovanje. Zdaj je pristnost večja, v obratnem primeru pa lahko pride samo do takšnih polomov, kot so značilni za vse festivale. Govorili so tudi o povečanju dvorane in po zadnjih informacijah mnogi, zlasti pa še nepogrešljiva keramična, razmišljajo o tem, da bi pomagali. Priskočil je tudi Mirosan, ki ima večjo dvorano za svoje namene. Skratka, premiki na tem področju so in upati je, da bo prihodnje leto prišlo na svoj račun še več ljudi, kot jih je letos. Potem bodo lahko sprejeli tudi tri avtobuse poslušalcev, ki so bili letos najav-

Najmlajši udeleženec je bil Bojan Zeme iz Vojnika, ki je pel z ansamblom svojega očeta. Se pristnejši pa je bil v zabavnem delu, ko sta skupaj s še mlajšim bratcem (pet let) zapela nekaj pesmi in dokazala, da se na našem področju ni bati za naraščaj. Novi Otci Pestnerji že rastejo...

ljeni iz Laškega, da bi si ogledali revijo pa so jih morali žal odkloniti, ker in bilo prostora niti za vse domačine...

Libojska revija je zaživela v polnem sijaju in upamo, da bo ta sijaj tudi obdržala ter ga še izboljšala.

Tekst: TONE VRABL
Foto: VOJKO RIZMAL

Simboličen je bil zaključek, ko so vsi sodružni ansambli zaigrali Avsenikovo Na Golici in to pod taktirko Franca Kovača. Sicer je malce bobnelo, vendar bilo je vseeno enkratno!

DRAGO PREDAN

7

S Slavkom Ostercem na koroškem plebiscitu

Sele poleg smo družno nadaljevali pot nazaj proti izhodni točki — Sinčev vasi, kjer je bil napovedan zbor vseh propagandistov in odhod nazaj v Maribor.

V Sinčevi vasi je bilo spet vroče. Na eni strani med nami samimi zavoljo različnih mnenj o izidu plebiscita, na drugi strani pa zaradi izživanja vekovskih švabov in tamošnjih nasprotnih propagandistov, ki so prihajali iz ziva, verjetno že seznanjeni z dokončnimi rezultati plebiscita (v pliberškem okraju je glasovalo za nas 2444 glasovalcev ali 22,73 %, za Avstrijo 8306 ali 77,27 % glasovalcev). Značilno je, da v tem okraju nismo zmaga-

li niti v eni občini. Pri tem je prišlo celo do puškarjenja. Ze napel v mraku smo nagnali drzne švabe, ki so se skušali na velikem kamionu vrniti med nas, nazaj proti Pliberku, odkoder so se bili pripeljali.

Mi smo se kmalu zatem vkricali v vagona in krenili proti Mariboru. V Pliberku vstopivši tovariši so nam pripovedovali, kako so se večkrat spoprijeli z nasprotnimi propagandisti in da so jih nekateri naši pri tem rahlo skupili. Med taktimi je bil tudi moj brat, ki je dobil krepak udarec v levo čeljust. No, pa ni bilo hučega. Ko sem mu pripovedoval, kako smo se imeli mi, mi je skoraj malce zivala. Na poti

proti Mariboru, kjer sva se ločila, sva seveda lepo poravnava račune.

Drugače pa je bilo po našem povratku v poznih večernih urah, v samem Mariboru. Formirani v mogočno kolono smo, prepevajoč sokolske in druge slovenske koračnice krenili s kolodvora proti mestnemu središču. Ne vem, odkod so dobili nekateri tovariši v svoje roke rovnice in krampe. Spominjam se le, da so začeli z njimi razbijati izločena okna nekaterih znanih mariborskih švabskih trgovcev zlasti v Gosposki ulici. Večja skupina, v kateri je bil tudi Slavko Osterc, a tudi mladi prijatelj Cvetkom, pa je krenila v Veliko kavarano, znano sha-

jališče mariborskih švabov. V tem ko so jo nekateri zapoznili gostje popihali, smo mi zmetali skozi razbita okna domača pes kavarniški inventar z opremo vred.

Razgnala nas je šele policija.

Naslednje jutro, ko smo se odpravljali spet v šole in službe, smo že iz posebnih izdaj jutranjnikov zvedeli žalostno resnico o izidu plebiscita. Nismo mogli verjeti. V šolah je vladala žalost. Kako se je moglo zgoditi. Pozneje izišli rezultati so nas nadrobno seznanili s tragično resnico. Od 37.304 je bilo oddanih za nas 15.279 glasov ali 40,96 odstotka, za Avstrijo pa 22.025 ali 59,04 odstotka glasov.

Izletnik

TOZD Potniški promet
TOZD Delavnice
TOZD Hotel CELEIA
TOZD RTC Golte
TOZD Turizem

in delovna skupnost skupnih služb ter vse družbeno politične organizacije iskreno čestitajo delovnim ljudem in občanom celjske regije k prazniku republike 29. novembru

Obiščite nas v naših obratih, kjer vam nudimo kvalitetne usluge.

IZLETNIK Celje

13 modnih barv - kvalitetna BUCLE VOLNA - 5 dkg samo 10,94 din
ODDELEK PLETENINE - VELEBLAGOVNICA

HČI GROFA BLAGAJA

37

RADO MURNIK

Sestavljal in odpravljaj je vse po magistratu odobrene listine. In teh ni bilo malo; kajti magistrat je bil prva in stanca v političnih in pravnih stvareh za meščane, zadruge in vse neplemenitaše, oskrboval vsa mestna posestva, vse mestne hiše, mostove, mlino, travnike, njive, gozdove in imel pravico obsoditi na smrt. Njega, mestnega pisarja, so pošiljali v Gradec kot pooblaščenca mestnega zastopa. Užival je celo več ugleda nego deželni svetovalci. Dvanajstera ki so morali plesati, kakor jim je žvižgal in godel on. Na novega leta dan so mestni očetje, kakor rimski diktatorji ali doži benečanske samovlade, vsi v škrlatnih plaščih, spremljali novo izvoljene mestne uradnike, pisarja, špitalkega načelnika in blagajnika do doma, in to ob slovesnem zvonenju zvonov na Gradu. Mestni pisar je vodil Ljubljano, on je bil več kakor mestni sodnik in vseh drugih enajst mestnih svetovalcev. Vobče pa je pobegnil iz mestne hiše, kadar je le količkaj utegnil; seje v gostilni je ljubil bolj ko seje na dolgočasnem rogovžu. Pa tudi v krčmi se je držal gospod Primož Pogladih strahovito resno in važno, kakor bi slonela res vsa blaginja in vse gorje Ljubljane na njegovih suhih ramah. Nasmehnil se slavni dedec ni nikdar; venomer je mežikal, kakor bi se mu bleščalo spricho njegove čudovite duhovitosti. Z psem spoštovanjem je gledal ostrogar Pilko, sila vesel, da sedi zraven takega imenitnika.

»Bodite prav lepo pozdravljeni!« je pozdravil vitez Ahac in sedel nasproti pisarja.

»O, naš ponočni kraj!« je prijateljsko vzkliknil ostrogar.

»Bog vam pomagaj danes in vekomaj,« je milostno prijazno odzdravil gospod Pogladih.

»Amen,« je dodal vitez Ahac in zaklical: »He, Anže! Anže! Ali slišiš ali ne? Vina sem in klobas, saj nismo v postu, ko so mesenice zaprte.«

Tudi drugi gosti so klicali: Anžeta, trkali ob kozarce in tolkli po mizah. Počasi se je primajal natakar Anže, kislook, bradat hrust, ostrizen, oguljen, umazan. Tudi on je držal ošabno; prevzetosti se je bil nalezal od gostilničarja, gostilničar pa od mestnega pisarja.

Edino veselje je užival takrat, kadar je sitnega vinskega bratca prestavil iz gostilniške veže čez prag proti svetega Jakoba cerkvi.

Vitez Ahac je naglo naročil kar bokal vipavca in pečeno meseno klobaso.

»Ste imeli danes zopet sejo?« je vprašal mestnega pisarja.

»Ne, pač pa včeraj, gospod vitez!« je odgovoril Primož Pogladih počasi, malomarno. »Navadne seje imamo po dvakrat na teden, vsak ponedeljek in vsak petek, poleti že ob šestih zjutraj, pozimi pa tudi že ob osmih. Slavnostne pa so vsakih štirinajst dni. Neročno je. Moji gospodje ne prihajajo vsi redno k zborovanju. Nekaterih ni po celo leto k nobeni seji; se jim pač ne ljubi vstajati tako zgodaj.«

Anže je prinesel pijače in Ahac je takoj odšel sedem soldov za bokal vipavca, kajti vsak je moral plačati takoj. Gostilničar je spravljaj denar v močno hrastovo skrinjico.

»Le dajmo ga!« je dejal vesele. »Presneto bi bilo škoda, če bi ostalo kaj tako izbornega vina zarobljenim Turkom! Na zdravje!«

»Saj ga ne marajo, vina,« je ugotovil mali ostrogar, medtem ko je vitez Ahac blaženo zamižal in pil.

»Ne marajo? Pojdite no, gospod ostrogar, pojdite! Ne marajo vina, kaj pa? Tako prismojeni pa vendar niso zlodeji! Vem, da jim je prenapeti Mohamed prepovedal božjo kapljico; mislim, pa, da ga želajo zato še rajši, saj prepovedan sad diši in tekne vse bolj. Kaj ste pa sklenili včeraj pri seji, gospod pisar?«

»Mnogo važnega,« se je pohvalil Primož Pogladih in prekrizal dolge roke na prsih. »Gospod mestni sodnik mora skrbeti za to, da peki ne bodo pekli kruha ponoči ali pa ob nedeljah in praznikih. Naši mesarji ne bodo več smeli napihovati klobas. Take namerne grešnike izobna-mo kratko malo na vse večne čase iz Ljubljane! Branjevi ne bodo smeli nakupovati volovskih jezikov na trgu pred določeno uro. Kopune bodo smeli prodajati kvečemu po osem krajcarjev, ne dražje. Maslarji bodo morali dajati

maslo po štiri krajcarje funt; kdor bo zahteval več, plača deset cekinov globe.«

»Ali mi ne boste hitro tiho, brnje zarobljene!« je zarencal mali brkati ostrogar Pilko in srdito gledal po preglasnih gostih, da so kar onemeli. »Zdaj govori naš gospod mestni pisar! Vi pa jezike za zobe! Bodite veseli in hvaležni, da slišite kaj pametnega!«

»Svatb in drugih veselie naj meščani ne praznujejo več tako razkošno, krstinje pa naj sploh opuste zavoljo hudih in slabih časov. Naši Ljubljancani so le preradi veseli, noč in dan bi noreli. Upravnik siromakov in prosjakov izterjavaj zaostale davke marljivo, saj ima pet goldinarjev letne plače, vrhu tega pa še po tri krajcarje na teden! Vsak tujec povej čuvajem pri mestnih vratih natanko, kdo je in kaj in od kod.«

»Prav, da se ne prikrade kakšen Turek v mesto,« je pripomnil ostrogar.

16

V gostilniško sobo je tegaj vstopil oni sivo oblečeni neznanj vitez z rdečim barelom in črnim peresom, ošinil viteza Ahaca s svojimi sivkastimi očmi, pa takoj obrnil lisičji obraz v stran. Stopil je k umazanemu umivalniku in se umil. Potlej je sedel v teman kot, navidez sila truden naslonil glavo na roke in pazljivo vlekel na ušesa vse, kar so govorili pri pisarjevi mizi.

Vitez Ahac ga ni opazil. Ukvarjal se je s klobaso, ki mu jo je prinesel kisli natakar Anže na lesenem kročniku.

»Vojska bo, vojska!« je zakričal pri sosednji mizi star, sključen izanski seljak s tako radostnim obrazom, kakor bi oznanjal najprijetnejšo novico. Okrepčal se je bil z rebulo mnogo bolj, kot je bilo treba in kakor je menda sprva nameraval. Nekateri so se jezili, drugi so se mu pa le smejali.

»Drugica ne veš nič?« se je jezil meščan Pilko.

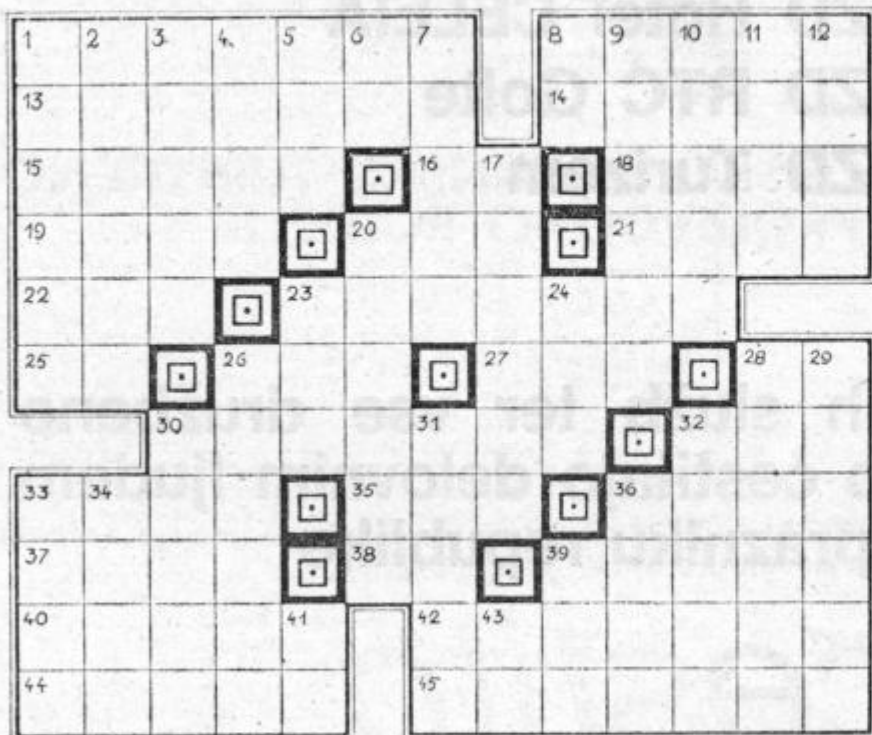
»O, vem, vem,« je možak resgal naprej. »Slišal sem, da privlečejo tisti zlodeji, ti prekleti Turki, tudi topove s sabo, topove!«

NAGRADNA KRIŽANKA

Med reševalce, ki bodo pravilno rešili nagradno križanko, bo žreb razdelil tele nagrade:

1. nagrada: 150 din 2. nagrada: 100 din 3. do 6. nagrada: knjige

Izrezek z rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 4. decembra.

Vodoravno: 1. vojak grške milice v osvobodilni vojni, 3. zelo požrešna roparska riba, 13. pripomoček za opriranje, 14. gornji del Sušaka, 15. sopara, 16. četrta in trindvajseta črka, 18. Ibsenova drama, 19. pritisk, 20. nordijski izraz za smuč, 21. malik, 22. tuje moško ime, 23. vsako deilo iz tkanin nitk, 25. različna soglasnika, 26. eno od imen kitajskega državnika, 27. letovišče pri Opatiji, 28. kratica na pisarni, 30. vode, ki so zaradi spremembe toka neke reke ali potoka ostale brez zveze z živo vodo, 32. ime slovenske mladinske pisateljice Peroci, 33. ribja jaj-

čeca, 35. kratica irske republikanske armade, tudi ime princeze Fürstenberg, 36. ime filmskega igralca Sharifa, 37. pekoča rastlina, 38. kratica za konjsko silo, 39. žensko ime (Edit), 40. česlova kislina, 42. lov na kite, 44. središče rodovitnega Apaškega polja med Slov. Goricami in Muro, 45. kvalitativna vrsta robid.

Navpično: 1. »kameleone« med ribami, 2. grški bog sonca, 3. najboljša športna riba, ki jo lovimo samo z umetno muho, 4. država v Aziji, 5. ozdralni zaimmek, 6. kemijski znak za aluminij, 7. kratek ročaj pri stroju, 8. avtomobil-

bijska oznaka Štipa, 9. Črno vino, 10. moč, ki naj bi določala človekovo življenjsko pot, 11. barva igralnih kart, 12. pergamski kralj (iz istih črk kot LATA), 17. rojstni kraj Otona Zupanciča, 20. sovjti glas, 23. zmikavci, 24. Eisenhowerjev vzdevek, 26. vrsta mrene, 28. grški filozof, Sokratov učenec, 29. natura, 30. riba iz rodu krapovcev, 31. evropska otočna dežela, 32. ime francoskega pisatelja Zolaja, 33. silovita jeza, 34. najvažnejša riba iz rodu krapovcev, 36. kraj, kjer voda zemljo odira, odnaša, 39. grška črka, 41. nikalnica, 43. okrajšava za imenovanik.

»Kaj, čisto goli ste stali pre Canovo?«
Paolina je baje mirno odvrnila:
»O, saj je bila soba zakurjena!«

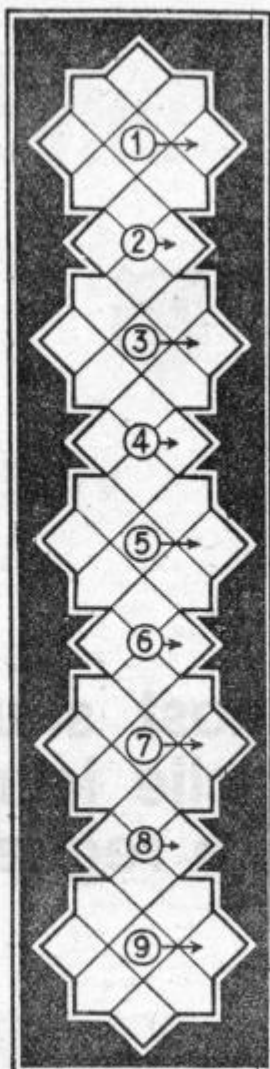
Francoskega pisatelja Nicolasa Boileauja je navadno zdravil Parrault, ki pa ni užival posebnega slovesa kot zdravnik.

Nekoč sta se prijatelja sprela in Parrault je kritiku začel groziti.

»Ne bojim se tvojih groženj,« je suho odgovoril Boileau, »pač pa tvojih receptov.«

Francoski pesnik in pisatelj Jean-Stanislas Boufflers ni imel nikjer obstanka. Stalno je potoval ali pa hodil na obiske. Nekega dne ga je prijatelj srečal na ulici in mu dejal:

»Zelo me veseli, da te vendar enkrat dobim doma.«

Besede se začnejo vpisovati v polja označena s puščicami in tečejo naprej v smeri urinega kazalca. Začetne črke vseh besed dajo drugo največje mesto v Sovjetski zvezi.

1. jezikoslovec, 2. tovarna smučarske opreme na Gorenjskem, 3. naročitev, naročba, 4. desni pritok Donave, ki teče skozi München, 5. morala, nra-vi, 6. kamen z vdolbeno podobo, 7. merilec hitrosti toka, 8. tovarna pisalnih potrebnin v Celju, 9. zadnji mesec v letu.

REŠITEV IZ 45. ŠTEVILKE

Vodoravno: kalejdoskop, rž, top, -a, nor, krsta, neon, Rado, -h, JRT, Marinko, Saab, nona, -s, -k, remi, eter, Amirant, inč, -g, Anka, Onan, odtis, oda, -o, RA, -n, Ike, MS, antikvariat.

PRVI MAGICNI LIK

Vodoravno in navpično: 1. sklopka, 2. hlatač, 3. Rostand, 4. optativ, 5. tkanina.

DRUGI MAGICNI LIK

Vodoravno in navpično: 1. slatina, 2. Marinko, 3. stiskač, 4. Tinkara, 5. An-karan.

HUMOR

Paolina Bonaparte, druga Napoleonova sestra, prekrasna lepota, ki se je drugič poročila s knezom Camilom Borghesejem, je bila gola za model kipa, ki ga je izklesal veliki Canova. Pripovedujejo, da je neka dvorna dama ob pogledu na prelepi akt spotakljivo rekla Paolini:

Staša Gorenšek

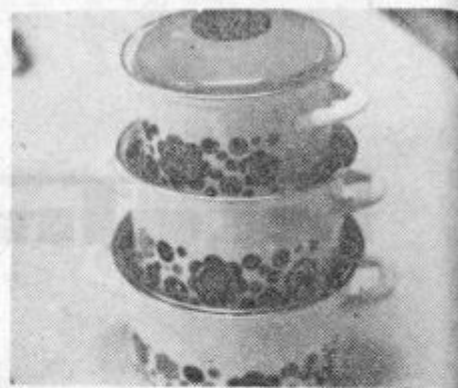
PONČO

Ce ste se odločili, da boste letošnjo zimo kupili nov zimski plašč, potem velja dvakrat premisliti. Letošnja zima vam namreč ponuja poleg bolj ali manj modno krojenih plaščev tudi priljubljene pelerine in ponče. Nasprotno od vodilne in aktualne cevaste linije je zanje še vedno potrebno imeti na metre in metre blaga, velika širina in dolžina. Pelerine že več ali manj poznamo. Pogosto je velik kos blaga nekje v sredli izrezana luknja za glavo, ostalo blago pa pada ob telesu. Ogri-njalo je lahko ob straneh sešito skupaj ali se zapenja — to pa je tudi že vse. Ponči so navadno krajši, kombiniramo pa jih lahko tako k ozkemu krilu, različnim dolžinam hlač, včasih jih lahko ogrnemo celo k večerni obleki.

Vsakodnevni, športni ponči bodo najlepší, če bodo sešiti iz priljubljenega lodna in ostalih volnenih tkanin. Razen v originalnih zelenkastih tonih pa bodo obarvani tudi v bordojskih, sivkastih in svetlejših peščenih odtenkih.

priporočajo

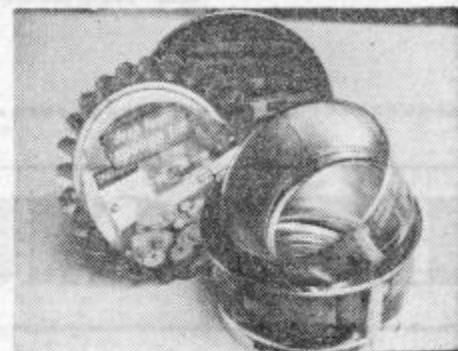
EMO posode IDEAL EXTRA lahko v trgovini Železnina kupite v kompletu treh visokih ali štirih nizkih kozic. Posoda je posl-kana z različnimi sodobnimi vzorci. Cena tega kompleta je: 115,30 (1,5 l), 132 (2,5 l) in 153,95 din (3,5 l).

Na živilskem oddelku veleblagovnice T lahko te dni kupite mesni narezek, uvožen iz Kitajske. 397-gramska pločevinka velja samo 14,33 din.

V gospodinjstvu so včasih nepogrešljive esence, ki jih proizvaja tovarna Etol. Uporabljamo jih za izdelovanje likerjev in kot dodatek pecivu. Cena: 2,20 din.

V veleblagovnici Tkanina vam priporočamo ugoden nakup pladnje, pekačev, modelov za torte in vse druge vrste peciva. Narejeni so iz nerjaveč kovine, na katero se ne prime testo, uvoženi pa iz Anglije. Cene: od 15,85 do 34,25 din.

Takšen prehodni moški plašč iz rebraste-ga žameta, športno ukrojen in sešit v TO-PRU, lahko za 1250 din kupite v trgovini Mladost v Zidanškovi ulici.

dobrina
CELJE

**VELETRGOVSKO, GOSTINSKO-TURISTIČNO
IN PROIZVODNO PODJETJE**

CELJE

S TEMELJNIMI ORGANIZACIJAMI V: Celju, Laškem, Šentjurju, Šoštanju,
Sloven-gradcu, Ravnah in Rušah

VAM **čestita** ZA
29. NOVEMBER
PRAZNIK REPUBLIKE

**Vsem delovnim ljudem in občanom
čestitamo k prazniku republike –
29. novembru**

SKUPŠČINA OBČINE LAŠKO

KOMITE OBČINSKE KONFERENCE ZK LAŠKO

OBČINSKI SINDIKALNI SVET LAŠKO

OBČINSKA KONFERENCA SZDL LAŠKO

**OBČINSKI ODBOR ZVEZE ZDRUŽENJ BORCEV
NOB LAŠKO**

OBČINSKA KONFERENCA ZSMS LAŠKO

**ZDRUŽENJE REZERVNIH VOJAŠKIH STAREŠIN
OBČINE LAŠKO**

PROMETNE NESREČE

NI JE OPAZIL

VALENTIN KOREN, 31, iz Velenja je vozil iz Skal proti Velenju. V blagem desnem ovinku se je srečeval z neznanim voznikom osebnega avtomobila, in zato prižgal zasenčene luči. Zaradi tega ni opazil pred seboj pešakinje, TATJANE HRIBERSEK, 18, iz Velenja, ki jo je zadel tako, da je z glavo udarila v vetrobransko steklo. V slovenjegraški bolnišnici so ugotovili, da ima pretres možganov in poškodovano levo nogo.

BREZ LUČI

FRANC POTOČNIK, 27, iz Juvanj je vozil z osebnim avtomobilom iz Bočne proti Gornjemu gradu, on sicer po levi strani ceste in kljub temi brez prižganih luči. Iz nasprotne smeri je pripeljala z osebnim avtomobilom CVETKA CANKAR, 21, iz Ljubljane, ki je zapeljala sicer skrajno desno, vendar sta se vozili kljub temu oplazili. Skode je za 14.000 dinarjev.

NA PREHODU ZA PESCE

Po Kidričevi cesti v Velenju je vozil z osebnim avtomobilom AVGUST OBLAK, 35, iz Velenja. Ker je vozil prehitro, ni opazil pešca, 33-letnega BRANKA MRAVLJAKA, iz Skal, ki je prečkal cesto z njegove leve strani, in sicer na prehodu za pešce. Oblak je pešca zadel, tako da ga je vrglo čez avtomobil na pločnik. Poškodovanega so odpeljali v slovenjegraško bolnišnico.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

IZBIRAMO ŠPORTNIKA 75

KDO SO KANDIDATI

Ze v prejšnji številki Novega tednika smo zapisali, da bomo tudi letos izbirali najboljšega športnika oziroma športnico občine Celje. Gre za tradicionalen izbor ob koncu leta, ki ga bosta letos prvič skupaj izpeljala redakcija NT-RC in TKS Celje.

Medtem, ko so bili prejšnja leta favoriti za prva mesta več ali manj znani in se je odločalo le o nižjih mestih (izbiramo v vsaki skupini po prvih deset) pa je letos situacija močno spremenjena. Poskušajmo naštetii vsaj nekaj imen, ki prihajajo v ožji izbor. Vsekakor tudi letos, vsaj pri moških, ne bomo mogli mimo atletov, rokometišev in strelcev, medtem ko bodo zastopniki iz drugih panog številneje gotovo slabše zastopani. Pri rokometiših je brez dvoma prva violina Vlado Bojčević, standardni državni reprezentanti in tudi ed-

ni celjski kandidat za olimpijske igre v Montrealu. Slednje bodo prve olimpijske igre, kjer ne bomo Celjani zastopani z atletom, kar pa je na slavno tradicijo vsekakor veliko razočaranje. Poslednje vedete celjske atletike so odšle, mlade pa šele prihajajo. Med ostalimi rokometiši ne bomo mogli mimo imen, kot so Levstik, Miha Bojčević, Marguč in morda še kdo. Pri atletih ni večjega izbora, v poštev pridejo samo Lj. sec, Pečar, Miljač, Prezelj... Izredno kvalitetni so tudi strelci, kjer se posebej ne moremo mimo Dobovičnika, Jagra, Sršena, Jerama... Med prvo deseterico se bo verjetno »vrnil« šel košarkar Tone Sagadin in smo že več ali manj pri koncu. V ostalih panogah ni bilo izrazitih posameznikov, da bi lahko po vseh zahtevanih merilih kandidirali za najboljšega športnika Celja.

Se ožji izbor bo pri športnicah, kjer bodo letos verjetno ponovno zasedle tron najboljše kegljave. Marinc, Urh, Ludvig, Gobec... To so dekleta, ki se danes uvrščajo med najboljše v tej športni panogi v Jugoslaviji. Izmed atletinj bi lahko omenili le dve: Danico Urnkar in mlado metalčko kopja Alijano Kovač. Za ostala mesta pa bodo kandidirale smučarke pa... To je pa tudi konec, kajti ženski, zlasti se individualni sport, je v naši občini zelo slabo razvit in brez posebnih vrhunskih dosežkov.

To je samo nekaj imen, ki so v letošnjem letu dali največ za celjski sport. Seveda so še ostali. Po anketnih listih pa bomo videli, koliko smo se zmotili v naših napovedih. Rezultate ankete bomo objavili v novoletni številki Novega tednika in seveda tudi v radiu.

T. VRABL

TKS CELJE

PODPORA!

Pred dnevi sta predsedstvu in IO TKS Celje razpravljala o programu telesno-kulturne skupnosti za leto 1976 in finančni situaciji, pregledala realizacijo programa komisije za kadre in se okvirno opredelila za kategorizacijo športnih panog in iger v občini Celje. Zlasti slednja odločitev še ni dorečena, ker bo potrjena šele prve dni decembra po zaključku javne razprave v vsej Sloveniji in uglasena s stališči republiške TKS in ZTKOS.

Predsednik IO TKS Celje Tone Erjavec je udeležence uvodoma seznanil s stališči IO ObčK SZDL Celje mestu vlogi in razvojnih poteh telesne kulture v celjski občini, kjer je frontna organizacija v celoti podprla dosedanje delo samoupravne interesne skupnosti za telesno kulturo in podprla v celoti programe nadaljnjega razvoja te dejavnosti v občini. Takšna politična ocena o telesni kulturi je vsekakor ohrabrujoča prav v času, ko so predvidene velike spremembe v prednostni razvrstitvi športnih pa-

nog, v reviziji tekmovalnih sistemov in financiranju te dejavnosti. Vse kaže, da okvirni predlog o nadaljnji politiki razvoja telesne kulture v občini ne bo doživel večjih sprememb od dosedanje zadržane poti. Prednost bo na strani množičnosti, za kar bo treba v prihodnje v veliki meri podpreti delo v šSD, vse oblike in metode dela zveze za športno rekreacijo, kjer pa bo potrebna konkretna organizacija — kaj je čista rekreacija in kaj tekmovalni sport. V tekmovalnem sportu, kjer so predvidene največje spremembe, je okvirni predlog naslednji: v I. kategorijo bi bila uvrščena atletika kot prioritetni sport v občini, v II. kategorijo — rokomet, košarka, žensko kegljanje, hokej na ledu in nogomet, v III. kategorijo — plavanje, smučanje in šah, v ostalo pa vse ostale panoge in igre. Ta okvirni predlog bo na osnovi republiške opredelitve lahko deležen tudi določene spremembe v občini.

Glede bodoče samoupravne organiziranosti telesnovzgoj-

nih organizacij v občini je bil sprejet sklep, da se morajo do 10. decembra t. l. na osnovi novega zakona o društvi po predhodnem sporazumu in v skladu s novim statutom ZTKO Slovenije vse osnovne organizacije združiti po svoji dejavnosti v občinski zvezi telesnokulturnih organizacij, ki bo sestavljena iz treh močnih odborov za temeljno telesno vzgojo, športno rekreacijo in tekmovalni sport. Strokovna služba TKS je zadolžena, da pripravi predlog tekmovalnjaka za leto 1976 v sodelovanju z ostalimi TKS v celjski regiji, kadrovska za kadrovanje nov ObčZTKO z ustreznimi odbori, komisija za objekte za dodelan predlog investicij za l. 1976, kjer je potrebno dogovorjanje s sodelujočimi financiranj objekto. Konkretno delo je bilo naloženo tudi ostalim komisijam in odborom. Ob zaključku seje so bila odobrena še dodatna sredstva za nekatere organizacije in potrjen predlog rebalansa v višini 118.000 din.

K. JUG

VPRAŠANJE
NK KLADIVAR

V zadnjem času se veliko govori po mestu, zlasti pa med ljudmi, ki se zanimajo za sport in še posebej za nogomet, kaj se dogaja v nogometnem klubu Kladivar. Ker je situacija v zadnjem času postala pravzaprav zelo zapletena, smo se odločili, da tovariši, ki delate v tem športnem kolektivu, odgovorite na vprašanje — kje so vzroki za krizo?

Spominjam se letošnjega pravičnega obdobja, ko je Kladivar igral dobro, gledalci so se začeli vračati na Glazijo in dobili so novo upanje, da bo šlo končno le na bolje. Potem se je začela nova sezona, od prejšnjih upov pa nič. Razblinili so se kot milni mehurčki. Verjetno je zelo malo nogometnih kolektivov, ki bi tako menjali trenerje kot celjski. Vsak, ko pride, je največji strokovnjak, potem pa čez nekaj mesecev oddide in vaje do naslednjega prevzame »deklica za vse« Vlado Glinšek. Fluktuacija igralcev je takšna, da je to že nekaj nezasiščenega. Ni nimamo proti osebam, ki pridejo v društvo, če se potem za to sredino športno in pošteno borijo. Če pa je to drugače, je pa malce hudo!

Vprašujemo: zakaj ni bilo dano pojasnilo, kaj je s trenerjem Milatovičem? Kje je in zakaj je prišlo do tega, da ne vodi več prve ekipe, čeprav je strokovnjak, kot smo izvedeli pred začetkom jesenskega dela tekmovalja. Zanimanje nas tudi, kako se dela z mladino in kje ekipe nastopajo? Vemo, da imate v NK Kladivar tudi osnovno organizacijo zveze komunistov. Ali bi morda lahko ta rekla tisto, kar sprašujemo v imenu bralcev? Samo ena želja je ob tem, da ne bi bili odgovori splošni in da bi se v klubu nekaj resnično spremenilo. Seveda — NA BOLJE!

S spoštovanjem in v pričakovanju odgovora.

TONE VRABL

ŠAH: TURNIR OB
29. NOVEMBRU

V petek, 28. novembra, bo v šahovskem domu v Celju odprto prvenstvo v brzopotnem šahu za pokal Dneva republike. Lanskoletni zmagovalci so bili Franc Pešec. Tudi letos se bo potegovalo za ta pokal preko 40 tekmovalcev iz vseh celjskih šahovskih klubov. Konkurenca bo močna in borbe zanimive. Dan prej bo prvenstvo mesta Celja.

J. K.

SPREJEM ZA
ROKOMETAŠE

Predsednik skupščine TKS Celje Franc Gazvoda je pravil sprejem za rokometiša Celja, ki so osvojili naslov jesenskega prvaka v II. zvezni ligi ter se uvrstili v polfinale pokala mladosti v Sloveniji. To pa ni vse: uspehi so še večji, saj številne njihove ekipe od pionirske preko mladinske do članske uspešno nastopajo v številnih ligah in so povsod v ospredju. Istočasno pa je treba poudariti, da celjski rokometiši praznujejo 30-letnico obstoja, kar je najdalj v Sloveniji. Ob tej priložnosti se številnim čestitkam za uspešno delo pridružuje tudi naša redakcija, seveda a željo, da se tako nadaljuje tudi v prihodnje. Prav celjski rokometiši so eni izmed redkih tistih, ki se »oslanjajo« na domače »rezerve« in ne iščejo pomoči od zunaj. V tem pa je tudi bistvo njihovih lepih uspehov, katere smo vsi ponosni. Čestitamo!

T. VRABL

KOŠARKA

MLADINSKI TURNIR
REPUBLIK

Od jutri dalje pa do 30. novembra bo v Celju turnir mladinskih republiških reprezentanc za Dan republike. Gre za tradicionalno srečanje mladih košarkarjev in to vsako leto ob istem času. Tokrat je bila organizacija zaupana celjskemu KK Kovinotehna, ki bo tekmovalje izpeljal v telovadnici posebne šole Ivanke Urnkarjeve, torej tam, kjer vedno igrajo celjski košarkarji svoje redne in trening tekme.

Na turnirju, ki bo prikaz trenutnega stanja v tej športni panogi v Jugoslaviji po mladinski strani, bodo nastopile reprezentance Srbije, Makedonije, Hrvatske in Slovenije. V slovenski reprezentanci bo nastopil tudi Celjan Aleš Pipan.

Ker vemo, da košarka — seveda jugoslovanska — uživa v svetu velik ugled ravno zaradi svoje kvalitete, lahko tudi v Celju pričakujemo med našimi »naraščajniki« dobro igro, vredno ogleda. Torej, mladi košarkarji iz vse Jugoslavije, lepo pozdravljeni v našem mestu ob dnevu republike!

tv

ZA NOVE SODNIKE

Atletsko društvo »Kladivar« je organizator Balkanskih atletskih iger 1976. Za izvedbo teh iger je poleg ostalega potrebno preko 100 izprašanih atletskih sodnikov. Zbor atletskih sodnikov organizira tečaj za nove atletske sodnike, ki se prične v sredo, 3. decembra 1975 ob 18,00 uri v društvenih prostorih pod tribuno. (Stadion Borisa Kidriča, Ul. Moša Pijade). Tečaj bo vodil mednarodni atletski sodnik prof. Miran Horvat. Vabimo vse, ki bi želeli postati atletske sodniki, da pošljejo izpolnjene prijavnice na naslov: AD Kladivar, p. p. 147 63001 Celje in pridejo na tečaj 3. decembra 1975 ob 18,00 uri.

PRIJAVNICA

ZA TEČAJ ATLETSKEGA SODNIKA

Priimek in ime:

Naslov:

Podpis:

STRELJANJE:
USPEH
KOVINARJA

Po nekajtedenskem počitku so se strelci ponovno vrnili na strelišča. V počastitev dneva republike je bilo na strelišču SD »Ingrada« tekmovalje z zračno puško serijske izdelave, ki se ga je udeležilo sedem strelskih družin iz Celja. Doseženi rezultati so le povprečni, to pa zaradi tega, ker je šele začetek sezone za tovrstno orožje. Iz nerazumljivih vzrokov se tekmovalja nista udeležili ekipi SD »Avto« in »Ingrada«. Grajo pa zasluzi tudi SD »Celje«, ki je nastopila le s tremi tekmovalci, namesto s štirimi, kolikor šteje ekipa. No, upajmo, da bodo v bodoče omenjene družine bolj resno pristopile k izvajanju strelskega programa. Rezultati ekip: 1. SD »Kovinar« — Store 1041 krogov, 2. SD »Tempo« 1036 kr., 3. SD »Bratov Dobrotin« — Vojnik 918 kr. itd.

Najboljših deset v posamezni konkurenci: 1. Vili Dečman — »Kovinar« — Store 270 kr., 2. Tone Jager — »Celje« 267 kr., 3. Ivan Kočevar — »Kovinar« 265 kr., 4. Jože Štrajhar — »Tempo« 264 kr., 5. Jože Jeram — »Celje« 264 kr., sledijo: Martin Petrič — »Tempo«, Vinko Bule — »Kovinar«, Franc Hočevar, Mladen Petrovič, Marjan Cvek vsi »Tempo« itd.

Jože Teržan

PIŠTOLARJI
V REČICI

Izredno aktivna strelska družina »Dušan Poženek« iz Rečice nad Laškem je organizirala tradicionalno tekmovalje z zračno pištolo standard. To je bil četverboj mest Ljubljane, Kranja, Velenja in Celja. Celjsko ekipo so to pot sestavljali Jože Teržan, Vinko Lavrinec, Marjan Dobovičnik in Vili Dečman. Torej gre za kombinirano ekipo. Namreč Jože Teržan se strelja za SD »Olimpija« iz Ljubljane. Obstajajo pa realne možnosti, da se ta odlični celjski pištoljaš, že v naslednji sezoni vrne v Celje in s tem ponovno zagotovi Celju močno ekipo. Za celjane je nasto-

pal tudi odlični domačin Vinko Lavrinec.

Vrstni red ekip: 1. Celje 1460 kr., 2. Kranj 1453 kr., 3. Velenje 1449 kr., in 4. Ljubljana 1447 kr. Rezultati nam kažejo, kako je bila borba izenačena. Najboljši posamezniki: 1. Franc Gaber — Ljubljana — 375 kr., 2. ing. Amer Krivec — Lj. 370 kr., 3. Jože Teržan — Celje — 369 kr., 4. Marjan Dobovičnik — Celje — 369 kr., 5. Franc Peterneš — Kranj — 368 kr., 6. Vinko Lavrinec — Celje — 367 kr., 7. Vinko Frelih — Kr. 367 kr., 8. Jože Detelbah — Velenje 366 kr. itd. Najboljši trije posamezniki so prešli skromna garila. Domačini pa so se ponovno izkazali z odlično organizacijo.

TONE JAGER

PRVI TRENING NA GOLTEH

V soboto in nedeljo se je nad 20 smučarjev tekmovalcev udeležilo prvega letošnjega treninga na domačih tleh. Na Golteh v Moravi je bilo dovolj kvalitetnega snega, pa tudi žičnica je obratovala. Pod strokovnim vodstvom trenerja Marjana Rosine so tekmovalci vadili prvi dan slalom, ki pa je bil zaradi prave snežne nevihte prekinjen za dobro uro. Takoj nato se je zjasnilo in postalo izredno mrzlo.

Drugi dan so vsi tekmovalci trenirali na paralelnem veleslalomu. Če bodo snežne razmere nespremenjene bo Smučarski klub Izletnik takoj nadaljeval z rednimi treningi na Golteh.

Najmlajši tekmovalci SK Izletnik iz Celja takoj po končanem treningu

PREVOZNIŠTVO CELJE

PROBLEMI SO IN NISO

Tudi problemi so, seveda so. Kje jih pa ni, je rekel Igor Bele, vodja splošnega sektorja in namestnik direktorja Prevoznikstva Celje. Vendar imamo morda to prednost, da smo pravzaprav majhen kolektiv in lahko zaradi tega probleme hitreje in neposredneje rešujemo.

Prevoznikstvo Celje je po številu zaposlenih res majhen kolektiv. Šteje 215 članov, od tega je 135 voznikov, 19 pa mehanikov.

Nastanek podjetja sega v leto 1947, ko so začeli z 21 delavci, voznim parkom, ki je štel 11 vozil in so prevoze opravljali tudi s traktorjem.

Mladi kolektiv se je v svojem razvoju moral hitro spoprijeti z nalogami, ki jih je terjala družba in hitro rastoče potrebe raz-

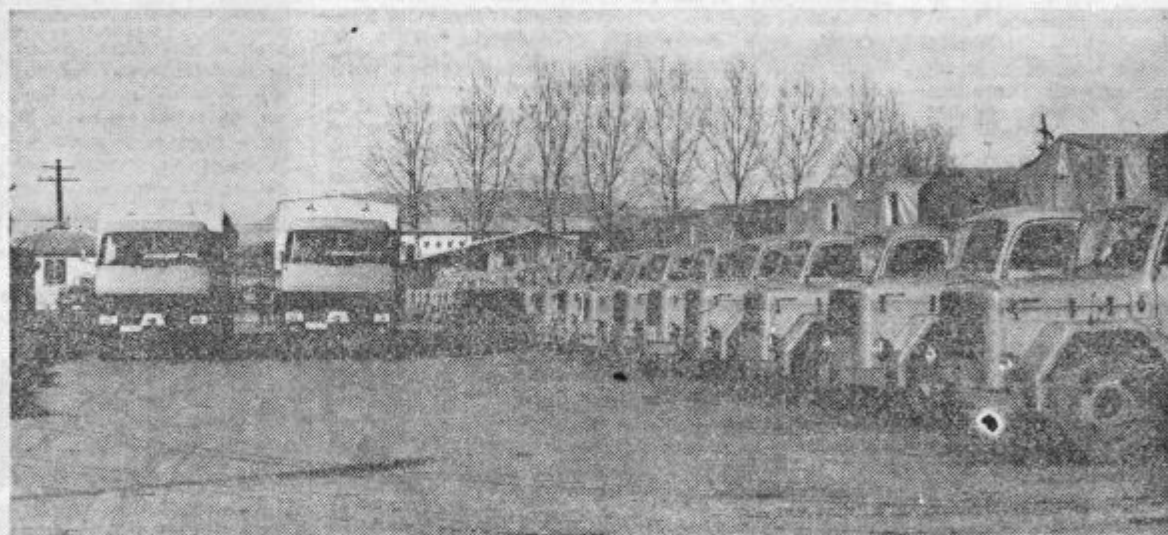
sta bili hkrati tudi prva izdelka mariborske tovarne avtomobilov.

Leta 1963 je prišlo do integracije med Avtooslugami in Prevoznikstvom, tri leta zatem pa so se že preselili iz neustreznih prostorov v ulici Moše Pijske, v nove mehanične delavnice in pod nove pokrite parkirne prostore v Trnovlje.

Po letu 1966 so ustanovili predstavništvo v Osijeku, Beogradu in Zagrebu, da bi zagotovili tudi povratni tovor.

V letu 1970 zaposlujejo že 148 delavcev in razpolagajo s 111 voznimi objekti. To število se je do letos povečalo na 172 vozil in prikolic.

Osnovna orientacija v razvojnem planu jim pomeni modernizacijo mehaničnih delavnic in izboljšanje tehnologije de-

jekte, kot so prostori za družbeno prehrano, različne družbene dejavnosti

V Prevoznikstvu Celje zelo živo deluje tudi Osnovna organizacija sindi-

zastavili zelo konkretne roke. Kot je povedal predsednik Osnovne organizacije sindikata, Janez Golouh, vodijo tudi organizacijo razprav o skupni porabi v krajevnih skupnostih, skrbijo za družbeni standard zaposlenih itd. Vse delo pa poteka v sodelovanju z Osnovno organizacijo Zveze komunistov, Zvezo socialistične mladine, samoupravno delavsko kontrolo in delavskim svetom.

To je potrdil tudi sekretar Osnovne organizacije ZK Marjan Zvar, ki je povedal, da šteje njihova osnovna organizacija 27 članov, kar je, glede na majhno število zaposlenih, visok odstotek.

Po besedah Marjana Zvara, člani Osnovne organizacije ZK pozitivno ocenjujejo samoupravne odnose v kolektivu. Delo družbenopolitičnih organov je koordinirano in se uspešno odvija po zastavljenih programih kljub specifičnosti dela večine zaposlenih. Sestajajo se

v popoldanskem času ali pa v času med petkom in ponedeljkom.

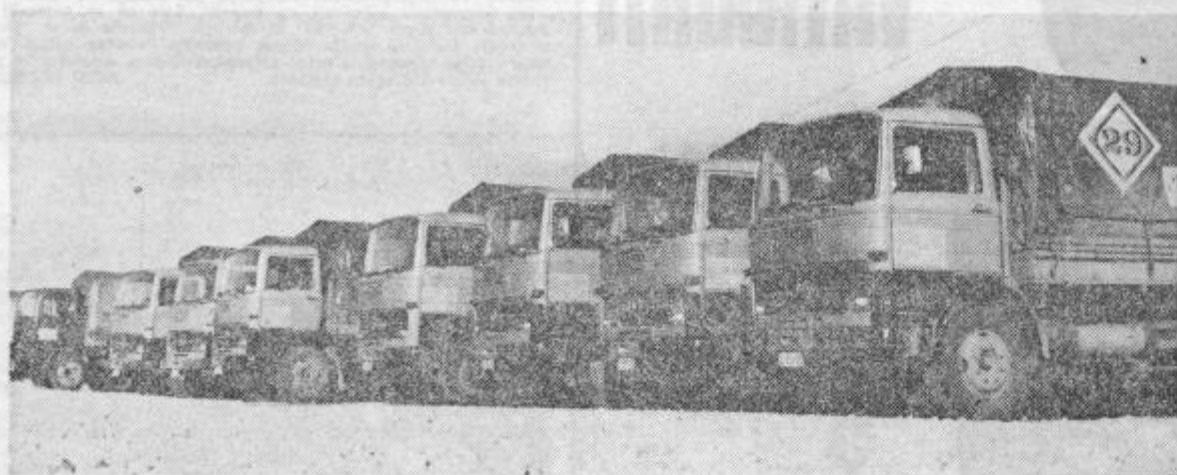
V razgovoru je sodeloval tudi Vlado Planinšek, predsednik samoupravne delavske kontrole, ki je dejal:

Sestajamo se štirikrat letno, sicer pa sodelujemo pri reševanju stanovaljskih problemov, pri odločitvah o odpisu materialov, obravnavanju dolžnikov, kontroliramo osnovna sredstva, v smislu štednje in iskanja notranjih rezerv pa dajemo tudi predloge ustreznim službam v podjetju.

Naj še povem, je dejal ob koncu Vlado Planinšek, sicer tudi aktiven delavec pri športni rekreaciji in drugih dejavnostih, da dvakrat letno organiziramo krvodajalsko akcijo, ki se je udeležil okoli 70 članov kolektiva.

Med njimi je tudi Ivan Brečko, ki je doslej že tridesetkrat daroval kri.

Vsekakor izjemen primer humane solidarnosti, saj cesta dnevnica pobira svoj krvni davek.

vijajočega gospodarstva. Delo je potekalo v težavih pogojih. Ni bilo delavnic in orodja za popravilo in vzdrževanje vozil. Morali so misliti na poenotenje tipov vozil, zagotoviti rezervne dele. Treba je bilo misliti na povečanje zmogljivosti uslug, kar je terjalo tudi večjo strokovno usposobljenost zaposlenih. Tako so v letu 1951 z lastnimi močmi zgradili prve mehanične delavnice, leto kasneje pa so dobili že prvi vozili domače proizvodnje, TAM pionir, ki

la. V načrtu imajo obnovo avtoparka in tipizacijo vozil domače proizvodnje. Nabavljali bodo predvsem vozila do 10 ton, ker se nameravajo usmeriti na manjše tovore in krajše relacije. Tako usmeritev potrjuje tudi ekonomski izračun in pa potrebe gospodarstva širšega celjskega območja.

Naša investicijska politika je bila usmerjena v nabavo in opremo tehničnih zmogljivosti, je v razgovoru nadaljeval Igor Bele. Zato tudi nismo mogli investirati v druge ob-

in podobno. Utesnjeni smo v poslovnih prostorih v leseni baraki, širše sestanke pa moramo imeti v kleparski delavnici.

Prav za rešitev teh problemov bi potrebovali širšo družbeno podporo v obliki kreditov, ker smo doslej vse zgradili z lastnimi sredstvi. Delavci si želimo zagotoviti čim boljše pogoje za delo in za našo družbenopolitično aktivnost. Vedeti namreč moramo, da je, na primer, poklic voznika v današnjih cestno prometnih razmerah izjemno težak.

Moram reči, da je naš delavski svet izredno tvoren v samoupravnih odločitvah, je povedal ing. Danijel Skodnik, ki je tudi predsednik sveta. To pa zaradi tega, je nadaljeval, ker se člani pred sejami posvetujejo in dogovarjajo o zastavljenih ciljih in lahko tako zastopajo večinoma enotna stališča delavcev.

Samoupravno osveščnost in interes članov delavskega sveta potrjuje tudi dejstvo, da so kljub specifičnosti našega poklica — večina delavcev je stalno na terenu — naše seje vedno sklepne.

kata. Med drugim se je močno povečala aktivnost predvsem članov izvršnega odbora. Za uresničitev stabilizacijskega programa, ki so ga sprejele družbenopolitične organizacije v podjetju, so si

Na sliki je voznik celjskega Prevoznikstva Franc Jelovšek, ki je s svojim »MANOM« (CE 226-95) prevozil v devetih letih (točneje, Franc ga vozi zadnja štiri leta) celih 700.000 km brez nesreče in večjih popravil. To je slika vzornega voznika, vzdrževanja vozila in zavesti pri odgovornosti do dela in družbene lastnine. Osemindvajsetonski tovornjak je v tem času prevozil 2.592.000 ton opeke ali 240 ton mesečno ali 7.200.000 kosov opeke doslej.

POSLOVNIM PRIJATELJEM IN
VSEM DELOVNIM LJUDEM
ČESTITAMO
OB DNEVU REPUBLIKE

PREVOZNIŠTVO CELJE

ALPINISTIČNI KOTIČEK

ZAKLJUČEK ALPINISTIČNE SEZONE

V soboto in nedeljo so celjski alpinisti pregledali svoje delo in uspehe v letošnji plezalni sezoni. Po številu plezalnih vzponov je ta sezona najmočnejša po vojni, po najkvalitetnejših vzponih (VI. stop.) pa nekoliko slabša kot v preteklih dveh plezalnih sezonah. Vzrok za to je predvsem intenzivno delo z mladimi — tečajniki plezalne šole, ki so v soboto polagali teoretični izpit na Okrešlju in bili sprejeti z običajnim alpinističnim ceremonijalom med pripravnike. Odsek je izvedel samostojne odprave v Paklenico in

Klek, večjih odprav v tuje gore letos ni bilo. Člani so bili zasedeni predvsem s tabori v domačih stenah Savinjskih in Julijskih Alp. V tujini so bili opravljeni samo pristopi na vrhove Grossglockner, Mont Blanc, Matterhorn, Monte Rosa in ponovljenih nekaj lažjih lednih tur.

Odsek šteje danes 16 članov in 15 pripravnikov. Opravljenih je bilo 458 plezalnih vzponov, od tega 103 vzponi V. in VI. stopnje. Med prvimi v Sloveniji je odsek po novih smereh (prvenstvenih vzponih). Preplezanih je

bilo 5 letnih in 5 zimskih, poleg tega pa še 14 zimskih ponovitev, med katerimi so tudi 1. in 2. ponovitve. Med najtežjimi vzponi najdemo ponovitve v Triglavu s Čopovim stebrom, Variatito v Travniku, Raz Dedca, Beli raz v Dedcu, smeri v Vežici, vse smere v Ojstrici in Stajerski Rinki i. t. d. — Za načelnika AO je bil ponovno izvoljen Ciril Debeljak.

Poleg alpinističnega dela so tečajniki in člani odseka opravili 11 večjih delovnih akcij na Korošici, bivaču in na Okrešlju, predvsem pri nošnjah in

delu v snegu, kjer običajna sredstva odpovedo.

Novi pripravniki AO Celje (v oklepaju številu plezalnih vzponov 1975): Lorber Rudi (8), Bergant Andrej (25), Deželak Vinko (20), Dolžan Aleš (11), Kramer Grega (11), Kra-

ševac Avgust (6), Lesjak Ivan (21), Sah Marjana (16), Zevnik Cvetka (18), Zula Vinko (8), Štamol Srečko (6). Za člana je bil sprejet Planinšek Tone na podlagi plezalnih uspehov in dela v enoletnem pripravniškem stažu.

SNEŽNE RAZMERE:

Nad Logarsko dolino je sneg zmraznjen, celo za Okrešelj priporočamo derese. Pršič je naplavan samo v žlebovih (Turški žleb), pobomoča zamrzljena, na grebenih led in ivje. Isto velja za Korošico in ostali del Savinjskih Alp.

CIC

PRVA DOMAČA POPULARNA ENCIKLOPEDIJA VRTNIH OPRAVIL

1 kako boste uredili vaš vrt

3 kdej in kako sedimo drevesa, grmovnice, trajnice in enoletnice

6 vse o vrtni trati

8 sobne rastline

9 zelenjadni vrt

11 30 strani drobnih skrivnosti izkušenega vrtnarja

Priručnik je prilagojen domačim talnim in podnebnim razmeram in upošteva semena, gomolje, čebule in sadike ter zaščitna sredstva, ki jih lahko kupimo pri nas. Nastal je na osnovi dolgoletnih izkušenj priznanega domačega strokovnjaka za vrtnarstvo.

320 strani
format 16 x 20,5 cm
vezano v platno z barvnim
ilustriranim ovitkom

Cena do izida samo 220 din
— pod pogojem, da knjigo
plačate vnaprej. Po izidu
bo cena višja.

okrog
240 črno-belih in
240 barvnih slik,
130 dvobarvnih
skic;
31 načrtov za ureditev
vrtov

33 preglednic s podatki o barvi cvetov,
višini rasti, legi, času sajenja, o toplotnih
in svetlobnih zahtevah rastlin.

IZIDE FEBRUARJA — PRED ZAČETKOM VRTNIH DEL

Izpolnjeno naročilnico odreži in nalepi na dopisnico,
ter odpošlji na naslov:
ČZP KMEČKI GLAS
Miklošičeva 4, 61000 LJUBLJANA

1 Pregled vseh opravil, ki omogočajo ustvariti vrtnarju strokovno in estetsko dovršen okrasni vrt, pridelati veliko zelenjave, sadja in jagodičja ter uspešno gojiti sobne, okenske in balkonске rastline.

2 Poglavje o orodju, ki ga uporabljamo pri posameznih opravilih v vrtu.

3 Obilno poglavje o presajanju in kajenju iglavcev in listavcev ter saditvi grmovnic, trajnic in enoletnic.

4 Vrtnice — sajenje, gnojenje, zalivanje, obrezovanje in vzdrževanje.

5 Značilnosti čebulnic in gomoljnic — sajenje, razmnoževanje, vzdrževanje itd.

6 Setev in ureditev vrtna trata, zatiranje plevela v njej, košnja, gnojenje.

7 Sajenje in presajanje jagodičja in sadnega drevja, razmnoževanje, zalivanje, gnojenje, zaščita pred boleznimi in škodljivci.

8 Gojenje, razmnoževanje in presajanje sobnih rastlin.

9 Sajenje, razmnoževanje in druga opravila pri vseh zelenjadnicah, od solate, kaputnic, korenčk, por, zvk, do paradižnika in kumar.

10 Vzdrževanje zelenjadic v domačem vrtu, prikazano v treh variantah.

11 Poglavje z mnogimi dragocenimi izkušnjami pisca knjige. Z njimi želi vrtnarje brez nepotrebnih težav uvesti v vrtarski svet.

12 Osvetlo v vrtu in šopku, lončnice med dopustom, uporaba folije v vrtu, kako zagotovimo zelenjadicam vse leto, kako prezimimo solatnice in glodovke, razmnoževanje s setvijo, s potaknjenci, z delitvijo, z grbenicami, zaščita rastlin pred mrzom in divjajo, sredstva tople in hladne grede, o uvelitvi pokopališč, priročje in kamen v vrtu, živa meja in druge ograje.

2 vrtna orodja

4 vse o vrtnicah

5 vse o gomoljnicah in čebulnicah

7 jagodičje in sadna drevja v vrtu

10 3 kolobarji vrtov

12 vzgoja zelenjadic pod steklom, rastlinjak za domače potrebe in mnoga druga poglavja o vrtu

O NOGOMETAŠIH AERA

Ceprav se približuje zima in se letni športi umikajo zimskim, bi vseeno napisali nekaj besed o sindikalni nogometni ekipi Aera in o njihovih tekmovanjih v tem letu. Letos so bile v Celju jubilejne 20. godišnice igre in celjski graficari so po dolgem času osvojili naslov prvega prvega Slovenije v nogometu. Ta uspeh je bil dosežen s prizadevanjem vseh fantov, ki so se za svoj kolektiv na športnem polju res borili. V sindikalnem prvenstvu Celja so se odrezali nekoliko slabše. To pa predvsem zaradi tega, ker so bili nekateri večkrat zadržani zaradi izmenskega dela. Odigrali so tudi vsakoletno prijateljsko srečanje z Mariborskimi tiskom. Po lanskoletnem gostovanju na Češkem, v Brnu, so letos nogometaši gostovali na Dunaju, kjer so se pomerili s predstavnikoma firme Schmidt, ki izdeluje tiskarske barve. Torej aktivnost tudi na mednarodnem področju. Vendar njihov cilj niso športni rezultati, temveč prijateljstvo med sodelavci in navezava stikov z drugimi ekipami.

RUDI SKEDELJ

STARI HARMONIKAR ŠE STAREJŠA PA...

Franc LAH iz Spodnjega Grušova pri Slov. Konjicah že zelo dolgo gode. Na ramena si je sicer že naložil sedem križev, toda njegovi prsti še vedno neugnano in koražno poplesavajo po že močno zlizanih tipkah stare frajtonerice. Le-ta je bila narejena leta 1874 v Celovcu. »Če bi znala ta harmonika govoriti,« se je šalil Franc, »se, pa je bolje da ne, bi lahko povedala, kako smo ga »špičili« nekoč mi in kako so ga »lomili« naši dedje. »Sicer pa je naš Franc še prava korenina. Je tudi eden redkih, ki še zna izdelovati prave »paverske« cikle iz lesa. Tudi njegova brata Martin in Simon sta godca. V stari Jugoslaviji so skupaj igrali v znani Šrotovi skupini.

Tekst in foto: TONE PETELINSEK

NAROČILNICA — NT

Ime in priimek
Natančen naslov
Ulica
Družba
Hrana (številka)
Pošta (številka)
Pošta
Številka pisarne (številka)

Neposredno naročam knjigo: POMAGAMO VAM VRTNARITI za 220 din, v jo bom plačal do izida. Pošlite mi jo na dom + v službo (ustrezno podčrtaj).

Denar nakazite na naslov: ČZP KMEČKI GLAS, Miklošičeva 4, 61000 Ljubljana ali na žiro račun: SKB 50101-50115833 s priložbo: 33 knjigo POMAGAMO VAM VRTNARITI.

S POTUJOČIM VRTCEM
V STRMEC

IGRIVO, VESELO

Cicibani potujočega vrtca v Strmcu so zavzeto pripovedovali zgodbi o veverički Fler

Gruča otrok je pred šolo že nestrpno pričakovala svojo tovarišico, ki jih vsak jesenski ponedeljek, torek in sredo obišče s potujočim vrtcem v Strmcu. In ko je končno prišla, so jo veselo pozdravili ter ji v isti sapi že jeli pripovedovati, kako so preživeli jutro, kako se je prijatelju iz vrtca rodila sestra, ki ji je ime tako pa tako, obenem pa predlagali, da bi se na dvorišču malce igrali. Tovarišica je njihovi prošnji rada ustregla in že je po šolskem dvorišču sopihal vlaka. Tako so razigrani počakali še ostale zamudnike, nato pa so v šolski garderobi vsi odložili plaščke, se preobuli v copate ter odhiteli v enega od razredov, kjer s tovarišico preživijo dobesedni del časa, namenjenega dejavnosti potujočega vrtca.

Ze spomladi leta 1973 so v Celju oživele potujoči vrtci, katerih dejavnost so izvajale vzgojiteljice zavoda Tončke Čečve. Dejavnosti potujočih vrtcev je financirala skupnost otroškega varstva v Celju, ki je želela to obliko vzgojno varstvenega dela razviti predvsem v tistih podeželskih predelih, ki nimajo pogojev za gradnjo klasičnih vrtcev. Program dejavnosti so izdelali v vzgojno varstvenem zavodu Tončke Čečve, ki še danes organizira in izvaja dejavnost potujočih vrtcev v Frankolovem, Strmcu, Smartnem v Rožni dolini ter v Socki. Prostore za izvajanje dejavnosti so našli v šolah, skupnost otroškega varstva pa je kupila vse potrebne pripomočke za delo z malčki. V začetku so potujoče vrtce obiskovali otroci, ki so bili pred vstopom v malo šolo, sedaj pa so v vrtce že vključeni tudi tisti, ki so stari štiri, pet ali šest let. Učitelji pa pravijo, da so otroci, ki so obiskovali potujoče vrtce, veliko bolj socializirani, da imajo veliko bogatejši besedni zaklad kot ostali in da lažje dojemajo nove vsebine v šoli.

Nedvomno je skupnost otroškega varstva v Celju opravila skupaj z vzgojiteljicami zavoda Tončke Čečve pri-

onirsko delo pri organiziranju in izvajanju dejavnosti potujočih vrtcev pri nas. To obliko vzgojno varstvenega dela so že povzeli tudi v Storah, tako da je dosedaj v celjski občini skupaj vključenih v potujoče vrtce 160 predšolskih otrok. Velja pa poudariti, da so tudi številne skupnosti otroškega varstva v občinah povsod po Sloveniji pričele organizirati in izvajati dejavnost potujočih vrtcev.

Cicibani iz potujočega vrtca v Strmcu pa so tistega dne neumorno prepevali, recitirali, mi pripovedovali pravljice in zgodbe o živalih. Hoteli so mi pokazati prav vse, kar znajo. Gradili so tovarne iz kock in iz raznobarnih kroglic sestavljali drobne cvetove. In ko sem odšla, so mi naročili pozdrave za vse cicibane v Celju.

DAMJANA STAMEJCIC

Po sklepu zbora
delavcev

razpisuje

Zavod
za načrtovanje
in urejanje
stavnih zemljišč
Zalec

1 ŠTIPENDIJO

na fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo — oddelek za arhitekturo

Kandidati naj se prijavijo na razpis v 15 dneh od dneva objave.

Prednost imajo kandidati višjih letnikov.

Prijave pošijte na tajništvo Zavoda za načrtovanje in urejanje stavnih zemljišč Zalec, Ulica Savinjske čete 7.

KDO?

Vi ki pričakujete zadovoljstvo pri nakupu
Vi ki iščete zaupanje
prav Vi kupujete

KAJ?

35.000 proizvodov
za danes in jutri

ZAKAJ?

zaradi zadovoljstva pri nakupu
velike izbire in kvalitetne
postrežbe

KJE?

v 8. specializiranih prodajalnah in
veliki blagovni hiši v Celju ter v
prodajalnah ŽALEC

PREBOLD
ŠMARTNO ob Paki
VELENJE
ŠOŠTANJ
ZAGREB

TEHNO-MERCATOR
CELJE

 dobrina

BRUXELLES 1974
AMSTERDAM 1975

POZNATE OKUS
PIVA MED PIVI?
HP TALIS

DOMAČA KRONIKA

POROKE

LASKO

JOZE MACEK, avtomehaničar, Olesče in DRAGICA BOBIC, ekonomski tehnik, Debro; STANISLAV PUSNIK, kovinostrojar, Dol pri Hrastniku in HERMINA BOLTIN, medicinska sestra, Brezno ter MIHA JANEŽIČ in MARIJA DRASČEK, oba iz Nove Gorice.

SENTJUR PRI CELJU

MARTIN VODEB, 24, delavec in MARTINA SMOLE, 23, delavka, oba iz Kamena; ALOJZ CVELBAR, 33, delavec in ALBINA ZLOF, 22, gospodinja, oba iz Loke pri Zsmu; FRANC BREČKO, 22, delavec in BERNARDA KRASOVEC, 17, krojačica, oba iz Kostivnice; MARTIN SOLINC, 22, mizar, Sentjur in DARINKA HORVAT, 19, trgovska pomočnica, Prepolje.

SMRTI

LASKO

LJUDMILA PRELESNIK, 73, upokojenka, Vrhuvo.

SENTJUR PRI CELJU

MARTIN ČATER, upokojenec, 70, Kranjčica; ANA JEVIŠEK, 88, upokojenka, Grobelno; FRANC JAZBEC, 76, upokojenec, Lažice.

ZALEC

DANIEL TOPOVSEK, 54, upokojenec, Tabor; ALOJZIJA TIMPRAN, 67, socialna podpiranka, Dobriša vas; ŠTEFAN DROBEŽ, 66, kmet, Kapla; JANEZ CREMOZNIK, 63, kmet, Dobrič; RUDOLF JAGER, 71, upokojenec, Levec; RUDOLF JELEN, 49, delavec, Galicija; FRANC DROBEŽ, 55, upokojenec, Ločica; URSULA ROZANC, 77, kmetica, Drešinja vas; MATIJA POTOČNIK, 79, kmet, Zabukovje; IVAN SKAZA, 51, kmet, Andraž; LUCIJA ANTLOGA, 87, inv. up., Gotovlje in IVANA PARFANT, 74, kmetovalka, Šempeter.

ROJSTVA

SENTJUR PRI CELJU

1 deček

KINO

UNION: do 28. nov. italijanski barvni film »Nora dirka za bogastvom« od 29. 11. do 3. 12. ameriški film »Metulja«.

METROPOL: do 28. 11. italijanski barvni film »Somrak bogov« od 29. 11. do 3. 12. francoski barvni film »Vesela družina«.

DOM: do 30. 11. ameriški barvni film »Prisluškovanje« od 1. 12. daleč italijanski barvni film »Lov za plenom«.

SLG

Cetrtek, 27. novembra ob 11.30 uri: Finžgar: »Razvalina življenja«, zaključena predstava za ŠCBK Celje; ob 19.30 Borivoj Wudler: »Perpetuum mobile«. Gostovanje v Mestnem gledališču v Ljubljani.

Torek, 2. decembra ob 15.00 uri Krüger in Ludwig: »Maks Zvižgač«. Gostovanje v Trbovljah. Ob 19.30 uri Bulgakov: »Zojkino stanovanje« — Gostovanje v Trbovljah.

Sreda, 3. decembra ob 15.00 uri »Maks Zvižgač« — gostovanje v Trbovljah; ob 19.00 uri »Zojkino stanovanje« — gostovanje v Trbovljah; ob 11.30 uri, 17. in 19.30 uri: »Baletni čevlji pripovedujejo«. Gostovanje SNG Maribor — Opera. V organizaciji KS — Koncertna poslovalnica Celje.

TV SPOROČILA

NEDELJA, 30. 11.

9.05 Poročila (Lj)
9.10 R. Bratny: Kolombusovi — TV nadaljevanje (Lj)
10.05 Barvna propagandna oddaja (Lj)
10.10 Otroška matineja: Klovni Ferdinand in živalski vrt. Znameniti živalski vrtovi (Lj)
11.10 Mosaik (Lj)
11.15 Kmetijska oddaja TV Novi Sad (Bgd)
12.00 Poročila (do 12.05) (Lj)
12.55 Nogometna tekma za pokal republike — prenos (Pristina)
Nedeljsko popoldne:
Otroški spored
G. Urban: Sinjododri Peter
Akademijski pevski zbor »Vinko Vodopivec«
Za konec tedna
Prodali so jih milijon, barvna oddaja
Močnejši živijo dalje
18.20 Pionirji letalstva — barvna serija (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 M. Kerstner: Gruntovčani — oddaja TV Zagreb (Lj)
21.05 Karavana: Hvar — I. del (Lj)
21.35 Kojak — serijski barvni film (Lj)
22.25 TV dnevnik (Lj)
22.40 Glasbena oddaja (Lj)
23.00 Sportni pregled (Bgd)

PONEDELJEK, 1. 12.

10.55 Nihče mi ničesar ne pove — otroška oddaja (Lj)
12.10 Poročila (do 12.15) (Lj)
15.50 Nevidni plašč — barvna lutkovna oddaja (Lj)
16.05 Čarobna žoga, barvna risanka (Lj)
16.30 Delavska pihalna godba Trbovlje, barvna oddaja (Lj)
16.50 Mosaik (Lj)
16.55 Hokej Olimpija: Dinamo Weiskusses — prenos
v I. odmoru Informativna oddaja
v II. odmoru Propagandna oddaja (Lj)
19.10 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 I. Cankar: Hiša Marije pomočnice — TV drama (Lj)
21.00 Prvi korak v svet (Lj)
21.40 Mosaik kratkega filma (Lj)
TV dnevnik (Lj)

TOREK, 2. 12.

12.55 Nogomet Budućnost: Partizan — prenos (do 14.50) (Titograd)
v odmoru rezerviran čas
14.50 TV v šoli — ponovitev (Zg)
16.00 TV v šoli — ponovitev (do 16.30) (Sa)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Pasišvec do 16.55) (Bgd)
17.10 Kokot in poščanci — barvni film (Lj)
17.20 Erazem in potepuh — I. del (Lj)
17.55 Obzorik (Lj)
18.10 Znameniti živalski vrtovi — barvna oddaja (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Kulturna oddaja (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Mi med seboj (Lj)
21.05 Barvna propagandna oddaja (Lj)
21.15 G. de Maupassant: Lepi striček, barvna nadaljevanje (Lj)
22.10 TV dnevnik (Lj)

SREDA, 3. 12.

16.25 Smuk za ženske — barvni posnetek iz Val d'Isere (Lj)
17.25 Dvoživka in tempurji — I. del (Lj)
17.55 Obzorik (Lj)
18.10 Mladi za mlade — oddaja TV Beograd (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Družinsko gredo — barvna oddaja TV Titograd (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Film tedna: December, barvni film (Lj)
21.30 Gorenje novosti, propagandna oddaja (Lj)
21.35 Miniature: Elgar: Serenada za godala v e-molu (Lj)
21.50 TV dnevnik (Lj)

ČETRTEK, 4. 12.

16.15 Veselolom za ženske — barvni posnetek iz Val d'Isere (Lj)
17.15 Oveče — barvna nadaljevanje Bistrotki (Lj)
17.45 Obzorik (Lj)
18.00 Mosaik (Lj)
18.05 Trebni svetovni mir: Evropa čudežev (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Bitka za ranjenec — barvna serija TV Zagreb (Lj)
20.50 Kam in kako na oddih (Lj)
21.00 Četrtkovni razgled: TV v šoli, barvna oddaja (Lj)
21.30 Po belih in črnih tapkah — IV. del (Lj)
22.00 TV dnevnik (Lj)

PETEK, 5. 12.

15.50 Veselolom za moške — barvni posnetek iz Val d'Isere (Lj)
17.20 Pisani svet (Lj)
17.50 Obzorik (Lj)
18.05 Slovenski rock 75 — zadnja oddaja (Lj)
18.35 Mosaik (Lj)
18.40 Svet, ki nas obdaja: Molekule, barvna oddaja (Lj)
19.00 Peščene sipine, barvna oddaja (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski notranjopolitični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Slačenje — barvni film (Lj)
21.35 625 (Lj)
22.10 TV dnevnik (Lj)

SOBOTA, 6. 12.

15.55 Nogomet Hajduk: Beograd, prenos iz Splita (Zg-Lj)
v odmoru propagandna oddaja (Lj)
17.50 Obzorik (Lj)
18.05 Kako se je kralj joklo, barvna serija (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski zunanjopolitični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Življenje je lepo, barvna serija TV Beograd (Lj)
20.30 Akordi Kosova — prenos (Pristina)
21.40 Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
21.50 TV dnevnik (Lj)
22.05 Barvna propagandna oddaja (Lj)
22.10 Kojak — serijski barvni film (Lj)

PROMETNE NESREČE

IZSILJEVAL PREDNOST

Iz smeri Pesjega je pripeljal do semaforiziranega križišča v Velenju z osebnim avtomobilom DŽORDŽE BREDIČ, 26, iz Velenja in zavijal v levo na Celjsko cesto. Takrat pa je skozi križišče vozil naravnost voznik tovornjaka PETER JEZOVIČ, 36, iz Zavodnj in tako je zaradi izsiljevanja prednosti Brediča prišlo do trčenja. Brediča je odbilo nazaj, Jezovnik pa se je zaletel v drog električne razsvetljave. Težje poškodovanega Brediča so odpeljali v celjsko bolnico, škoda pa so ocenili na okoli 50.000 dinarjev.

PRELOMLJEN AVTOMOBIL

Skozi Vrbovo je vozil, in sicer zelo hitro, voznik osebnega avtomobila JOZEF LAVBIČ, 38, iz Laz pri Sentjurju. Ko je pripeljal izza nepreglednega ovinka, je pred seboj opazil osebnega avtomobila, zato je močno zavrl, pri tem pa ga je zaneslo v levo in je trčil v tovornjak, s katerim je iz nasprotnih smeri pripeljal FRANC ŠTIBERČ, 32, iz Arclina. Tovornjak je odbilo v desno s ceste, osebni avtomobil zastava 101 je prelomilo, voznik je padel iz avtomobila in obležal mrtev. Škode je za 100.000 dinarjev.

USODNO PREHITEVANJE

HENRIK SELES, 32, iz Levca je v Medlogu prehiteval kolono vozil. Ko je bil vzporedno z voznikom osebnega avtomobila JOZETOM SEMPRI-MOŽNIKOM, 45, iz Homec Brda, je opazil, da vozi iz nasprotnih smeri neznan voznik, zato je zaviral. Zaneslo ga je najprej na levo na bankino, nato pa je trčil v Semprižnikov avtomobil, ki ga je odbilo s ceste na travnik. Težje se je poškodoval voznik Semprižnik, lažje poškodbe pa ima tudi Henrik Seles, materialne škode je za 30.000 dinarjev.

KANDIDAT VZVRATNO

Kandidat za voznika tovornjaka AVUGUST CVERLIN, 25, iz Pristave je na Veselovi ulici v Celju pred križiščem z Mariborsko ulico ustavil približno dva metra za kombijem. Ko je njegov inštruktor videl, da v kombiju ni voznika, je rekel Cverlinu, naj zapelje nekoliko nazaj. Ta je to storil, pri tem pa s priključkom za priklopo zadel v sprednji del osebnega avtomobila, ki ga je tik za tovornjak postavil JOZE NAPREJ, 45, iz Nove Dobre. Na obeh vozilih je nastalo za 5.000 dinarjev škoda.

KOLESAR PO LEVI

MAKS PIŠOTEK, 16, iz Jagoč se je peljal s pony expresom od doma proti Laškemu. Ko se je srečeval z voznikom neregistriranega osebnega avtomobila JANEZOM BELEJEM, 18, iz Brstnika, je nenadoma zapeljal v levo in se zaletel v avtomobil. Pri trčenju si je zlomil Pišek desno nogo v gležnju.

GOSPODARSKA ZBORNIKA SLOVENIJE

LJUBLJANA

Častno sodišče

Štev.: 732/26/74-02-5
Datum: 2. junij 1975

Častno sodišče pri Gospodarski zbornici Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali dr. Ivo Prelih, kot predsednik ter dr. Stanislav Pirš in Stane Erjavec, dipl. iur., kot člana senata, ob sodelovanju tajnika častnega sodišča dr. Zdenke Adamič, na podlagi obtoženega predloga tožilca pri tem sodišču štev. 732-26/74 — z dne 5. marca 1975 zaradi kršitve dobrih poslovnih običajev zoper Obrtno podjetje »Ključavničar«, Celje, Askerčeva 7, po opravljeni javni usni obravnavi dne 21. 5. 1975 v prisotnosti tožilca Butala Vinka, dipl. iur., in Krivca Franca, komercialnega vodje pri toženi stranki, po tajnem posvetovanju, sprejelo naslednji:

SKLEP

Obrtno podjetje »Ključavničar« iz Celja se spozna za odgovorno, da je zaradi pomanjkljive organizacije in kontrole dopustilo, da so bila dne 25. 9. 1973 naročena dela v stanovanju Kresnika Borisa, Celje, Vojkova 17, v delovnem nalogu obdolženega podjetja z dne 6. 10. 1973, štev. 2097/A vpisana kot izvršena, izstavilo račun štev. 1032 z dne 16. 1. 1974, ki je bil plačan dne 8. 2. 1974, čeprav so bila naročena dela izvršena šele v prvih dneh meseca oktobra 1974, tedaj skrajno malo-

marno poslovalo in se obnašalo v svojem poslovanju nesolidno in v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji.

S tem je obdolženo podjetje »Ključavničar« iz Celja prekršilo dobre poslovne običaje po 61. členu statuta Gospodarske zbornice Slovenije.

Častno sodišče ugotavlja, da je opisano ravnanje obdolžene stranke kvalificirano kot težji primer kršitve dobrih poslovnih običajev. Glede na to se obrtnemu podjetju »Ključavničar« Celje kot članu zbornice na podlagi 62. člena statuta te zbornice izreka

javni opomin

z objavo v Novem tedniku, glasilu občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Slovenske Konjice, Sentjur, Šmarje pri Jelšah in Zalec.

Obrtno podjetje »Ključavničar« Celje, je dolžno nositi stroške postopka častnega sodišča. Ti stroški se odmerijo na 815.— din in jih je treba nakazati v roku 15 dni po pravomočnosti sklepa tega sodišča na račun štev. 50101-603-45447 Gospodarska zbornica Slovenije — častno sodišče, Ljubljana, Titova 19. Obtoženo podjetje je dolžno nositi tudi vse stroške za objavo tega sklepa.

Obrazložitev:

Častno sodišče je na temelju predložene dokumentacije in zaslivanja obdolžene stranke na javni usni obravnavi ugotovilo, da je stanovanjsko podjetje Celje z

naročilnico z dne 25. 9. 1973 pri toženi stranki naročilo popravilo oz. zamenjavo ventila pri radiatorju v kuhinji stanovanca Borisa Kresnika v Celju, Vojkova 17; dalje je ugotovilo, da je bil izdan delovni nalog štev. 2097/A z dne 6. 10. 1973 za gori navedena dela in da so bile pod II. tega delovnega naloga (razvid delovnega časa in zaslužek delavca) vpisane dne 16. 10. 1973 delovne ure, skupno 8, delavcev Križnika in Oprčkala z urnim zaslužkom 40,00 din, tedaj skupno 320,00 din in 16. 1. 1974 pod štev. 1032 izstavljen račun na dinarjev 320,00, ki je bil po Stanovanjskem podjetju Celje plačan dne 8. 2. 1974. Častno sodišče je dalje ugotovilo, da so bila naročena dela dejansko izvršena šele v prvih dneh oktobra 1974 in to na ponovno reklamacijo prizadete stranke oz. šele po prijavi tržne inšpekcije.

Obdolžena stranka ni mogla pojasniti, kako je v delovnem nalogu prišlo do vpisa dela, ki ni bilo izvršeno in to s točno navedbo delavcev, ki naj bi to delo izvršila in točno navedbo za to delo porabljenega časa. Gornja pomanjkljivost in padejstvo, da je bil na temelju takega delovnega naloga izstavljen račun, kaže na zelo pomanjkljivo organizacijo v podjetju, obdolžene stranke in na še bolj pomanjkljivo kontrolo. Tudi plačilo računa za delo, ki ni bilo izvršeno kaže na to, da tudi potrjevanje računov ni tako urejeno, da bi izključevalo plačilo neizvršenega, kar pa ni izključno krivda samo obdolže-

ne stranke. Pomanjkljivost poslovanja in neposlovni odnos do strank pa se kaže še posebno v tem, da so od stranke, ki je izvršitev dela urgirala, zahtevali novo naročilnico in da so šele po prijavi tržne inšpekcije ugotovili, da so dela že zaračunali, niso ga pa še izvršili. Častno sodišče je tudi ugotovilo, da vpisovanje izvršenih del v delovne naloge sploh ni bilo urejeno s tem, da ni bila določena oseba, ki bi ta dela vpisovala oz. potrjevala. Častno sodišče ugotavlja, da bi z nadaljevanjem takega poslovanja toženo podjetje lahko družbi povzročilo določene škodljive posledice.

Kršitev je tedaj dokazana. Častno sodišče je kvalificiralo iz gornjih razlogov to dejanje kot težji primer kršitve dobrih poslovnih običajev in izreko dejanju primeren ukrep družbene discipline.

Izrek o stroških temelji na 67. členu statuta, Gospodarske zbornice Slovenije in sklepu UO Gospodarske zbornice Slovenije št. 06-1/XLVIII-02-5 ter 41. in 42. člena pravilnika o ureditvi in postopku častnega sodišča Gospodarske zbornice Slovenije.

S tem je sklep utemeljen.

Tajnik Častnega sodišča:

Dr. Zdenka Adamič

Predsednik senata:

Dr. Ivo Prelih, s.r.

Sklep je pravomočen.
V Ljubljani, 24. avgusta 1975

podružnica Celje

o b j a v l j a

naslednja prosta delovna mesta:

ZA PODRUŽNICO CELJE

1 delovno mesto svetnika za sektor sredstev in naložb

— VS izobrazba ustrezne smeri, nad 5 let delovnih izkušenj, pasivno znanje enega tujega jezika, moralnopolitične kvalitete

1 delovno mesto višjega strokovnega referenta za kreditiranje OZD v direkciji kreditiranja investicij — visoka izobrazba ekonomske smeri, 4 leta delovnih izkušenj, pasivno znanje enega tujega jezika

1 delovno mesto recenzorja investicijskih programov v direkciji kreditiranja investicij — dipl. ing. gradbeništva ali dipl. ing. arhitekture, 5 let delovnih izkušenj, pasivno znanje enega tujega jezika

1 delovno mesto recenzorja investicijskih kreditov v direkciji kreditiranja investicij — dipl. ing. strojništva — tehnol., 5 let delovnih izkušenj, znanje najmanj enega tujega jezika

1 delovno mesto strojepiske I a v direkciji kreditiranja investicij — 2-letna administrativna šola ali enoletni strojepisni tečaj in opravljen izpit za strojepisko I a, 2 leti delovnih izkušenj

1 delovno mesto višjega strokovnega referenta za kreditiranje OZD — vodja odseka, v direkciji kratkoročnega kreditiranja — visoka šola ekonomske ali pravne smeri, 4 leta delovnih izkušenj, znanje enega tujega jezika

1 delovno mesto strojepiske I b v direkciji kratkoročnega kreditiranja — 2 leti administrativne šole ali 1-letni strojepisni tečaj, do 1 leta delovnih izkušenj

1 delovno mesto referenta za funkcionalno knjigovodstvo v službi računovodstva — ekonomska srednja šola, gimnazija z zaključnim izpitom, 3 leta delovnih izkušenj

1 delovno mesto odpravnika v službi poslovne koordinacije — nepopolna srednja šola trgovske smeri in opravljena strojepisna tečaja, 3 leta delovnih izkušenj

1 delovno mesto PKV delavca tehnične stroke v službi poslovne koordinacije — dokončana osemletka in potrdilo o usposobljenosti za opravljanje določenih opravil in do 1 leta delovnih izkušenj

ZA AGENCIJO OTOK

1 delovno mesto referenta v agenciji, 4-urna zaposlitev — ekonomska srednja šola ali gimnazija z zaključnim izpitom, 3 leta delovnih izkušenj, delovni čas od 14.—18. ure

ZA AGENCIJO VITANJE

1 delovno mesto referenta v agenciji — zahteva se ekonomska srednja šola, gimnazija, upravno administrativna šola ali PTT šola ter 3 leta ustreznih delovnih izkušenj

Vse, ki izpolnjujejo razpisne pogoje, vabimo, da vložijo svoje vloge v 15 dneh po objavi v Ljubljanski banki podružnici Celje, Vodnikova 2 — služba poslovne koordinacije.

MI IN AMERIČANI

Zapiski z enomesečnega potepanja po ZDA

Po vrnitvi v Celje, me je marsikdo vprašal, kakšen odnos imajo Američani do Jugoslavije, oziroma do nas, kaj menijo o življenju pri nas in podobnem.

Morda je dobro povedati, da povprečen Američan ne ve veliko o Ju-

Piše MILAN SENIČAR

goslaviji — razen naših izseljencev seveda — tako kot tudi o drugih državah ne. Razlog je verjetno v tem, da je Amerika ogromna dežela in da se večina kaj malo meni za tisto, kar se dogaja zunaj, še posebej, če ne ogroža njihovih neposrednih interesov. Ko sva z bratom v trgovini govorila slovensko, naju je prodajalka, začudena nad jezikom (ki jim je prav tako daleč kot kitajščina), vprašala, od kod sva. Odgovorila sva, da sva iz Evrope in nato, da sva iz Jugoslavije ter še iz Slovenije. Medtem, ko ji je bila prva geografska oznaka jasna, je pri drugi nekoliko razširila oči, tretja pa ji je bila popolna neznanka.

Za veliko večino Američanov smo seveda predvsem »rdeča država« in tisti, ki poznajo Evropo in Jugoslavijo, postavljajo vrsto pametnih, zanimivih pa tudi neumnih vprašanj. Jasno je, da so med njimi tudi takšni, ki jim Jugoslavija ni pri srcu, to so predvsem ljudje, ki so med vojno oziroma takoj po njej zapustili našo državo, da bi lahko na tujem nemočno rovarili proti našim pridobitvam. In tako tudi delajo. Vendar je to peščico ljudi v primerjavi z velikim številom naših ekonomskih izseljencev, ki danes žive v Združenih državah.

Večina naših izseljencev se danes ne more pozabiti, od kod sta prišla stari oče in stara mama, da njihova družina izvira iz male, svobodne in ponosne Jugoslavije. Veliko je ljudi iz druge in tretje generacije, torej ljudi, ki so se rodili v Ameriki in so danes Američani slovenskega, hrvaškega itd. porekla. Mnogi od njih dobro ali srednje dobro govorijo enega naših jezikov, z nekoliko zastarelo uporabo nekaterih izrazov, pač takšno, kot je bila v navadi npr. pred 40 ali 50 leti.

Toda povsod tam, kjer so naši svoj drugi dom naši izseljenci, so si poleg lastnih hiš postavili tudi npr. Slovenski dom, ustanovili pevsko društvo, folklorno skupino, domači ansambel itd. Pri svojih otrocih negujejo slovenski jezik, zato ni čudno, da nas je sredi Clevelanda ogovorila večina slovensko govornih

Prijeten pomenek na pikniku v Acronu

neznana šestnajstletnica, ko je v svoje začudenje začela naš pogovor. Odlično je znala slovensko, čeprav ni bila še nikdar pri nas.

Izven vrst naših izseljencev pa dobro poznajo Jugoslavijo in Slovenijo ljudje iz poslovnih krogov (predvsem tudi banke) in intelektualci, kar dokazujejo tudi številni obiski pri nas. Samo iz

Clevelanda je bilo lani na obisku v Jugoslaviji 8.000 Američanov. Prav zato postaja informacija o Jugoslaviji in življenju pri nas — ki jo ob vrnitvi ti ljudje prav gotovo podajajo v svojih krogih — mnogo realnejša, kar je koristno za obojestranske odnose, hkrati pa tudi udarec tistim silam, ki bi rade prikazale življenje pri nas v drugačni luči.

Se vedno so zelo občutni prijateljski vtisi, ki jih je zapustil Andrej Marinc s svojo delegacijo na lanskoletnem obisku (november) v ZDA. V času, ko sem bil v Clevelandu, je to mesto in njegovega župana Perka, obiskal tudi ljubljanski župan, Tone Kovič. Podpisala sta listino o pobratenju Ljubljane in Clevelanda ter v njej predvidela tudi dolgotrajno sodelovanje na vseh področjih. To je bil nedvomno velik napredek v vedno boljših odnosih med nami in ZDA.

Brata so kot jugoslovanskega konzula v času njegovega obiska povabili na piknik »Hrvaške bratske zajednice« v Acronu. Navdušen sem bil nad izredno množico naših izseljencev, ki se je zbrala na tem odlično pripravljenem pikniku. Zaplesala je folklorna skupina, stari in mladi Američani so iz instrumentov izvajali nam tako znane in drage domače melodije, povsod je bilo čuti domačo besedo. Na raznju so se vrtela jagneta, na mizah pa so bile najrazličnejše jugoslovanske specialitete. Takšni pikniki, ki izredno združujejo ljudi, v ZDA niso redki. V pripravah pa sodelujejo vsi, od otrok do starcev. In vsi se vselej domače besede, domače zabave.

(Se nadaljuje)

Folklorna skupina Hrvatske zajednice

Tudi mladi so v narodnih nošah